

«Завдання виконано, втрат немає!» СТОР. 4

Надійний броньований «Заслін»

Державне підприємство «Базовий центр критичних технологій (БЦКТ) «Мікротек» є відомим розробником систем захисту нового покоління не тільки в Україні, а й далеко за її межами. Працюючи у сфері створення комплексів активного і динамічного захисту як для важкої, так і для легкої бронетехніки, підприємство досягло значного успіху...

СТОР. 10

Техніку — до строю СТОР. 11

Коли ворог прикривається «живим щитом»

Зовсім нещодавно Збройні Сили України зіткнулися з багатьма нехарактерними для війни способами ведення бойових дій. Один із них — блокування військових частин у місцях постійної дислокації або на марші «живим щитом» з цивільного населення.

СТОР.15

Народна армія

ЄДИНА КРАЇНА!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДРУКОВАНИЙ ОРГАН МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

10–14 ЧЕРВНЯ 2014 РОКУ №22 (5255)

● «ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

ТАКТИКА, НАРОДЖЕНА БОЄМ

Деякі моменти, пов'язані з проведенням АТО і зміною тактики її ведення, достатньо вагомо вплинули на рівень її ефективності. Пригадаємо, рейди, засідки та атаки терористів ще донедавна бували успішними, але протягом останнього часу їхня ефективність значно зменшилась. Ми бачимо, що частини та підрозділи, які беруть участь у АТО, шляхом жорсткого блокування шляхів висування рейдових груп терористів буквально «перекривають їм кисень», примушуючи до ведення позиційних боїв, коли більш-менш короткі вогневі нальоти на передові підрозділи АТО вже вважаються для терористів незалежно від їхнього результату успіхом. Зрозуміло, що таке «стискання кільця» в поєднанні з активними діями таких же нечисленних і мобільних груп українських спецпризначенців, які регулярно висуваються на рейдові шляхи терористів і активно діють у так званій «зеленці» (лісо-степових чагарниках) неабияк ускладнюють дії «партизанів ДНР і ЛНР».

СТОР. 8-9

● ДО ДНЯ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

ВАЖЛИВА МІСІЯ ВІЙСЬКОВИХ ЛІКАРІВ

У Військово-медичному клінічному центрі (ВМКЦ) Західного регіону України вже відбулось декілька ротацій військових медиків, які побували у районах проведення антитерористичної операції. Перебуваючи у визначених місцях, вони посилюють медичні служби військових частин, що там знаходяться, і за потреби надають першу кваліфіковану допомогу пораненим військовослужбовцям.

СТОР. 12-13

ЗВЕРНЕННЯ
до військовослужбовців Збройних Сил України

Шановні бойові побратими, товариші!

Щиро вітаю особовий склад Збройних Сил з обранням народом України нового Президента України — Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Петра Олексійовича Порошенка.

Новим Президентом України оголошено курс на врегулювання всіх проблем на Сході України мирним шляхом, переведення ситуації із стадії збройного конфлікту у площину переговорного процесу.

Сьогодні ситуація на Донбасі не пішла за розробленим за кордоном сценарієм. Усі, хто мріяв про громадянську війну, мають про неї забути.

Кожен українець усвідомив, що зброя буде застосовуватися лише проти тих, хто став на шлях терору, хто має на своїх руках кров невинних людей, хто порушив мир та спокій в нашій державі.

Проте мир, якого ми прагнемо досягти найближчим часом, не буде тривалим, якщо ми належним чином не зміцнимо нашу безпеку, не підвищимо боєздатність національних Збройних Сил.

У зв'язку з цим керівництвом держави поставлено завдання налагодити чітку взаємодію між силовими відомствами, спрямувати зусилля на зміцнення державного кордону, переоснастити Збройні Сили України сучасними зразками озброєння та військової техніки, значно підвищити статус українських військовослужбовців у суспільстві.

У такий ситуації особовий склад Збройних Сил України має зберігати витримку та високу бойову готовність.

Кожен із військових має чітко усвідомити, що безпека нашої країни залежить від якості підготовки кожного з нас, від рівня усвідомлення відповідальності за цілісність рідної землі.

Вірю, що патріотизм, професіоналізм та вірність конституційному обов'язку військовослужбовців Збройних Сил будуть гідно оцінені Українським народом, який незворотно обрав шлях побудови вільної та демократичної держави.

Виконувач обов'язків Міністра оборони України М.В. КОВАЛЬ

E-MAIL: N_ARMY@ARMY.KIEV.UA HTTP://WWW.NARODKA.COM.UA

Народна АРМІЯ
10–14 червня 2014 року

СВІТОВИЙ КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ

ГОЛОВНЕ — МИР І ЗБЕРЕЖЕННЯ ЦІЛІСНОСТІ УКРАЇНИ

НОВА ВЛАДА НАЛАШТОВАНА НА КОНСТРУКТИВНУ СПІВПРАЦЮ З УКРАЇНСЬКОЮ ДІАСПОРОЮ СВІТУ ТА ПРАГНЕ ЯКІСНО НОВОГО РІВНЯ ВІДНОСИН УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ З ЇЇ НАРОДОМ

На цьому Президент України Петро Порошенко наголосив під час зустрічі з президентом Світового конгресу українців Євгеном Чолієм та президентом Конгресу українців Канади Павлом Гродом, повідомляє прес-служба Президента.

«З новим відліком часу нове керівництво країни бажає предметно змінити свої відносини із закордонним українством», — наголосив глава держави на початку зустрічі.

Він зазначив, що розвиток відносин із українською діаспорою потребує їхньої активізації. «Ставлення до українців за кордоном буде таким, щоб в вони відчували, що держава вважає їх партнерами в досягненні спільних цілей, що держава потребує їхньої уваги. Ми сьогодні розраховуємо на плідну й конструктивну співпрацю», — зазначив Петро Порошенко.

Євген Чолій своєю чергою зазначив, що Світовий конгрес українців так само налаштований на плідну співпрацю з чинною владою. «Ми йдемо до вас із запитанням: як Світовий конгрес українців і українська діаспора може допомогти в цей час Україні?» — сказав він.

Глава держави високо оцінив підтримку українською спільнотою рідної держави у складні часи. «Ми відчували підтримку закордонних українців в останні місяці. Євромайдан не тільки об'єднав Україну, а й українців у всьому світі», — сказав він.

Говорячи про перспективи розвитку України, Президент наголосив на необхідності створення умов для інвесторів, зокрема й з української діаспори. Він також акцентував увагу на важливості активізації заходів, спрямованих на подолання корупції. «Але головне зараз — мир і збереження територіальної цілісності держави», — зазначив Петро Порошенко.

Крім того, глава держави говорив про важливість об'єднання зусиль при відстоюванні інтересів України у світі, проведення потужної інформаційної роботи. «Необхідно створити ефективний механізм взаємодії зі світовим українством у цьому напрямку», — наголосив Президент України.

ВРЕГУЛЮВАННЯ КРИЗИ

КРОКИ ЩОДО ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ

У ході розмови Президента України Петра Порошенка і Президента Російської Федерації Володимира Путіна було обговорено мирний план щодо врегулювання ситуації на Сході України. Президенти України та Росії підняли питання щодо кроків, які необхідно здійснити для припинення вогню та вирішення ситуації мирним шляхом, повідомляє прес-служба Глави держави.

Також Петро Порошенко провів телефонну розмову з Федеральним канцлером Німеччини Ангелою Меркель, під час якої було обговорено координацію зусиль з деескалації ситуації в Донецькій і Луганській областях, діяльність тристоронньої контактної групи з реалізації положень мирного плану Президента України з урегулювання ситуації на Сході та низку питань щодо взаємодії України з Євросоюзом, зокрема у сфері енергетичної безпеки.

Федеральний канцлер заявила про послідовну підтримку ініціатив Президента України і висловила всебічну готовність сприяти процесу нормалізації ситуації.

Сторони позитивно оцінили факт надання гуманітарної допомоги Україні Червоним Хрестом Німеччини за сприяння Міністерства закордонних справ ФРН.

ПОЗИЦІЯ УРЯДУ УКРАЇНИ

ГАЗ ЗА РИНКОВОЮ ЦІНОЮ

— Позиція українського уряду щодо питання російського газу залишилася такою самою: внесення змін до контракту і ринкова ціна на газ, — наголосив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на засіданні уряду. Про це повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

Очільник уряду відзначив, що російська сторона зробила Україні пропозицію щодо зменшення ціни на газ на 100 доларів з так званою «знижкою».

— Хочу офіційно заявити, що ми ці російські пастки знаємо: знижка встановлюється рішенням уряду Російської Федерації і знімається рішенням уряду Російської Федерації, — наголосив Арсеній Яценюк.

— Наша пропозиція залишається незмінною — зміни до контракту. Якщо газ — це політична зброя, то це політична зброя в руках російського уряду. А якщо газ, як у всьому світі, — це товар, то ми торгуємо на підставі контракту, а не на підставі того, подобається Росії український уряд чи ні.

Уряд України, за словами Прем'єр-міністра, залишається на своїх позиціях: «Переписуємо контракт, приймаємо ринкову ціну. Ринкова ціна — це не базарна, а ринкова. Ми заплатили по тій ціні, яку ми вважаємо ринковою (268 доларів за тисячу кубічних метрів газу), безперечний обсяг заборгованості. Ми перерахували 786 мільйонів доларів США і готові закрити всю заборгованість за відповідною ринковою ціною».

— А всі ці пастки і гачки, які Росія хоче знову запропонувати Україні, неприйнятні. Ми двічі на ті самі граблі не наступаємо, — наголосив Арсеній Яценюк.

— Ще раз закликаємо Росію — підписуємо угоду для того, щоб не доводити до суду нашу справу, — акцентував керівник уряду.

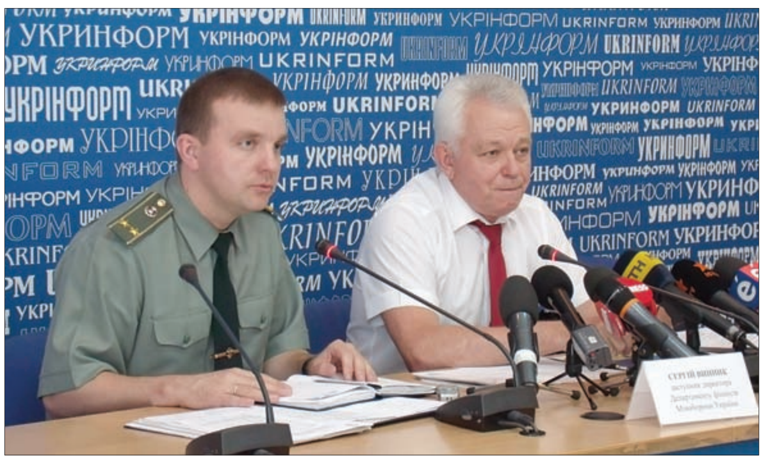
Прем'єр-міністр зазначив, що вже розпочався третій раунд перемовин з цього питання. Він проходить в тристоронньому форматі за участю європейських партнерів: «Буду інформувати уряд України і український народ про те, як далі відбуваються перемовини».

ФІНАНСУВАННЯ ВІЙСЬКА

УЧАСНИКАМ АТО ВДВІЧІ ЗБІЛЬШЕНО ГРОШОВЕ УТРИМАННЯ

Керівництво держави вживає дієвих заходів для підвищення боєздатності Збройних Сил України, а також покращення стану їхнього матеріально-технічного забезпечення. На цьому під час чергового брифінгу наголосив заступник директора Департаменту фінансів Міністерства оборони України Сергій Винник.

— Якщо бюджетом поточного року на потреби Міноборони було передбачено 15,5 млрд грн, то на виконання Закону України «Про затвердження Указу Президента України «Про часткову мобілізацію» із резервного фонду державного бюджету додатково виділено 4,77 млрд грн, — зазначив він. — Таким чином загальний фінансовий ресурс оборонного відомства нині становить 20,1 млрд грн, що на 5 млрд грн більше, ніж торік.

Також варто додати, що додатково виділені з резервного фонду кошти використовуватимуться на відновлення справності озброєння та військової техніки — 1 558,9 млн грн, закупівлю паливно-мастильних матеріалів — 1 410,1 млн грн, грошове забезпечення військовослужбовців — 742,9 млн грн, закупівлю та модернізацію ОВТ — 612,5 млн грн, забезпечення бронежилетами — 118 млн грн, харчування особового складу — 94,5 млн грн, проведення навчальних зборів та оплату перевезень — 85,9 млн грн, забезпечення зв'язком — 81,5 млн грн, проведення навчальних зборів — 29,7 млн грн, придбання речового майна та лазне-пральні послуги — 44,9 млн грн, виплату допомоги сім'ям загиблих в АТО — 22,5 млн грн.

Нещодавно також було додатково виділено понад 80 млн грн для виплати учасникам антитерористичної операції. Вони вже надійшли в розпорядження фінансових підрозділів і будуть виплачені найближчим часом. Відповідною постановою уряду передбачено виплату винагороди у розмірі 100% місячного грошового забезпечення та заробітної плати військовослужбовцям, які беруть участь в антитерористичній операції.

Микола ФЕДОРКІВ, «Народна армія»

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ «НАРОДНА АРМІЯ»

До 16 червня в усіх відділеннях поштового зв'язку ви можете оформити передплату видання на II півріччя 2014 року.

Вартість передплати на газету «Народна армія» (передплатний індекс — 68618) становить 14,18 грн на місяць.

Увага!

З 1 липня 2014 року газета «Народна армія» змінює періодичність виходу та обсяг видання. З метою посилення інформування особового складу Збройних Сил України, донесення оперативної інформації про діяльність Міністерства оборони України та Збройних Сил України, керівництва держави газета буде виходити 3 рази на тиждень на 8 шпальтах.

У зв'язку зі збільшенням видавничої вартості газети для читачів, які торік передплатили газету «Народна армія» на рік, видання в новому форматі буде надходити три рази на тиждень замість одного, але протягом короткого терміну (залежно від дати оформлення абонемента).

Приносимо вибачення за незручності! До бажаючих отримувати газету до кінця року прохання доплатити за вартість видання на нових умовах або, за наявності фінансового чека, анулювати абонемент і повернути собі кошти.

Більш детальну інформацію щодо передплати газети «Народна армія» ви можете дізнатися за телефоном: 0(44) 489–50–12.

АРМІЯ І СУСПІЛЬСТВО

ВСЕБІЧНА ПІДТРИМКА НАШИХ ЗАХИСНИКІВ

За інформацією Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України, військовими комісаріатами спільно з місцевими органами влади продовжується проведення роз'яснювальної роботи з сім'ями військовослужбовців, призваних по мобілізації, щодо їхнього соціального, фінансового, правового захисту. На цей час уже проведено бесіди з понад 54 тисячами сімей, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Керівники місцевих органів державної влади позитивно ставляться до вирішення проблемних питань, які виникають у сім'ях військовослужбовців, призваних під час мобілізації.

Зокрема, Ізмаїльським ОМВК видано дві путівки до дитячого оздоровчого табору дітям військовослужбовців, які були призвані під час мобілізації. Іванівський РВК разом із місцевими органами виконавчої влади та приватними підприємцями надавали допомогу в посівних роботах сім'ям військовослужбовців. Болградським РВК організовано висвітлення «бігучої стрічки» по місцевому телебаченню з рекламування служби у Збройних Силах України та вступу добровольцями в батальйони територіальної оборони. Кіровоградським ОМВК надається допомога сім'ям військовослужбовців, які були призвані під час мобілізації.

Також за результатами інформаційно-роз'яснювальної роботи органами державної влади, місцевого самоврядування, підприємцями надається дедалі більше допомоги військовим частинам, що формуються на їхній території у вирішенні проблемних питань.

Так, громадою міста проводиться збір коштів з метою придбання речей першої необхідності для військовослужбовців, які задіяні в АТО. Рішенням сесії Кіровоградської міської ради та Кіровоградською районною державною адміністрацією виділено близько 250 тис. грн з метою придбання бронежилетів для батальйонів територіальної оборони. Місцеві волонтери закуповують продукти харчування та самостійно везуть для передачі військовослужбовцям, які були призвані під час мобілізації.

Завдяки Тернопільській обласній державній адміністрації батальйон територіальної оборони був забезпечений спальними мішками, матрацами, натільною білизною, польовою формою одягу та взуттям. Також надається всебічна допомога в покращанні побутових умов, обладнано сигналізацією кімнату зберігання зброї.

Одеська обласна державна адміністрація від небайдужих мешканців Одещини передала в користування батальйону територіальної оборони меблі, постільну білизну, взуття, сітку-рабицю та зарядно-пусковий пристрій.

Привітання з нагоди Дня медичного працівника

Шановні товариші генерали, офіцери, військовослужбовці та працівники медичної служби Збройних Сил України, дорогі наші ветерани!

Щиро вітаю всіх Вас з нагоди святкування професійного свята — Дня медичного працівника України.

Надійне медичне забезпечення займає одне з провідних місць в системі якісної бойової підготовки військ у мирний час і підтримання на належному рівні боєготовності та боєздатності Збройних Сил України в період проведення антитерористичної операції.

Численний колектив медичної служби Збройних Сил України повсякденно виконує завдання з надання всіх видів медичної допомоги військовослужбовцям, ветеранам військової служби, ветеранам війни, членам їхніх сімей, працівникам Збройних Сил України, піклується про збереження та зміцнення їхнього здоров'я.

Хочу відзначити складну, подвижницьку та дійсно героїчну працю лікарсько-сестринських бригад, сформованих Військово-медичними клінічними центрами регіонів та військовими госпіталями, завдяки яким збережено життя десятків поранених та травмованих військовослужбовців.

Щиро дякую медичному персоналу військових мобільних госпіталів, медичних пунктів та рот, які знаходяться в горнилі бойових дій і роблять усе можливе, щоб пораненим та травмованим була надана своєчасна та висококваліфікована допомога.

Медики військової ланки проводять евакуацію поранених під автоматним та мінометним вогнем, рятують бойових побратимів, ризикуючи власним життям.

Військові лікарі, середній та молодший медичний персонал військових лікувальних закладів завжди є прикладом належного виконання своїх професійних обов'язків, забезпечують надання своєчасної медичної допомоги, висококваліфіковане лікування, медичну реабілітацію та здійснюють профілактику захворювань серед військовослужбовців.

Бажаю всім Вам здоров'я, добра і миру, сімейної злагоди, творчої наснаги, добробуту вашим родинам та подальших успіхів задля України та її Збройних Сил!

Впевнений, що і надалі особовий склад медичної служби Збройних Сил України з гідністю буде нести високе звання військового медика та своїми новими здобутками впише яскраві сторінки в бойову історію медичної служби Збройних Сил України.

Виконувач обов'язків Міністра оборони України генерал-полковник М.В. КОВАЛЬ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДРОЗДІЛІВ АТО

СУХПАЙОК ВИСОКОЇ ЯКОСТІ

Для своєчасного та якісного забезпечення підрозділів, задіяних у межах антитерористичної операції, індивідуальними та груповими наборами сухих продуктів особовий склад частини Центрального управління продовольчого забезпечення Збройних Сил України працює у цілодобовому режимі. Про це повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Щодоби для військовослужбовців українського війська тут відвантажується понад 2,5 тисячі індивідуальних та більше 100 групових комплектів наборів сухих продуктів.

За словами командира частини Центрального управління продовольчого забезпечення Збройних Сил України підполковника Олександра Тарасова, за своїми енергетичними, смаковими якостями та асортиментом набори сухих продуктів повністю забезпечують потребу у харчуванні військовослужбовця на добу в умовах обмеженого котлового забезпечення. За складом та калорійністю ці набори випереджають аналогічні зразки пайків армій розвинених країн та відрізняються від пайків, що були у вітчизняному війську ще кілька років тому, адже у 2013 році були вдосконалені як за формою, так і за вмістом.

«Нові пайки стали суто національним продуктом високої якості, мають терміни придатності до 2-х років, — зазначив підполковник Олександр Тарасов. — Вони малогабаритні, упаковані у полімерні рукави для харчових продуктів. Цей матеріал, до речі, у 2 рази дешевший за пакувальні матеріали попередніх пайків, дозволяє захищати продукти харчування від потрапляння вологи ззовні та зберігає поживні й смакові властивості продуктів зсередини. У пайку є сніданок, обід та вечеря, що дає можливість військовослужбовцю правильно розподілити продукти на добу».

До складу пайка входять м'ясні та м'ясо-рослинні консерви, галети, чай, кава, цукор, мед. Усе герметично упаковано. Для підрозділів спеціального призначення додатково включені шоколад чорний, ізюм та ментолові цукерки.

При необхідних людині 3500 кілокалорій на добу індивідуальний набір сухих продуктів становить 4200 кілокалорій.

Варто зазначити, що усі продукти проходять ретельну перевірку. За органолептичними показниками якості харчів перевіряються безпосередньо у військовій частині, а для визначення відповідності фізико-хімічних показників вимогам діючих стандартів України продукти відбираються комісіями та передаються до санітарно-епідеміологічних загонів на тестування.

«Лише після отримання позитивних висновків щодо відповідності продовольства державним стандартам ми проводимо комплектацію пайків», — наголосив офіцер.

ВОЛОНТЕРИ — ДЕСАНТНИКАМ

ЗАКЛИК ПРО ДОПОМОГУ ДО ВСІХ НЕБАЙДУЖИХ

Бронежилети, світильники від комарів, електрокабель, пральний порошок, мило, макарони, печиво, чай і багато-багато іншого майна та продуктів отримали в подарунок десантники 79-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ Збройних Сил України. Це все зібрали і привезли «блакитним беретам» волонтери з Києва, повідомляє Управління преси та інформації МО України.

Один із гостей, Андрій Твардовський, розповів, що його товариш проходить службу в 79-й Миколаївській окремій аеромобільній бригаді ВДВ ЗС України. Аби підтримати друга і його бойових побратимів, Андрій звернувся в соціальних мережах до всіх небайдужих із закликом про допомогу. Протягом тижня вдалося зібрати 18 тисяч гривень.

Ще одним волонтером виступило комерційне підприємство, що виготовляє чай — «СолоМія». Його комерційний директор Віталій Ропа повідомив, що це не перший благодійний внесок підприємства на адресу українських військових. Спочатку виробники чаю розпочали на підприємстві благодійну акцію «Підтримай Українську армію», під час якої 10 копійок з кожної проданої пачки переказували на рахунки Міністерства оборони України. Таким чином вдалося зібрати 154 000 гривень. Але з 5 травня у фірмі вирішили змінити форму допомоги військовим: тепер тут збирають кошти для того, щоб самим купувати необхідне майно і передавати його одній з військових частин. Зібравши понад 100 тисяч гривень, підприємство закупило 33 бронежилети і передало їх миколаївським десантникам.

Воїни в блакитних беретах із вдячністю прийняли подарунки.

Десантники 79-ї окремої аеромобільної бригади ВДВ Збройних Сил України із вдячністю прийняли допомогу від волонтерів із Києва

ТЕРИТОРІАЛЬНА ОБОРОНА

ГОТУЄ ДО БОЮ «ДЕСНА»

На базі 169-го навчального центру Сухопутних військ Збройних Сил України в селищі Десна, що на Чернігівщині, триває бойове злагодження батальйону територіальної оборони. Підрозділ сформовано з військовозобов'язаних Київщини. Зараз особовий склад батальйону займається одиночною підготовкою на практиці згідно зі своїми функціональними обов'язками та вдосконалює дії у складі підрозділів. Про це повідомляє Управління преси та інформації МО України.

— Перевагу надаємо виконанню вправ з вогневої та тактичної підготовки, — розповів командир батальйону територіальної оборони. — Враховуємо досвід ведення бойових дій, набутий силовими підрозділами, які залучені до АТО, та під час миротворчих місій.

Також військовослужбовці вивчають матеріально-технічну частину стрілецької зброї, займаються вогневою, інженерною підготовкою тощо. Під керівництвом досвідчених офіцерів-інструкторів вони навчаються протидіяти терористам у складі тактичних груп, відпрацьовують дії під час різноманітних сценаріїв ведення бою, які властиві діям військових підрозділів у ході проведення антитерористичної операції.

За словами командирів, метою постійних системних тренувань є доведення до автоматизму дій кожного військовослужбовця за будь-яких ситуацій бою. Головна мета — здатність батальйону виконувати визначені завдання.

Народна армія
10–14 червня 2014 року

●СЛУЖАТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

«ЗАВДАННЯ ВИКОНАНО, ВТРАТ НЕМАЄ!»

ЦЕ НАЙБАЖАНІШЕ, ЩО ХОЧУТЬ ПОЧУТИ КОМАНДИРИ ПІД ЧАС ДОПОВІДІ ПО ПОВЕРНЕННІ ДО БАЗОВОГО ТАБОРУ

За потреби артилеристи готові підтримати вогнем передові сили антитерористичної операції

«Механізовані війська спеціального призначення» — так жартома називають себе воїни цієї батальйонної тактичної групи. Сьогодні вони за сотні кілометрів від пункту постійної дислокації свого з'єднання боронять мир і спокій на Донбасі.

Вже понад два місяці вони несуть службу на блокпостах та спільно з іншими силовиками патрулюють визначену територію. А ще за потреби вояки мають підтримати вогнем передові сили антитерористичної операції. Аби бути готовими виконати це завдання, екіпажі самохідних артилерійських установок, танків, бронетранспортерів та водії машин бойової підтримки щодня тренуються просто на позиціях, вдосконалюючи свій професіоналізм.

Своя передова

Несподівані бойові завдання лише зміцнюють бойовий дух бійців батальйонної тактичної групи. Ніколи нудьгувати, згадуючи розмірене цивільне життя.

— Якось чув думку, що піхота в антитерористичній операції виконує другорядну роль. Мовляв, зараз на передовій десантники, а решта «сидять по лісах та лише ізолюють кризові райони». Особисто мені гірко чути таке. Тут теж передова, теж стріляють, теж гинуть люди. Ми вже поховали двох товаришів і ще шістьох з пораненнями відправили у тил. Загалом за весь час, що ми тут, можу пригадати тільки кілька спокійних днів, коли терористи не випробовували наші блокпости на міцність, — розповів полковник Дмитро А.

Втрати друзів-однополчан — гіркі. Та вони й загартовують. Кожен розуміє, що стоїть на шляху бандитів. І якщо відступить, то постраждають мирні люди.

«Ми» і «вони»

Після чергування на блокпостах чи перевірки розвідданих вояки повертаються до базового табору, аби відпочити і підготуватися до наступного виїзду. Зустрічають групи швидкого реагування, як правило, всім колективом. Як заведено, командир доповідає старшому начальникові про результати діяльності. У цей момент найбажанішими є слова: "Завдання виконано, втрат немає!" Почувши їх, хлопці щиро вітають побратимів. Але, на жаль, іноді й без доповіді, просто по очах прибулих можна про все здогадатися. Бойові втрати тут сприймають як власне горе.

З цим контрастує ставлення ворогів один до одного. «Павуки в банці» — так їх влучно характеризують військовики.

— Декілька разів після відбиття нападів на блокпостах мені доводилося знаходити тіла терористів. Їхні горе-товариші просто присипали їх землею у низовинах. При цьому було помітно, як поспіхом з трупів знімалися обручки та вивертаються кишені камуфляжів. Причому досить часто в убитих залишалися документи, але ніколи — гроші. Цей цинізм просто не вкладається в голові. Проти нас воюють якісь нелюди. Очевидь кожен з них всю свою криваву зарплатню, ховаючи від «колег», тримає при собі. Тож одразу після смерті вона стає ласим шматком для інших найманців, — з відразою пригадує стрілець механізованого взводу молодший сержант Олександр Я.

Військовослужбовець артилерійської батареї сержант Максим Р., 37 років:

— Життя в польових умовах не назвеш приємним, але в нас тут є все необхідне. У таборі в мене з'явилися справжні друзі, мобілізовані разом зі мною і вже перевірені не одним боєм. Знаю точно, що більшості донеччан близькі українські цінності. Іноді літні жінки зі сльозами на очах просять нас — військових — позбавити їх від бандитів з триколорами. Впевнений, ми виправдаємо їхні сподівання.

Мета об'єднує

Переважна більшість особового складу механізованого підрозділу — військовозобов'язані, призвані навесні, під час часткової мобілізації. Проте етап бойового загалодження піхотинці пройшли швидко і на залікових тактичних навчаннях з бойовою стрільбою довели свою готовність діяти за призначенням. Як кажуть, в екстремальних умовах новоспечені військовослужбовці швидко опанували нові знання і набули навички.

— До речі, вік сержантів та рядових у новосформованих підрозділах сягає 30–35 років, а в молодших офіцерів він значно менший. Поперваx, звичайно, молодим лейтенантам ніяково було керувати дорослими чоловіками. Останнім теж не було до снаги беззастережно виконувати команди юнаків. Але розуміння того, що на війні від командира залежить і успіх бою, і життя та здоров'я підлеглих, розставило всі крапки над «і», — розповів начальник командного пункту з'єднання підполковник Денис Р.

Зараз вчорашні «запасники» сподіваються на стабілізацію ситуації в регіоні та на свою демобілізацію. Багатьох чекають сім'ї, діти, справи.

Механік-водій САУ 2С3 «Акація» сержант Олександр О., 44 роки:

— Минуло 23 роки, як я відслужив строкову. Після служби працював на коксохімічному підприємстві на Дніпропетровщині. Зараз отримую заслужену пенсію. Коли над країною нависла небезпека, сам прийшов у військкомат, не чекаючи письмового запрошення. Тепер захищаю народ, дружину і трьох дітей.

— Ще на початку квітня я керував приватною фірмою з п'ятьма працівниками. Отримавши повістку до райвійськкомату, відразу ж передав бізнес родичам і вступив до лав Збройних Сил. Вдома на моє повернення чекають дружина та двоє дітей. Вони дуже хвилюються за мене, але розуміють, що зараз вирішується доля всієї нашої держави, — розповів боєць розвідувального взводу старшина Андрій Т.

«Цивілізація» на виїзді

Базовий табір захисників Вітчизни розташований на місці збанкрутілої агрофірми. Зручне місце на невеличкому пагорбі та наявність інфраструктури добре підійшли у тактичному відношенні.

— Прибувши в заданий район, ми відразу встановили контакти з місцевими мешканцями. З їхньою допомогою налагодили постачання води та електрики. У відповідь провели кілька зустрічей з учнями в школах, — розповів начальник штабу механізованого з'єднання полковник Дмитро А.

Як годиться, облаштувавшись на новому місці, військові побудували імпровізований актовий зал, спортивне містечко, польову лазню тощо. Тож солдати користуються благами цивілізації навіть у польовому таборі. А це вкрай важливо, адже демонструє, що держава не забуває своїх захисників.

Дмитро ГОРБУНОВ, «Народна армія»

Начальник командного пункту механізованого з'єднання підполковник Денис Р., 39 років:

— У Збройних Силах я вже понад 20 років. Раніше просто мріяв побувати в миротворчих місіях, аби перевірити себе в екстремальних умовах. Тепер знаю, що таке війна. До того ж мені стало зрозуміло, що відчував мій дід, який у Велику Вітчизняну воював із фашистами. Переконаний, ми обов'язково очистимо край шахтарської слави від терористів.

ЗАХІД—СХІД—ПІВДЕНЬ

У 51-й окремій механізованій бригаді ОК «Північ» служать військовики з усіх областей західної України. Саме тому на полігон Широкий Лан в Миколаївській області, де зараз тимчасово дислокується більша частина з'єднання, приїхали автобуси з членами родин військовослужбовців зі Львова, Луцька, Івано-Франківська, Рівного, Тернополя, Хмельницького та інших міст.

МІСЦЕ ЗУСТРІЧІ — ПОЛІГОН

На блокпостах — справжні патріоти

Загалом на відвідини військовослужбовців, які брали участь в антитерористичній операції, прибуло близько чотирьох сотень гостей. Таким чином командування з'єднання вирішило підтримати особовий склад.

— Розуміючи, як морально важко зараз воїнам, ми хотіли, щоб зустріч із рідними додала їм духовних сил, — розповів заступник командира 51-ї окремої механізованої бригади по роботі з особовим складом підполковник Іван Підопригора.

Зрозуміло, що до військовиків із порожніми руками ніхто не їхав. Але те, що привезли, перевершило найсміливіші сподівання: бронежилети і медикаменти, тепловізори і біноклі, бензоелектрогенератори та інше спеціальне спорядження, безліч харчів та питної води у пластикових пляшках — усе від громад, звідки родом військові.

Важко добрати слів, щоб описати сам процес зустрічі родин. Цілий вир непідробних, дуже сильних почуттів та емоцій. Радість, сльози, міцні обійми та рукостискання батьків і синів.

Бесіди «про життя»

Отаборившись у невеличкому акацієвому гайочку поблизу КПП частини, гості й солдати завели бесіди «про життя». Перша тема — водопостачання. Через чиюсь нерозважливість замість забезпечення бригади мобільною фільтрувальною станцією, її організували підвіз питної води. А чи багато навозиш у бочках? Попити — ще так-сяк, а помитися-попрати — ніяк.

— Нам би хоч одну автомобільну фільтрувальну станцію, — каже лучанин старший солдат Микола Кравчук. — Знаю, що у військах РХБ захисту та в інженерних частинах є такі машини. Чому жодної з них не передали принаймні у тимчасове користування нашій бригаді? Адже води потрібно значно більше, ніж возять. Хочеться не лише попити, але й помитися, попрати одяг тощо.

Другою важливою темою обговорення була бойова підготовка. Зі слів військовослужбовців, з підрозділами тут проводять і заняття, і стрільби, щоб набути належних навичок.

Кадри — понад усе

Чи не найчисленніше сухопутне з'єднання, 51-ша омбр, була розгорнута на базі готової «під скорочення» кадрованої бригади. Тут постійно проходили службу лише кілька сотень військовослужбовців. І хоча численні призові місця у різного роду загальноармійських конкурсах не дають сумніватися у їхньому професіоналізмі, певний кадровий дефіцит зіграв свою роль. Посади командирів обійняли такі ж мобілізовані, переважно вчорашні студенти з військових кафедр вишів. І не кожному з них виявилося до снаги керувати підлеглими, які вдвічі, а то й утричі старші за них. А розуміння того, що саме від командира залежить життя підрозділу в бою, на жаль, спадає на думку не всім.

Дуже багато запитань до військових керівників було у батьків та рідних військовослужбовців.

Спілкувався з гостями заступник командувача ОК «Північ» по роботі з особовим складом полковник Володимир Яцентюк, який упродовж години відповідав на запитання батьків. Зокрема розтлумачив нещодавно прийняті зміни до Закону України «Про мобілізацію», у відповідності до яких значно розширився спектр військовослужбовців.

За велінням серця

Не секрет, що на стрільбища та тактичні поля Широкого Лану з зони АТО вийшли не всі військовослужбовці. Коли після трагічних подій під Волновахою питання участі бригади у бойових діях постало руба, понад три сотні бійців не пристали на пропозицію про виведення. Зараз вони несуть службу на блокпостах у визначеному районі. Це без перебільшення — справжні патріоти. Є серед них ті, хто майбутнє держави ставить вище за власні забаганки, хто розуміє, навіщо існує армія і роль у ній солдата та офіцера.

— Так, побут у нас далеко не домашній. Часто-густо бракує найнеобхіднішого. Але ж це війна! Зараз головне — відстояти країну, а організаційно-штатні висновки серед командування, зокрема з тилового забезпечення, гадаю, почнуться, як тільки стихне луна від останнього пострілу, — переконані ті, хто лишився боронити державність на Сході України.

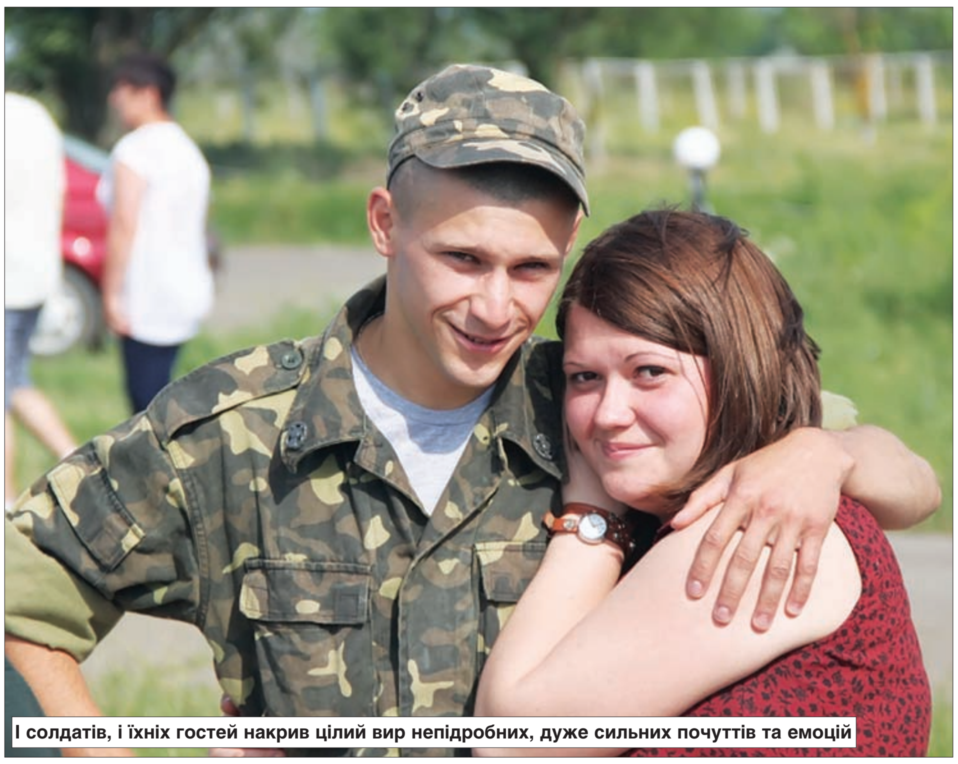
Офіцери кажуть, що ті, хто добровільно залишився нести службу, — це справжні патріоти. І це виражається не лише в психологічних налаштуваннях, розмовах чи символіці, а й головне — у ставленні до служби, до посадових обов'язків.

— Залишилися ті, хто розуміє службу й виконує вимоги статутів та інструкцій. Хто реально зрозумів, що Бойовий статут написаний кров'ю. Тобто справжні бійці, — розповів старший офіцер тактичної групи. За його словами, за такими не потрібно наглядати. Кожен із них сам знає, що у службі головне.

До речі, сентенція про те, що на Сході населення налаштоване вороже, при ближчому розгляді не витримує критики. Абсолютна більшість людей, які, наприклад, прямують через блокпост, із розумінням ставиться до вимог солдатів.

— По телевізору кажуть, що нас лякають озброєні люди на блокпостах. Так, лякають, проте, не військові. Де армія — там порядок, там упевненість, що перевірка, скажімо багажника, буде перевіркою, а не визначенням, як у тому анекдоті: "Де ваші речі, а де мої?» — кажуть водії. За їхніми словами, проїжджаючи «народні» блокпости, де зі зброєю вештаються нетверезі та відверто кримінальні елементи, лише чекаєш, що комусь із них привидиться в тобі щось вороже... Довести щось чи переконати тамтешніх «бійців» просто нереально. Можуть і машину відібрати, і вантаж, і застрелити знічев'я.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ,
Петро ГАСАЙ,
Роман БАКУМЕНКО,
«Народна армія»

І солдатів, і їхніх гостей накрив цілий вир непідробних, дуже сильних почуттів та емоцій

Народна армія
10–14 червня 2014 року

● ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ

«ХОЧУ І МОЖУ БУТИ КОРИСНИМ ДЛЯ СВОЄЇ ДЕРЖАВИ І НАРОДУ»

Моє знайомство з солдатом Віктором Матяшем відбулося у військово-медичному клінічному центрі Південного регіону в Одесі, де він та його товариші по службі лікуються після поранень, отриманих у ході антитерористичної операції на Сході України.

Після короткого «консиліуму» з військовими лікарями, одягнувши халат, йду на зустріч з нашим героєм у нейрохірургічне відділення. В палаті знайомлюся з підтягнутим молодим чоловіком. Попри важке поранення, він добре тримається, доброзичливий, охоче ділиться враженнями, але очі сповнені суму.

Віктор ще з дитинства мріяв присвятити своє життя будівництву. Але доля підготувала для нього досить непросте випробування. У важкий для нашої країни час він став одним з перших добровольців, які поповнили армійський стрій, щоб захистити рідну землю від підступного агресора.

Віктор разом з іншими мобілізованими резервістами захищав місто Волноваху. Ворог намагався прорвати оточення наших військ, атакуючи блокпост, який знаходився за 48 км від Донецька.

— Не приховую, було страшно, — розповідає солдат, — О п'ятій ранку терористи підступно з інкасаторських машин відкрили по нашому блокпосту масований вогонь зі стрілецької зброї, ручних протитанкових гранатометів і мінометів. Снаряди лягали зовсім поруч. Ось тоді стало дійсно страшно. Чомусь згадалися рідна домівка, батьки, кохана дівчина, друзі...

Що відбувалося далі, наш герой не хоче згадувати навіть зараз. Він бився й хотів вижити в цьому пеклі, врятувати себе й своїх товаришів.

— Перший постріл із ворожого гранатомета із засідки відкрив рахунок нашим бойовим втратам. Під час обстрілу один зі снарядів влучив у бойову машину, що призвело до вибуху боєкомплекту. Щоб запобігти подальшому просуванню ворога, наші військовослужбовці намагалися відкрити зустрічний вогонь, але всі зусилля, на превеликий жаль, були марні. Таке мене зло взяло, — згадує наш герой. — Ну, думаю, зараз я вам влаштую!

Але після раптового вибуху в очах попливло. У цьому диму і пекельному гуркоті бою солдат боковим зором бачив, як падали його товариші. Тоді ж він відчув гострий біль в голові, від якого втратив свідомість.

…Коли Віктор отямився після операції, він не відразу зрозумів, що з ним сталося. Злякався, дізнавшись про черепно-мозкову травму, але опанував себе. Йому в цьому допомогли люди в білих халатах — начальник клініки нейрохірургії та неврології полковник медичної служби Венер Якупов, лікар вищої категорії підполковник медичної служби Михайло Козлюк і старша медсестра Наталя Реплянчук, а також товариші по службі.

Сьогодні рядовий Віктор Матяш має надію, що йому дозволять продовжити військову службу, як він тепер мріє.

Попри пережите, солдат Віктор Матяш залишається впевненим у своїх силах, мріє про вищу освіту й сповнений великих планів на майбутнє.

На завершення нашої зустрічі я запитав солдата, що б він хотів побажати своїм друзям.

— Передайте через «Народну армію» мій низький уклін нашим чудовим лікарям і тим, хто підтримує мене і моїх товаришів по службі в цей важкий для нашої країни час, — попросив він.

Прохання Віктора підтримав і його товариш по службі сержант Юрій Ткачук.

— Якщо реабілітація пройде успішно, знову візьму в руки зброю, щоб захищати свій народ, — зазначив Юрій.

Хлопці дякують землякам за підтримку, надану їм під час відрядження на Донеччину, згадують листи і посилки. Цю підтримку вони відчувають і сьогодні. Вони вдячні за тепле ставлення і увагу до себе з боку лікарів і персоналу госпіталю, добре лікування і харчування. Та головним є те, що вони залишаються справжніми патріотами України, які ні на крок не відступлять, захищаючи рідну землю.

Сергій ДАНИЛЕНКО,
Одеса

● ВІЙСЬКОВЕ БРАТЕРСТВО

«СКУЧИВ ЗА БОЙОВИМИ ДРУЗЯМИ...»

— Двадцять шостого травня ми на двох бронетранспортерах супроводжували кілька вантажівок, які везли на блокпости продукти харчування, — розповідає десантник Олександр Гриценко. — Я і мої товариші знаходилися на «броні». І хоча були готові до різних несподіванок, все ж потрапили у засідку, яку бойовики влаштували, сховавшись у «зеленці» — лісопосадці. Вони мали перевагу в живій силі, до того ж на них спрацював фактор раптовості. Терористи відкрили кинджальний вогонь, напевно, з усіх видів стрілецької зброї.

Десантники спішились, зайняли оборону. Та сили були нерівними, тож довелося викликати домогу, яка, прибувши, розсіяла супротивника.

У бою наші військовики зазнали тяжкої втрати: загинув командир взводу старший лейтенант Дульчик, а Олександр дістав важке поранення.

Після цього його доставили до Харківського військово-медичного клінічного центру, де бійця прооперували, а потім доправили до Головного військово-медичного клінічного центру МО України «ГВКГ». Сьогодні, за словами лікарів відділення невідкладної допомоги, життя Олександра в безпеці.

До мобілізації Олександр Гриценко був одним з кращих солдатів свого з'єднання, що дислокується в Білій Церкві. В сімейному архіві зберігаються почесні грамоти і подяки за сумлінну службу.

Знявши солдатський однострій, Олександр зайнявся підприємництвом в рідному селищі Білокоровичі, що на Житомирщині. Обрав мирну професію будівельника. Хоча мільйонних статків не заробив, проте почувався в житті більш-менш впевнено. Разом з дружиною Людмилою виховували двох донечок — Юлю і Валерію.

Коли почалися події на Сході України, Олександра викликали до Олевського райвійськкомату, а звідти відправили до 95-ї окремої аеромобільної бригади, що в Житомирі, де він разом з іншими земляками відточував військову майстерність гранатометника.

Проте навчання для мобілізованих на цьому не закінчилися, їхній підрозділ перекинули на загальновійськовий полігон «Широкий Лан», що на Миколаївщині. Лише по закінченні навчальної програми їх направили на Луганщину. Саме там хлопцям довелося нести службу по-справжньому — вести спостереження на блокпостах, деблокувати будинки та інші об'єкти, захоплені терористами тощо. Спілкуючись з Олександром, поцікавився, чи не було страшно усвідомлювати, що там будь-якої миті можна втратити життя.

— Потрапивши в екстремальну ситуацію, про це якось і не думаєш, — посміхається десантник. — Щоправда, пізніше, коли все позаду, починаєш розуміти всю небезпеку.

Отримавши поранення, Олександр Гриценко не вважає, що став героєм. Він шкодує лише, що зараз перебуває в госпіталі, вважаючи, що більш необхідний у районі бойових дій. А ще він дуже скучає за бойовими друзями і прагне якнайскоріше повернутися до них.

Сергій ЗЯТЬЄВ,
«Народна армія»

● У ВМКЦ ЗАХІДНОГО РЕГІОНУ

ПОРАНЕНІ ПІД НАДІЙНОЮ ОПІКОЮ ЛЬВІВ'ЯН

У Військово-медичному клінічному центрі (ВМКЦ) Західного регіону сьогодні лікується близько 20 військовослужбовців з учасників антитерористичної операції на Сході країни. За словами головного хірурга Західного регіону полковника медичної служби Івана Богдана, тут їм надається другий рівень спеціалізованої медичної допомоги. Тобто лікування, яке насамперед спрямоване на відновлення функцій, втрачених в результаті поранень.

— Більшість із них мають травми рук, ніг, тазу й черевної порожнини. Двом потерпілим треба буде робити протезування нижніх кінцівок, — додав Іван Степанович.

Для поранених військовослужбовців, яких здебільшого привезли з ВМКЦ Північного регіону, вже вдалося зібрати необхідну кількість крові. Львів'яни та мешканці області миттєво відгукнулися на прохання військових медиків.

Багатьом пораненим вже зроблені оперативні втручання. Серед них і військовослужбовець 95-ї окремої аеромобільної бригади солдат Сергій Світличний.

Як розповів старший ординатор клініки ушкоджень ВМКЦ Західного регіону майор медичної служби Валентин Медзин, потерпілий поступив у відділення 5 червня з пораненнями верхніх та нижніх кінцівок та опіком шкіри. Харківські військові медики встигли надати першу спеціалізовану медичну допомогу та провести операцію з видалення осколків гранати. Втім і львів'янам роботи вистачає.

— Вже зроблена повторна хірургічна операція на кінцівках та з пересадки шкіри. Але на цьому лікування не закінчиться. Обов'язково буде проведена ще одна операція з відновлення шкіряного покрову тіла, — зазначив лікар-хірург.

Той нещасливий день військовослужбовець за призовом під час мобілізації солдат Сергій Світличний яскраво пам'ятає, він тривожить його навіть уві сні.

— Я родом із Сум, — почав розповідь Сергій Олександрович. — Свого часу, у 1993–1995 роках, проходив строкову військову службу у тоді ще 95-му Навчальному центрі підготовки молодших спеціалістів аеромобільних військ. А через майже 20 років повернувся у стрій вже 95-ї окремої аеромобільної бригади. З початку травня у складі одного з підрозділів знаходився на горі Карачун, що в межах й досі «гарячого» Слов'янська. Того дня отримали завдання штурмом захопити блокпост сепаратистів. Я на посаді водія бронетранспортера вів бойову машину на виконання завдання, як раптом пролунав вибух, машина здригнулася..., потім відчував тільки біль, — розповів військовослужбовець.

У бойову машину влучили з РПГ-7. Граната вразила передню частину бронетранспортера, майже там, де знаходився водій. Його і було поранено найважче з екіпажу.

До Військово-медичного клінічного центру Північного регіону військовослужбовця доставили на гелікоптері. А через два дні літаком відправили до Львова. Після всіх хірургічних втручань його стан задовільний. Десантник тільки жалкує, що про поранення дізналися батьки, то ж тепер, напевне, хвилюються. Сподівається, що незабаром одужає і ходитиме без милиць.

Як зазначив заступник начальника ВМКЦ Західного регіону полковник медичної служби Василь Зайцев, центр забезпечений всім необхідним для лікування поранених військовослужбовців. А військові медики роблять все, щоб хворі якомога швидше одужали.

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

БОЙОВА ГОТОВНІСТЬ

ТРИ ТАНКІСТИ НА НОВИЙ ЛАД

Ще кілька тижнів тому вони навіть і не знали про існування один одного. Командир екіпажу молодший лейтенант Микола Лактіонов працював начальником бурової ділянки та шукав на Придніпров'ї водоносні шари. Старший механік-водій сержант Денис Звєрєв будував багатоповерхові будинки, а навідник — солдат Віктор Олексенко на своїй рідній Полтавщині орав землю та вирощував хліб. А сьогодні вони — один із найкращих танкових екіпажів.

Перші дні були найважчими, пригадує молодший лейтенант Микола Лактіонов, який закінчив військову кафедру при Національному гірничому університеті понад десять років тому, тож відновлювати належні навички та вміння йому було нелегко, ще й за дуже короткий час і без звички до армійських буднів.

— Я лише можу поспівчувати командиру нашої роти, якому в ті дні вистачало витримки та такту по кілька разів пояснювати нам доволі прості речі, — згадує він.

— Мені повістку з військомату принесли о шостій ранку, — долучається до розмови сержант Денис Звєрєв. — Я не відразу зрозумів, що мене знову призивають до війська, але остаточно усвідомивши, що трапилося, я без краплини сумніву прийняв рішення, що захищатиму Батьківщину. Зрозуміло, що дружина не була в захваті від такого перебігу подій. На роботі поставилися з повним порозумінням. Періодично телефонують, хвилюються, на днях на банківську картку перерахували заробітну платню. Якщо б три роки тому мені сказали, що я повернуся до свого рідного підрозділу і знову сяду за важелі танка, я б не повірив.

Трохи осторонь присів навідник екіпажу рядовий солдат Віктор Олексенко. Перериваючи товариша, зауважив:

— А я хвилююся за рідних. Зрозумійте, в селі роботи багато, треба сіяти, городину садити, а хто все це робитиме? У нас весна та літо весь рік годують. Недарма кажуть: що посієш, те й пожнеш. Дякувати односельцям, вони допомагають, жінку сам на сам з проблемами не залишили. А так усе гаразд, годують непогано, в наметі все необхідне є, а головне — без діла не сидимо, бойова підготовка і вдень, і вночі. Я служив у Національній гвардії після її розформування у Новограді-Волинському, пальців однієї руки забагато, щоб порахувати, скільки разів стріляв штатним пострілом. А тут за кілька тижнів і вже десятки разів.

— Так і є, — підтверджує сержант Денис Звєрєв, — за час строкової служби я лише 20 кілометрів наїздив, паливо рахували по краплинах, а зараз понад 300 км і заливай, скільки потрібно.

— Нам пощастило, — продовжує розповідь молодший лейтенант Микола Лактіонов, — командири підрозділу відразу сформували наш екіпаж. Інших тасували, підбираючи за психологічною сумісністю один до одного. А ми практично з першого дня разом.

Ніщо так не зміцнює бойовий дух та не надає впевненості, як напружена бойова підготовка, стверджують хлопці. За доволі короткий час вони стали справжнім екіпажем, адже їх об'єднує бажання захищати свою країну.

Аркадій РАДКІВСЬКИЙ,
«Народна армія»

ЕЛІТА ВІЙСЬКА

«РЕКС» ЗА ВЛАСНИМ БАЖАННЯМ

Молодший сержант Сергій Мащенко — командир відділення розвідувального підрозділу. Що таке військова служба, знає з дитинства, адже його батько — колишній військовий. За хоробрість та бойову майстерність в Афганістані він був нагороджений орденом Червоної Зірки і медаллю «За відвагу». Отже, Сергію змалку було на кого рівнятися.

На призовному пункті 18-річний юнак серед інших вирізнявся міцною статурою. Тому нічого дивного не було в тому, що після проходження професійного відбору та успішного складання заліків його зарахували до розвідувальної роти однієї з танкових бригад.

Після строкової знайшов собі роботу. А вночі снилася армія, марш-кидки, рейди, тактичні вправи… За півроку його колишній командир роти, з яким підтримував дружні стосунки, повідомив, що до частини проводиться набір бажаючих служити за контрактом. Зрозуміло, що рішення прийняв без вагань, і неважко здогадатися, яке.

— Прибув до районного військкомату, успішно пройшов медкомісії, швидко зібрав речі і у зазначений час вже стояв на КПП рідної частини вже в якості контрактника, — згадує Сергій.

Служба, як то кажуть, пішла. Став одним із кращих розвідників армійського корпусу. За зразкове виконання своїх обов'язків та успіхи в бойовій підготовці неодноразово був заохочений вищим командуванням.

Сьогодні підрозділ, де служить Сергій, по праву вважається елітним. Він складається виключно з офіцерів та військовослужбовців служби за контрактом. Деякі з них мають досвід служби у складі миротворчих підрозділів. Зараз Сергій та його товариші вже пройшли базову підготовку в пункті постійної дислокації і вдосконалюють свої навички безпосередньо «в полі»: на полігоні в умовах, максимально наближених до бойових.

— Повною мірою «відшліфовуємо» свої вміння на полігоні. Тренуємо прийоми маскування, методи топографії та виживання, відпрацьовуємо тактико-спеціальні дії. Крім цього, на наших плечах бойове чергування на спостережних пунктах, охорона табору та, звичайно, нічна розвідка, — пояснює розвідник. — На заняттях з вогневої підготовки вправляємося у стрільбі з різних видів стрілецької зброї. Головний критерій підготовки нашої групи єдиний — миттєво зреагувати на ситуацію та виконати завдання. Якщо йдеться про захист нашої держави, ми готові виконати поставлений наказ. Справжній розвідник робить справу швидко і не залишає слідів — така наша місія.

Спілкуючись із цим військовослужбовцем, переконуєшся: він дійсно наділений якостями справжнього розвідника — вольовий, витривалий, сильний і спритний. А в майбутньому він мріє про почесну нашивку "Розвідник екстракласу" (скорочено — «РЕКС»).

Олег СУШИНСЬКИЙ,
«Народна армія»

ДОЛЯ ОБРАЛА НАС

«Я НАСАМПЕРЕД — СОЛДАТ УКРАЇНИ!»

Візиткою сьогодення є формування бригад та батальйонів територіальної оборони. До цих формувань зголошуються йти усі, хто готовий боронити рідну землю, але не мав змоги реалізувати свої прагнення через військкомати. Попри не зовсім військову назву ці формування з патріотично налаштованих громадян є досить відчутною у воєнному сенсі силою, адже на керівні та ключові посади тут призначають бойових офіцерів з військовим досвідом, сповнених патріотизму та любові до Батьківщини.

Принаймні таке правило встановлене у Кіровоградському батальйоні територіальної оборони. Командир, його заступники, командири нижчої ланки, а також снайпери та сапери — тут усі мають досвід застосування своїх знань на практиці. З одним із таких офіцерів — заступником командира, учасником бойових дій в Афганістані та Нагірному Карабаху, активістом Євромайдану — підполковником Віталієм Коваленком вдалося поспілкуватися у перервах між заняттями та розв'язанням суто «командирських» завдань.

Наприкінці 80-х років студента 3-го курсу педагогічного інституту Віталія Коваленка у званні молодшого лейтенанта призвали на військову службу. Враховуючи його фах, надто відмінні фізичні якості та спортивні показники, його закріпили за підрозділом спеціального призначення 40-ї армії.

Після напруженої підготовки у Туркестанському військовому окрузі він став заступником командира розвідувальної групи спецпризначення під назвою «Бармалей». А за кілька днів його зустрів Афганістан…

Влаштовуючи засідки та нальоти на каравани моджахедів, молодий офіцер Коваленко пізнавав тонкощі та особливості бойових дій в гірській місцевості, переймав досвід ратної справи у своїх бойових товаришів. Не раз ходив під кулями, неначе по лезу бритви. Та, як кажуть, минулося.

Після повернення додому Віталій Коваленко не довго відпочивав. Його бойовий досвід знову знадобився. Цього разу на офіцера чекало службове відрядження до Нагірного Карабаху, де тривав жорсткий військовий конфлікт.

Зі здобуттям нашою країною незалежності Віталій продовжив службу в лавах новостворених Збройних Сил України, передавав свій безцінний досвід еліті українського війська — армійським спецпризначенцям. Останньою його посадою перед звільненням у запас був заступник командира Ізяславської бригади спеціального призначення, що на Хмельниччині.

Змінивши армійський однострій на цивільний костюм, Віталій Романович разом зі своїми товаришами — воїнами-інтернаціоналістами — допомагав дітям-сиротам, займався громадською діяльністю.

З перших днів акцій протесту на столичному Євромайдані наш герой разом зі своїми бойовими побратимами активно захищав права та свободу українців. Майже щодня доля випробовувала їхній характер, який вони загартували на опаленій землі Афганістану.

Із початком загострення суспільно-політичного стану в південно-східних регіонах держави Віталій Коваленко, як справжній офіцер та патріот, твердо вирішив захистити державу від терористів, які прагнуть розділити країну. Через своїх друзів-афганців він дізнався про формування підрозділів територіальної оборони і без роздумів записався до його лав.

— Для мене не було різниці, ким я буду: рядовим чи офіцером. Командуватиму підрозділом чи сам виконуватиму накази. Я насамперед — солдат України! — відзначає мій співрозмовник. — Доки живу, доки маю змогу тримати зброю, доки мій досвід потрібен країні, я буду в лавах її захисників.

Валентин ШЕВЧЕНКО,
«Народна армія»

●«ГАРЯЧИЙ» РЕГІОН

ТАКТИКА,

Одним з найпоширеніших нині у світі різновидів війни, безсумнівно, є так звана диверсійно-партизанська війна. За визначенням військових теоретиків, які виділяють її в окремий тип, вона є принципово новою формою ведення бойових дій, збройного протиборства сторін (зі своєю специфічною тактикою, стратегією і оперативним мистецтвом) на відміну від звичних, класичних форм ведення збройної боротьби.

Її називають «повстанською війною», порівнюючи ведення бойових дій з повстанням. Сьогодні у світовому воєнному мистецтві вже накопичилося достатньо практичного досвіду для всебічного теоретичного обґрунтування основних правил та положень ведення такого роду війни. На жаль, нині вагомий «доробок» у цю справу вноситься і на території нашої країни…

Миттєвий початок

За всіма ознаками, нині Україні довелося зіткнутися саме з таким типом війни. Це інтенсивні дії нечисленних мобільних диверсійно-терористичних груп, наявність «базових» районів, охоплених терористичною діяльністю, підтримка цих дій сусідньою країною-агресором та частиною місцевого населення (особовим складом, зброєю, спорядженням, боєприпасами і різноманітними ресурсами), широке застосування партизанської тактики, зокрема організація бойових дій за принципом «бий і тікай», диверсії та терористичні акти, широке використання елементів інформаційно-психологічної війни (включаючи акти залякування, терору, пропаганди та контрпропаганди) та інших елементів, притаманних саме диверсійно-партизанській війні. Все це сьогодні досить інтенсивно і, треба відверто сказати, не без успіху використовується противником у протиборстві з центральною владою нашої країни.

Перше, з чого, як ми пам'ятаємо, вони розпочали — це швидкі та раптові напади та захоплення спочатку ключових адміністративних, а потім й інфраструктурних будівель та об'єктів у обраному терористами регіоні. Ці дії мали на меті повністю демонтувати там систему адміністративної влади та створити для терористів так званий «базовий район». Зазвичай захоплення та нейтралізація осередків офіційних силових структур здійснювались за випробуваною методикою й у більшості випадків закінчились цілковитим успіхом терористів. Спочатку «мирний мітинг», потім «барикади», а трохи пізніше — спритні дії нечисленних груп озброєних, споряджених належним чином професіоналів. Вони були готові за потреби діяти достатньо жорстко — застосовувати зброю, спецзасоби, атакувати та вбивати…

Як з'ясувалося, з багатьох причин система влади та правоохоронні органи як на місцях, так і в керівній ланці не були готові до такого роду подій (від відвертої зради окремих їхніх представників до відсутності необхідних засобів протидії, досвіду та низького рівня професіоналізму). Більше того, конкретна націленість та якісна попередня підготовка загарбників, включаючи плідну розвідувально-агентурну роботу в регіоні та країні загалом, дали їм до рук «чимало козирів». Вони чітко знали і орієнтувалися в тому, що, коли і як треба захоплювати, щоб їхні акції стали успішними.

КОНТРЗАСІДКОВІ ДІЇ ІЗ ЗАДІЯННЯМ СНАЙПЕРІВ, ВЕДЕННЯ АКТИВНОЇ ТЕХНІЧНОЇ РОЗВІДКИ, ТОЧКОВІ УДАРИ ЗА ДОПОМОГОЮ АВІАЦІЇ ТА АРТИЛЕРІЇ, АЕРОМОБІЛЬНІ ВИСАДКИ ТАКТИЧНИХ ДЕСАНТІВ ВПЕВНЕНО УВІЙШЛИ В ТОЙ НАБІР ТАКТИЧНИХ ПРИЙОМІВ, ЯКІ НИНІ ЗАСТОСОВУЮТЬ У РАЙОНІ АТО УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКА

Наслідком цього стало захоплення терористами не тільки адміністративних будівель, ключових інфраструктурних об'єктів, низки заручників, а й тих речей, які мали для розгортання їхніх подальших дій ключове значення і не повинні були за жодних умов потрапити до злочинних рук. Це, зокрема, зброя, вибухівка, спеціалізовані транспортні засоби, регіональні системи зв'язку, радіо- і телемовлення тощо. Дуже скоро окремі території та населені пункти Донбасу, охоплені терористичними атаками, серед них і найбільші міста регіону Донецьк та Луганськ, злилися в один великий «сепаратистський» регіон.

Як з диверсанта зробити «борця за незалежність»

Більше того, відверта терористична агресія та загарбання території суверенної держави невдовзі почали набувати «політичного узаконення». Були створені пародії на «незалежні від Києва» органи місцевої влади у вигляді «паперових республік — ДНР та ЛНР» (відповідно, Донецької та Луганської народних республік), а в регіоні відбулось щось на кшталт «часткового» місцевого волевиявлення народу, так званого «референдуму».

Звісно, все це не мало жодного міжнародно-правового наслідку. Але дозволило терористам та загарбникам «перевести протистояння» із центральною владою країни з відверто терористично-агресивної сфери в так звану «політичну площину». Саме на цьому етапі дії терористів та так званих сепаратистів досить активно супроводжувались інформаційно-психологічною підтримкою політичного та пропагандистського апаратів сусідньої країни. Вони явно мали на меті представити відвертих агресорів та терористів такими собі «борцями за волю та незалежність Донбасу». Пригадаємо погану розіграну виставу з «відбиттям атаки «Правого сектору» на блокпост ополчення» в районі Слов'янська. Недолугість цієї «постановки» зі знайденою у вщент згорілому автомобілі неушкодженої глянцевої славнозвісної «візитки пана Яроша», мабуть, стала очевидною й самим постановникам цієї вистави.

Однак було зрозуміло, що всі ці нібито політичні ігрища під загальним гаслом «Почуйте Донбас» зовсім не передбачають того, щоб його дійсно почули. Військова ескалація в регіоні зростала. Тому дуже скоро центральна українська влада все ж таки почула, а точніше кажучи, побачила все, що їй було «потрібно для початку та розгортання АТО»: «максимально широку» роздачу терористами місцевому населенню, включаючи відверті кримінальні та люмпенізовані його прошарки, зброї, різке зростання рівня криміналізації регіону, цілковитий безлад, мародерство, соціальний занепад та збільшення рівня загрози життю, здоров'ю та майну мирних громадян регіону. Отже, розпочалась АТО...

Від референдуму до диверсії

Ось на цьому етапі і включився суто військовий чинник диверсійно-партизанської війни. Обрання терористами саме такого методу ведення протиборства із частинами та підрозділами ВСУ, СБУ та МВС України, які залучалися до участі в АТО, було зовсім не випадковим. Адже відразу було зрозуміло, що протистояти у прямому збройному зіткненні із ними терористично-диверсійні формування, навіть укомплектовані російськими «добровольцями» зі специфічною професіональною підготовкою, а тим більше «зліплене» з місцевого проросійського населення «народне ополчення Донбасу» просто не могли. Цей спектакль дуже скоро закінчився би цілковитим розгромом та ліквідацією цих маріонеткових республік. Тому із самого початку, найімовірніше ще на стадії планування, було вирішено розгорнути в регіоні «широкий партизанський рух». Адже у такий спосіб терористи вирішували б одночасно декілька стратегічних проблем.

З позиції ефективності обраної нині діючими в південно-східній частині країни терористами тактики, їхня спрямованість виглядає цілком зрозумілою і, якщо так можна сказати, «виправданою». Дійсно, застосовані ними тактичні прийоми дозволяють терористам інколи успішно вести бойові дії з регулярним військом України, підрозділами правоохоронних органів та спеціального призначення. Виходячи з того, з чим вже довелося стикатися в зоні антитерористичної операції (АТО), яку розгорнула влада нашої країни, можемо вирізнити декілька основних типів та форм застосування терористами озброєної сили.

«Базові» питання донбаських терористів

По-перше, вимушені реагувати на терористичні атаки в різних місцях регіону сили та засоби АТО були б значною мірою розпорошені. Це б дозволяло диверсантам та терористам атакувати їх за власним вибором і у сприятливих умовах. Прагнення прикрити від диверсійних атак якомога більшу кількість об'єктів та території призводила б до загальної слабкості окремих частин та підрозділів АТО. Відома військова мудрість про те, що «бажання бути сильним скрізь призводить до слабкості скрізь», ймовірно, була покладена терористами в основу вибору ними способу своїх дій для примушення сил АТО стати саме «слабкими скрізь», тобто ускладнити їм виконання основного завдання — ліквідації осередків сепаратизму та тероризму. Атаки на сили АТО в різних місцях стали реалізацією цього вибору. Навіть якщо вони або терористичний акт закінчувалися для диверсантів невдало, це все одно призводило до розпорошення та розтягування сил АТО (адже так чи інакше її керівництво було вимушене реагувати на дії терористів).

По-друге, створення і перманентне облаштування терористами низки так званих «базових районів» дозволило їм підготува-

НАРОДЖЕНА БОЄМ

«СТИСКАННЯ КІЛЬЦЯ» В ПОЄДНАННІ З АКТИВНИМИ ДІЯМИ ТАКИХ ЖЕ НЕЧИСЛЕННИХ І МОБІЛЬНИХ ГРУП УКРАЇНСЬКИХ СПЕЦПРИЗНАЧЕНЦІВ, ЯКІ РЕГУЛЯРНО ВИСУВАЮТЬСЯ НА РЕЙДОВІ ШЛЯХИ ТЕРОРИСТІВ І АКТИВНО ДІЮТЬ У ТАК ЗВАНІЙ «ЗЕЛЕНЦІ» НЕАБИЯК УСКЛАДНЮЮТЬ ДІЇ «ПАРТИЗАНІВ ДНР І ЛНР»

ти певну основу, фундамент для розгортання та нарощування зусиль, накопичення необхідних їм матеріально-технічних ресурсів, включаючи запаси боєприпасів, зброї тощо. Більше того, ці «терористичні анклави» стали місцем відпочинку, переформування, доукомплектування та переозброєння злочинних формувань.

Звісно, задля оборони цих анклавів терористи доклали максимальних зусиль. Приклад міста Слов'янськ є красномовним підтвердженням того. Обладнання в цьому місті оборонних позицій, зокрема й за усіма вимогами інженерної науки, створення місцевої системи ППО та інші заходи, запроваджені «простими мирними мешканцями» міста, перетворили його на справжній «вузол оборони» терористів. У зв'язку з цим варто згадати втрати української армійської авіації в районі Слов'янська та Краматорська (ще одного досить укріпленого вузла оборони терористів), щоб зрозуміти, що керівництво цих терористичних угруповань достатньо серйозно ставиться до цього питання.

«Бігучі» диверсанти

По-третє, доволі ефективним є застосування так званої «рейдової» тактики в поєднанні з атаками та вогневими нальотами на частини та підрозділи українського війська, які забезпечують блокуючі дії в районі АТО. Саме дії за принципом «бий і тікай» дозволили терористам уникати особливо вагомих втрат у своїх лавах, одночасно завдаючи силам АТО нехай незначні, але все ж таки втрати. Такого роду дії стали доволі виснажливими для сил антитерористичної операції, не дозволяли налагодити в зоні АТО належну систему забезпечення та постачання, а іноді призводили до чималих втрат.

Найбільш красномовними прикладами застосування цієї тактики терористами стали засідка на конвой 95-ї аеромобільної бригади ВДВ Збройних Сил України та напад на блокпост 51-ї окремої механізованої бригади. Схема, яку застосували терористи в цих акціях, добре знайома і докладно «виписана» у відповідних підручниках та настановах щодо ведення партизанської війни. Попередня розвідка місця та об'єкту атаки, приховане висування основних сил на її рубіж, короткий вогневий наліт (добивання поранених, збір зброї та трофеїв) і швидкий відхід у безпечне місце. Саме так діяли терористи й у випадку засідки на конвой 95-ї бригади, і при нападі на блокпост 51-ї омбр. Наслідки всім добре відомі — вбиті, поранені, знищена військова техніка…

Кримінальний сюрприз для «Новоросії»

По-четверте, вагомим чинником, навіть слід сказати, обов'язковою умовою проведення терористичними угрупованнями акцій стало забезпечення поповнення їхнього складу живою силою. Адже протягом короткого часу з'ясувалось, що намагання терористів розгорнути «широкий партизанський рух» з опорою на «місцеві ресурси» у вигляді кримінальних та люмпенізованих верств населення Донбасу є не зовсім вдалими. Адже вони, м'яко кажучи, не підходили на роль «ефективних партизанів». Окрім того, переважна більшість пересічних мешканців регіону зовсім не прагне загинути за сумнівні «ідеали Новоросії» на найближчому сепаратиському блокпосту від НУРС-ів українських бойових вертольотів.

З'ясувалось, що замість рейдів у тил наших військ озброєні самими ж диверсантами місцеві кримінальники вважають за доцільніше грабувати банки, автосалони, супермаркети, ювелірні магазини, відбирати в місцевих мешканців автотранспорт та захоплювати заручників задля отримання викупу заручників, оголошуючи їх для цього «посібниками хунти», «бендерівцями», «правосеками» і ще бозна ким. Замість того, щоб мужньо загинути під час партизанського рейду «за справу Новоросії» в якійсь найближчій лісосмузі під щільним вогнем українських десантників та національних гвардійців, ці «місцеві елементи», отримавши в руки бойову зброю, тут же в переважній більшості випадків «розчиняються в повітрі». Дуже скоро російські диверсанти на власній шкірі відчули результат панування на вулицях міст та сіл добре озброєного донбаського криміналу. Пограбування, вбивства, конфлікти із застосуванням легкого та важкого піхотного озброєння стали повсякденною прикметою регіону. Більше того, нерідкими стали напади озброєних кримінальних елементів і на самих «захисників народних республік».

Через це дуже скоро до них із сусідньої країни вимушено потягнулись «добровольці», так би мовити, «небайдужі борці за справу руського миру» — колишні та діючі бійці російського армійського спецпризначення (наприклад, із 45-го полку СпН), чеченські бійці зі складу «кавказьких» підрозділів російського МВС, осетинські та інгуські ополченці та просто найманці або шукачі пригод та військової романтики штибу горезвісного командувача оборони Слов'янська «Стрільця» (Гіркіна). Справжні ініціатори цієї «новоросійської» катавасії «викинули на стіл останні козирі».

Саме вони сьогодні складають разом із колишніми працівниками українських силових відомств, які перейшли на бік терористів, кістяк найбільш боєздатних їхніх формувань. Таких, наприклад, як так званий батальйон «Восток». Ці люди вміють, знають як і готові воювати шляхом ведення партизанської війни.

По-п'яте, для цього терористам вдалося забезпечити достатньо ефективну переправу через російсько-український кордон людей, техніки, зброї, боєприпасів та інших необхідних їм ресурсів. Останні напади та атаки на прикордонні загони та пункти пропуску Державної прикордонної служби України обумовленні саме цим. Правда, не завжди вони є успішними, як, наприклад, повний розгром колони терористів під Маринівкою, але все ж таки на сьогодні їм вдалося забезпечити стійке «відкриття» в Луганський області прикордонної «діри» приблизно у 100–150 км. Це дозволяє терористам отримувати постачання та поповнення і відповідно чинити силам АТО запеклий опір.

На кожного Гіркіна знайдеться анти-Гіркін

Сьогодні лише лінивий не критикує керівництво країни та безпосередньо АТО у нібито провалах та прорахунках при її проведенні. Численні терористичні акції у містах та селах Донбасу чимало громадян пов'язують із безпорадністю, непрофесіоналізмом, або навіть зрадою тих, хто керує антитерористичною операцією або забезпечує її проведення. Насправді ж переважна більшість цих пересічних громадян просто не розуміють сутність та зміст протидії терористам, яку нині чинять наші військовослужбовці та правоохоронці, намагаючись не тільки бути ефективними, а й запобігти втратам серед мирного населення та обійтися мінімальними пошкодженнями міст та сіл регіону.

Ось деякі моменти, пов'язані з проведенням АТО і зміною тактики її ведення, що достатньо вагомо вплинули на рівень її ефективності. Пригадаємо, рейди, засідки та атаки терористів ще донедавна бували успішними, але протягом останнього часу їхня ефективність значно зменшилась. Ми бачимо, що частини та підрозділи, які беруть участь у АТО, шляхом жорсткого блокування шляхів висування рейдових груп терористів буквально «перекривають їм кисень», примушуючи до ведення позиційних боїв, коли більш-менш короткі вогневі нальоти на передові підрозділи АТО вже вважаються для терористів незалежно від їхнього результату успіхом. Зрозуміло, що таке «стискання кільця» в поєднанні з активними діями таких же нечисленних і мобільних груп українських спецпризначенців, які регулярно висуваються на рейдові шляхи терористів і активно діють у так званій «зеленці» (лісо-степових чагарниках) неабияк ускладнюють дії «партизанів ДНР і ЛНР».

Контрзасідкові дії із задіянням снайперів, ведення активної технічної розвідки, точкові удари за допомогою авіації та артилерії, аеромобільні висадки тактичних десантів впевнено увійшли в той набір тактичних прийомів, які нині застосовують у районі АТО українські війська. Варто також відзначити поступове зростання рівня взаємодії залучених до АТО частин та підрозділів, налагодження надійного прихованого управління військами та активного дезінформування противника і введення його в оману.

Яскравими прикладами підвищення рівня тактичної майстерності українських військових стала низка операцій, проведених ними в межах АТО. Так, завдяки успішній взаємодії бойової авіації та наземних штурмових груп АТО українським військовикам вдалося майже вщент знищити терористичне угруповання, яке захопило Донецький міжнародний аеропорт, і поновити контроль над ним. Схожими за змістом діями їм також вдалося звільнити місто Красний Луч, де терористи облаштували декілька вузлів оборони. Вдало використовуючи точкові удари артилерії та дії штурмових груп протягом двох днів українські війська повністю поновили контроль над містом, над ним було піднято український прапор.

Більше того, сьогодні можна вже вести мову про розгортання в районі АТО цілком ефективних контрпартизанських дій. У двобої з «невловимими» мобільними групами диверсантів-терористів зійшлися такі ж мобільні і невловимі групи територіальної оборони, підрозділів спецпризначення Збройних Сил і Національної гвардії. Так, на трасі Харків-Ростов в результаті блискавичного нальоту «невідомого українського підрозділу» було знищено 5 терористів, у місті Артемівськ внаслідок спецоперації було знищено 7 терористів на чолі з ватажком на призвісько «Велес». І цей список щодень поповнюється…

Сьогодні важко спрогнозувати подальший розвиток подій, так само, як і зміни у методиці та тактиці дій протидіючих сторін. Однак безсумнівним є той факт, що нинішній конфлікт уже став джерелом вагомого і досить цінного досвіду для українського війська.

Костянтин МАШОВЕЦЬ,
«Народна армія»

Народна АРМІЯ
10–14 червня 2014 року

● НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ

НАДІЙНИЙ БРОНЬОВАНИЙ «ЗАСЛІН»

ТА ІНШІ ВІТЧИЗНЯНІ РОЗРОБКИ У СФЕРІ ДИНАМІЧНОГО ЗАХИСТУ — «НІЖ», «ДУПЛЕТ» ТА «ШЕРШЕНЬ» — НИНІ УСПІШНО КОНКУРУЮТЬ З ІНОЗЕМНИМИ ВИРОБНИКАМИ АНАЛОГІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ

Протягом тривалого часу наша держава входить до переліку провідних країн, які розробляють і постачають озброєння і військову техніку. Найважливішим елементом національного престижу, безумовно, є бронетехніка.

Сучасні війни і конфлікти демонструють гостру потребу в забезпеченні бронетанкової техніки належним захистом від широкого спектра озброєння, що застосовується проти неї. Оскільки сучасні сценарії бойових дій передбачають також бої в населених пунктах, до засобів захисту висуваються жорсткіші вимоги щодо знищення снарядів, які по них випускаються.

Державне підприємство «Базовий центр критичних технологій (БЦКТ) «Мікротек» є відомим розробником систем захисту нового покоління не тільки в Україні, а й далеко за її межами. Працюючи у сфері створення комплексів активного і динамічного захисту як для важкої, так і для легкої бронетехніки, підприємство досягло значного успіху і нині успішно конкурує з іноземними виробниками аналогічної продукції. Ним вже розроблені, прийняті на озброєння і успішно реалізується динамічний захист (ДЗ) «Ніж», протитандемний динамічний захист «Дуплет», а також комплекс активного захисту (КАЗ) «Заслін» для танків.

До речі, комплекси ДЗ «Ніж» та протитандемної ДЗ «Дуплет» за своїми бойовими можливостями значно переважають відомі іноземні зразки, захищають танк від цільнометалевих оперених бронебійних підкаліберних снарядів, боєприпасів типу «ударне ядро», що самоформуються, та тандемних кумулятивних засобів ураження. Вітчизняна ДЗ є абсолютно новим захистом за принципами функціонування і не схожа на радянські чи російські засоби аналогічного призначення.

— Одним із сучасних досягнень підприємства є полегшений варіант КАЗ «Шершень», що призначений для використання у складі легкої бронетехніки. Він є комплексом ближнього радіуса дії, має захисний заряд, що не відстрілюється, та броньовані модулі й пульт управління, — розповідає головний конструктор — директор ДП БЦКТ «Мікротек», кандидат технічних наук, професор, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, заслужений машинобудівник України Василь Хитрик. — Модулі розташовуються по периметру бойової машини для кругового захисту, а також можуть встановлюватися на башті для захисту від протитанкових снарядів, що атакують із верхньої півсфери. Пульт управління розташований всередині носія, інформує про працездатність основних блоків, готовність комплексу до відбиття цілей, що атакують. При цьому управління всіма модулями здійснюється в автономному режимі.

До того ж КАЗ «Шершень» забезпечує круговий захист броньованого об'єкта з імовірністю 0,9 від унітарних і тандемних протитанкових гранат; 0,8 — від протитанкових керованих ракет всіх типів; 0,6–0,7 — від бронебійних і кумулятивних снарядів калібру 120–125 мм (на швидкостях до 1200 м/с). Також він захищає від засобів, що атакують з дистанції до 20 м і від кількох протитанкових снарядів, що атакують з різних напрямків. «Шершень» відповідним чином броньований і надійно захищений з фронту від куль і осколків.

Загалом українські КАЗ як для важкої, так і для легкої бронетехніки практично не збільшують габарити носія і непомітні на полі бою. Комплекси активного захисту добре перешкодозахищені, невразливі для засобів радіотехнічної розвідки противника, забезпечують електромагнітну сумісність як з радіоелектронною апаратурою носіїв, так і між носіями на полі бою.

БМП-2 з комплексом активного захисту «Шершень», встановленим на фронтальній та бокових поверхнях

На думку фахівців вітчизняного підприємства, такі КАЗ, як CICS і FCLAS (США), Spatem (Франція), Soft-Kill і Hard-Kill (Німеччина), «Арена Е» (Росія) і Trophy (Ізраїль), проблему захисту вирішують частково, перестають забезпечувати захист від високошвидкісних артилерійських снарядів, засобів, що атакують з дистанції до 20 м і від кількох протитанкових снарядів, що атакують з різних напрямків при мінімальному проміжку часу між ними.

Для захисту броньованих машин легкої категорії по масі «Мікротек» створив нові зразки динамічного захисту «Ніж-Л» і «Ракетка». До складу блоків ДЗ «Ніж-Л» входять вироби ХСКВ-34А і ХСЧКВ-19А, які вже прийняті на озброєння. У зонах, захищених блоками ДЗ «Ніж-Л», забезпечується захист від унітарних протитанкових гранат, протитанкових керованих ракет з унітарною бойовою частиною, а також боєприпасів типу «ударне ядро» з імовірністю 0,8. При цьому проломи основної броні виключені.

Також використання «Ніж-Л» забезпечує захист від бронебійних куль калібру 12,7 мм при обстрілі з дистанції 250 м і калібру 7,62 мм з дистанції 50 м. За заявами представників БЦКТ «Мікротек», надійність спрацьовування комплексу становить 100%. При цьому маса 1м² ДЗ «Ніж-Л» становить 200–250 кг. Яскравим прикладом надійності та ефективності захисту є результати тестувань. Так, під час випробувань комплексу ДЗ «Ніж-Л» унітарною гранатою ПГ-9С була пробита лише основна броня, а при використанні снаряда типу «ударне ядро» глибина прогину основної броні становила лише 6 мм.

Своєю чергою комплекс ДЗ «Ракетка» має поліпшені характеристики в порівнянні з «Ніж-Л» та ширші можливості. До складу блоків ДЗ «Ракетка» також входять пристрої кумулятивного захисту ХСКВ-34А і ХСЧКВ-19А. У зонах, захищених блоками ДЗ, забезпечується захист від унітарних протитанкових та тандемних гранат, протитанкових керованих ракет з унітарними і тандемними бойовими частинами, «ударних ядер» з імовірністю 0,8. Підвищено захист від бронебійних снарядів малокаліберних гармат. Захист витримує бронебійні кулі типу Б32 калібрів 7,62 мм, 12,7 мм і 14,5 мм. Однак ДЗ «Ракетка» доволі важкий. Так, вага 1м² захисту становить 300–350 кг.

Динамічний захист «Ніж-Л» та «Ракетка» в комплексі з КАЗ «Заслін» або КАЗ «Шершень» також забезпечують захист від тандемних протитанкових гранат гранатометів бікаліберного типу РПГ-30 («Крюк») і РПГ-32 («Хашим»).

Черговим досягненням ДП БЦКТ «Мікротек» можна по праву вважати пасивний балістично-акустичний захист «Акустик». Він розроблений і запропонований споживачам з метою підвищення захищеності особового складу броньованих колісних машин від бронебійних куль Б-32, калібру 7,62 і 12,7 мм, вторинного потоку осколків, а також для зниження акустичного навантаження на екіпаж і десант всередині машини в два-три рази. Маса 1 м² такого захисту становить 30–50 кг. Такий захист реалізований на БТР-80UP, БТР-80UP-R, БТР-80UP-KR, БТР-80UP-KB, БТР-80UP-T і БТР-3Е.

На думку представників ДП БЦКТ «Мікротек», продукція компанії є конкурентоспроможною на світових ринках озброєнь і має високий експортний потенціал. Новизна технічних рішень захищена патентами, зокрема в Європі та США. Маючи певні практичні досягнення, «Мікротек» зацікавлений у розширенні своїх потенційних ринків шляхом співпраці з європейськими партнерами.

Підприємство планує і надалі активно працювати в напрямку розвитку теми бронезахисту. Зокрема, продовжувати системні дослідження щодо подальшого вдосконалення КАЗ і ДЗ, відпрацювання можливостей зниження кількості вибухових речовин в елементах ДЗ при збереженні ефективності бойової роботи на рівні серійних ХСЧКВ, використання замість традиційних вибухових речовин так званих «енергетичних матеріалів» і створення вітчизняного невибухового динамічного захисту.

Сергій ВОРОНКОВ,
«Народна армія»

● МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

СПЕЦМАШИНА ДЛЯ ВІЙСЬКОВИХ ЛІКАРІВ

Фахівці Державного підприємства «Харківське конструкторське бюро з машинобудування імені О.О. Морозова» продовжують наполегливо працювати над створенням перспективних зразків бронетехніки. Черговим досягненням у цьому напрямку стала поява броньованої санітарної евакуаційної машини типу БСЕМ-4К, а також броньованої медичної машини БММ-4С та санітарного варіанта бойової бронемашини «Дозор-Б». За словами харківських конструкторів, усі зразки військової техніки відповідають сучасним вимогам, що висуваються до бронемашин спеціального призначення.

Зокрема, БСЕМ-4К та БММ-4С були розроблені на базі бронетранспортера БТР-4 з колісною формулою 8х8 і відрізняються лише комплектуючими та агрегатами. Щоправда, у порівнянні з базовою моделлю медичні бронемашини мають більшу вагу, яка становить близько 18,6 тонни. Це пояснюється тим, що санітарний відсік в них значно вищий, аби за потреби лікар міг стати там на повний зріст.

У цій техніці можна одночасно перевозити 4 поранених у лежачому і до 12 у сидячому положеннях. У ній також передбачені місця для медичного обладнання, чотирьох нош, контейнери для ліків, полиці для систем штучного дихання та переливання крові тощо.

Велику зацікавленість військових лікарів викликає й інша броньована санітарна евакуаційна машина, створена на базі легкого бронетранспортера «Дозор-Б». Останній зразок військової техніки також є ноу-хау харків'ян. Значно менша за габаритами порівняно із сімейством БТРів «дозорна» санмашина важить близько 6 тонн. За досить короткий проміжок часу вона здатна розвивати швидкість у понад 100 км/год. по шосе. До речі, зовнішня зброя в санітарному варіанті бойової бронемашини «Дозор-Б», як і в попередніх розробках на базі БТР-4, не передбачена. Адже ці зразки бронетехніки виконуватимуть суто гуманну місію. Напевно, саме тому у військах цю дивотехніку вже охрестили «Броне-SOS».

На початку червня поточного року конструктори продемонстрували можливості цієї санітарної бронемашини на одному з полігонів. Вони справили позитивне враження на представників військово-медичної служби Збройних Сил України. Тож у разі підписання контракту на придбання даної техніки нею насамперед укомплектовуватимуться військово-мобільні госпіталі та частини спеціального призначення.

Дмитро ГОРБУНОВ,
Харків

● ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ВІЙСЬКА

СНАЙПЕРИ СТРІЛЯТИМУТЬ ВЛУЧНІШЕ

Два нові зразки снайперських гвинтівок розробили київські зброярі. Вироби вже пройшли тестування в умовах, наближених до бойових, і готові до передачі у війська. За словами представників підприємства, вітчизняні розробки не поступаються іноземним аналогам за технічними параметрами, при цьому їх ціна в кілька разів менша.

На жаль, масове виробництво налагодити поки що неможливо, адже в Україні не виробляють стволи, а Європа заборонила продавати в нашу країну не тільки зброю, а й комплектуючі до них. Утім, як зазначають на заводі, вихід знайдено. Столичні інженери вивчили передові світові технології і навіть домовилися про постачання вітчизняного металу. Для цього необхідно близько трьох мільйонів євро. На думку представників підприємства, якщо держава виділить необхідні кошти, то менше ніж за два роки можна буде озброїти вітчизняне військо новітніми зразками стрілецької зброї.

Також у арсеналі перспективних новинок українських зброярів — піхотний кулемет «Маяк», розроблений на базі кулемета Калашникова. Після низки вдосконалень, він став набагато зручнішим.

Інф. «НА»

ВІДНОВЛЮЄМО ВТРАЧЕНЕ

Військовослужбовці 145-го ремонтно-відновлювального полку Озброєння ЗС України, що розташований у Миколаєві, отримуючи з території Кримського півострова військову техніку та майно Української армії, не перестають дивуватися тому, до якого жалюгідного стану довели техніку росіяни.

ТЕХНІКУ — ДО СТРОЮ

Так, 90% військової техніки Збройних Сил України, яка повертається з Криму до Миколаєва, практично непридатна для подальшого використання. Вона прибуває до місця призначення без акумуляторів, двигунів, з пошкодженою електронікою і порушеними кабельними мережами зв'язку. До такого нікчемного стану її довели здебільшого російські вояки. Враховуючи, що частина вже отримала 1000 одиниць техніки, зрозуміло, що рахунок йде на сотні одиниць пограбованої та понівеченої техніки.

Розповідаючи журналістам регіональних та національних ЗМІ про те, з чим доводиться стикатися, українські військові ледь стримують емоції, які переповнюють їх.

— На перший погляд, це цілком нормальні машини, але при детальному огляді стає зрозуміло, що все навісне обладнання — ящики, двигуни, патрубки, проводка — або знято, або несправне. В результаті машини не можуть пересуватися самостійно, — розповідає тимчасовий виконувач обов'язків начальника автомобільної служби 36-ї бригади берегової оборони капітан Дмитро Ставнійчук.

Техніку, яку доставляють до Миколаєва залізничним транспортом, офіцер ще пам'ятає в нормальному робочому стані. Те, що він бачить зараз, — разюче відрізняється від того, якою вона була всього півтора місяці тому. Але навіть познімавши усе більш-менш цінне, російські вояки не зупиняються у своєму прагненні насолити українцям ще в чомусь. Офіцери продемонстрували кілька машин, колеса яких були прибиті до платформ, а на їхніх кузовах видряпані образливі слова про українців.

Примітно, що нашу техніку та майно росіяни повертають досить вибірково, залишаючи в себе те, що може ще знадобитися у «господарстві».

— Вони ще не віддали жодної більш-менш нової машини, наприклад, БМП-2, БТР-80, які модернізувалися на українських підприємствах у роки незалежності. Причина проста: цю броньовану техніку можна використати в збройних силах Російської Федерації, — говорить начальник управління Центрального бронетанкового управління Озброєння ЗС України полковник Володимир Дудар. — Теж саме стосується і корабельного складу. Нові українські судна, побудовані вже за часів незалежності, корвети «Луцьк» та «Тернопіль», росіяни поки що не віддали.

Серед автомобільної техніки так само повертається або те, що вже не потрібно, або те, що перетворено на металобрухт. При цьому росіяни не соромляться іноді видавати українську техніку за свою. Так, за наявної інформації, під час цьогорічного параду на честь Дня Перемоги у Криму вони використовували захоплену українську техніку.

Крім самих автомобілів, росіяни без будь-яких докорів сумління псують та нівечать й інше військове майно українців. Розповідаючи про зіпсоване військове обладнання, заступник командира 145-го полку з виховної роботи підполковник Ігор Нізамутдінов, відкрив кунг однієї з машин на майданчику. В середині були накидані один на одного блоки метрологічної апаратури, які уявляли собою жалюгідне видовище: вирвані плати з дорогоцінними металами, зіпсована проводка, подряпані панелі.

— Вже по зовнішньому вигляду цих блоків можна зробити абсолютно впевнений висновок, що використовувати цю техніку в подальшому українська армія навряд чи зможе, — каже офіцер.

Щоправда є техніка, яку росіяни прислали практично без ушкоджень. Це — танки Т-64, які були на озброєнні 36-ї бригади берегової оборони. Чому їх не зіпсували — чи то повністю броньовану машину з ладу вивезти важче, чи то з інших причин — військові ремонтники не знають. Але кажуть, що усі танки прийшли без ушкоджень і вже готові до використанні за призначенням.

Зрозуміло, що просто приймати військову техніку, фіксуючи її незадовільний стан, ремонтники 145-го ремонтно-відновлювального полку не можуть. Їхнє головне завдання — повернення пошкодженої техніки до строю. І з ним вони непогано справляються.

Так, за словами командира полку підполковника Володимира Оліферука, його підлеглі працюють на межі можливостей, відновлюючи понівечену техніку.

— За останні три місяці нашими ремонтниками було проведено близько 908 ремонтних робіт різного ступеня складності. Це в чотири рази більше, ніж за той самий період минулого року, — наголошує він.

Щоправда такий різкий стрибок в ефективності праці став можливим лише після того, як штати частини збільшили у два рази. Командування Озброєння ЗС України, розуміючи важливу роль частини в технічному забезпеченні війська, укомплектувало її і матеріально-технічним обладнанням, і людьми.

— Нині близько 20% отриманої техніки вже поставлена в стрій, і вона виконує завдання за призначенням у тих частинах, які були виведені з Криму. Повний комплекс ремонтних робіт виконується силами особового складу, тому і вартість ремонту мінімальна, — додає підполковник Володимир Оліферук.

Наприклад, середній ремонт однієї машини і капітальний ремонт двигуна в ремонтному полку обходиться державній скарбниці приблизно в 12 тисяч гривень, хоча ті ж самі послуги на заводі-виробнику коштували б бюджету набагато дорожче — 86 тисяч.

Варто підкреслити, що миколаївські ремонтники не тільки відновлюють кримську техніку, але й технічно забезпечують військові частини, які беруть участь в антитерористичній операції на сході країни, та охороняють південні рубежі держави.

Для цього тут сформовано три ремонтні та одна евакуаційна бригади, які постійно знаходяться у відрядженні.

***Ярослав ЧЕПУРНИЙ,* Миколаїв**

РЕМОНТ ТА ВІДНОВЛЕННЯ ОВТ

НОВЕ ЖИТТЯ БОЙОВИХ МАШИН

У визначених районах дислокації військових частин Збройних Сил України ремонтні підрозділи успішно виконують завдання з ремонту та відновлення озброєння та військової техніки.

Так, в одній з військових частин Сухопутних військ на Чернігівщині весь комплекс ремонтних заходів проводиться в умовах, наближених до бойових. Для виконання завдань ремонтні підрозділи забезпечені всім необхідним устаткуванням, спеціальною технікою, запчастинами та обладнанням. Діагностика та ремонт однієї одиниці тривають від одного до трьох днів.

Для більш складних робіт з відновлення броньованої та спеціальної техніки залучені фахівці державного підприємства «Львівський бронетанковий завод».

— З моменту проведення мобілізаційних заходів силами штатних ремонтних підрозділів та представниками заводів відновлено понад 700 одиниць військової техніки для бойових військових підрозділів, які виконують завдання з посилення оборони державного кордону, — повідомив заступник командира військової частини з озброєння підполковник Ігор Л.

До робіт також активно долучилися і відмобілізовані військовослужбовці. Завдяки ґрунтовним знанням матеріальної частини озброєння вони зуміли суттєво допомогти фахівцям-ремонтникам у відновленні військової техніки.

***Олег СУШИНСЬКИЙ,* Чернігів**

Народна армія
10–14 червня 2014 року

ДО ДНЯ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА

ВАЖЛИВА МІСІЯ ВІЙСЬКОВИХ ЛІКАРІВ

У Військово-медичному клінічному центрі (ВМКЦ) Західного регіону України вже відбулось декілька ротацій військових медиків, які побували у районах проведення антитерористичної операції.

Перебуваючи у визначених місцях, вони посилювали медичні служби військових частин, що там знаходяться, і за потреби надавали першу кваліфіковану допомогу пораненим військовослужбовцям.

Одним із тих, хто нещодавно повернувся з такого відрядження у неспокійний регіон, був і старший ординатор клініки ушкоджень ВМКЦ Західного регіону України майор медичної служби Валентин Медзин.

Їхня кваліфікована бригада медиків, до складу якої увійшли хірург, анестезіолог та лікар-терапевт, посилювала медичну складову одного з підрозділів окремої аеромобільної бригади. Зокрема вони надавали першу лікарську та кваліфіковану допомогу: зупиняли кровотечі, стабілізували тиск, вводили антибіотики і знеболювальне та евакуйовували поранених у військові або цивільні стаціонарні медичні заклади, адже у розпорядженні бригади військових медиків була лише розгорнута палатка та автоперев'язочна.

Для роботи було все необхідне. Проблемні питання відразу розв'язувалися спільно з Військово-медичним клінічним центром Північного регіону (м. Харків), місцевою самообороною і небайдужим населенням.

— Я і мої колеги, перебуваючи в районі проведення антитерористичної операції, переконалися, що більшість громади цього регіону підтримує єдність країни і дії Української армії. Місцеві приходили до нас, питали, що потрібно з медикаментів, приносили харчі. Щоправда була й інша категорія. На Луганщині священик з парафіянами погрожували спалити і знищити нас! Видно було, що серед таких людей чимало тих, хто вживає алкоголь чи наркотичні речовини, — розповідає майор медичної служби Валентин Медзин.

Перебувати в умовах ведення бойових дій нелегко. Часто особовому складу не вистачало речей першої необхідності, іноді — предметів особистої гігієни. Попри наявність ліжок військовослужбовці воліли спати у спальниках, розстелених на підлозі наметів, адже, як кажуть самі військові, у разі оголошення тривоги мати змогу швидко покинути місце відпочинку.

— Проте заснути було важко і без цих незручностей, адже ми знали, що поблизу чисельні загони озброєних терористів зі снайперською зброєю. Були моменти, коли вночі лунали постріли з бронетранспортера або крупнокаліберного кулемета. Дуже часто лунали команди «До бою!», адже спрацьовували сигнальні ракети та інші засоби інженерного захисту. Всі були насторожі! Це й допомагало зберегти людські життя, — розповідає офіцер.

Перебування у цій нетривалій фазі ведення активних бойових дій дало змогу військовим медикам зробити певні висновки щодо покращення медичного забезпечення особового складу, який залучений до таких операцій.

За словами фахівців, на сьогодні необхідно констатувати, що значна кількість поранених військовослужбовців померла через велику втрату крові, адже у критичний момент не було поруч тих, хто міг би зупинити кровотечу. Як з'ясувалося в подальшому, особовому складу бракувало знань щодо надання першої медичної допомоги. Тобто в пункті постійної дислокації необхідно приділяти більшу увагу медичній підготовці. Також, мабуть, слід розширити штат стрільців-санітарів у підрозділах.

— На наш батальйон було всього два санітари, які згодом виконували задачі в різних місцях. Тож евакуйовувати пораненого з поля бою практично було нікому, адже під час запеклого протистояння кожний військовослужбовець в першу чергу виконує завдання за своєю безпосередньою посадою та може просто не мати змоги відволіктися на пораненого. Тож необхідно якомога швидше розв'язати проблему штатів молодших медич-

ПРОФЕСІОНАЛИ У БІЛИХ ХАЛАТАХ

НЕЗГАСНЕ СВІТЛО ПОЛЯРНОЇ ЗІРКИ

Полковник Анатолій Талалайко належить до тих військовослужбовців, які забезпечували боєздатність ракетно-ядерного щита держави. Понад 25 років першокласний льотчик зміцнював його повітряну складову. Він опанував декілька типів бомбардувальників далекої дії, зокрема надзвуковий п'ятого покоління.

Та ті тисячі годин, проведених у кабінах стратегічних бомбардувальників, повністю заповнених приладами та датчиками з фосфорним підсвічуванням, позначилися на стані зору відставного полковника. Якось із завмиранням серця відзначив, поглянувши на нічне небо, що не побачив Поляну зірку. Бо знав, що у давні часи саме таким чином перевіряли гостроту зору тих, хто мав намір вступити до лав козацького війська. А коли знайомі почали нарікати на те, що він чомусь їх не помічає і не відповідає на привітання, звернувся до окуліста. Той підтвердив: потрібно хірургічне втручання.

Повернули зір ветерану військової служби в клініці офтальмології Головного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» Міністерства оборони України. А операцію з відновлення зору виконала лікар вищої кваліфікації, кандидат медичних наук Ірина Семенова. Того дня, коли я познайомився з Анатолієм Талалайком, Ірина Федорівна прооперувала трьох відставних полковників. І всі вони написали щирі слова подяки за повернуте щастя бачити світ у всіх кольорах.

Понад дві тисячі схожих операцій на рахунку Ірини Семенової. Останнім часом її залучають до проведення найбільш складних комбінованих хірургічних втручань. Тобто лікує підступні для людини катаракту і глаукому. Саме таким чином вона відновила зір і полковнику у відставці Анатолію Талалайку.

Якщо казати про професійну підготовку Ірини Федорівни, то вона закінчила медичний інститут, аспірантуру, пройшла перепідготовку в Московському науково-дослідному центрі з проблем хвороб очей Академії медичних наук. Спеціалізацію офтальмолога обрала, виходячи з того, що робити операції на очах, за словами Ірини Федорівни, це суто жіноча справа. Гадаю, що такий вибір відповідає характеру лікаря цього профілю. Вже від постаті цієї вродливої і стрункої жінки надходять такі імпульси впевненості, надійності, великої поваги до пацієнта, які теж працюють на кінцевий результат кожної операції. Особливо привертають увагу її очі, які випромінюють якесь тепле світло співчуття до людини і готовність допомогти їй. Зачаровує пацієнтів тихий і заспокоюючий тембр голосу, яким вона спілкується з хворими в ході підготовки до операцій.

— Усе це важливо, — розповідає Ірина Федорівна про секрети однієї зі складових свого професіоналізму. — Адже кожен із тих, хто має увійти до операційного блоку, відчуває себе особливо незахищеною людиною. Тому так важливо заспокоїти його, вселити надію на успішне проведення хірургічного втручання.

Мені довелося спостерігати за операцією, яку провела Ірина Федорівна. Ось медсестри зробили обезболюючі уколи і накрили обличчя покривалом. Залишили отвір для того ока, на яке лікар націлила робочі елементи спеціальної установки. А потім нахилилася над мікроскопом і почала «чаклувати». Я, звісно, нічого не зрозумів з того, що вона робила як хірург-офтальмолог. Нарешті медсестра заклеїла пацієнту око пластиром і Ірина Федорівна впевненим голосом повідомила відставному полковнику: «Все гаразд! Ви просто молодець!» Останні слова адресувала ветеранові, мабуть, за те, що той теж вірив в успіх операції.

У КЛІНІЦІ ОФТАЛЬМОЛОГІЇ СТОЛИЧНОГО ГОСПІТАЛЮ ВИКОНУЮТЬ ОПЕРАЦІЇ НА РІВНІ КРАЩИХ СВІТОВИХ СТАНДАРТІВ. ЦЬОМУ СПРИЯЮТЬ СУЧАСНЕ ДІАГНОСТИЧНЕ І ЛІКУВАЛЬНЕ ОБЛАДНАННЯ, ВИСОКИЙ ПРОФЕСІОНАЛІЗМ МЕДИЧНОГО ПЕРСОНАЛУ

Потім я попросив лікаря доступно розповісти про деякі деталі проведення операції. Виявляється, що за допомогою ультразвуку Ірина Семенова роздрібнила «спрацьований» кришталик ока, змила залишки спеціальною сумішшю, зробила надріз величиною… у 2,2 міліметра. Для порівняння того, як далеко вперед просунулася методика хірургічного лікування захворювань, Ірина Федорівна навела такий приклад. Коли вона навчалася в інституті, то всі студенти були у захваті від майстерності викладача кафедри офтальмології Альберта Серобяна, який на той час робив надрізи на оці... у 1,2 сантиметра і накладав управно кілька швів.

А віднині багато що змінилося у методиці проведення операцій, новітні матеріали використовують у повсякденній практиці. Ірина Семенова повідомила про нечувані раніше можливості штучного кришталика. Наприклад, той, який вона імплантувала в око пацієнта, має… пам'ять. Неймовірно, але факт: до операції він мав форму ембріона. А коли хірург з ювелірною точністю «посадила» його на місце, він випростався і став придатним до виконання своєї функції.

Два рази на тиждень Ірина Семенова оперує хворих: по 5–6 пацієнтів. І хоча вона має великий досвід проведення хірургічних втручань такого рівня, кожна операція унікальна і потребує повного використання знань і професіоналізму. Вдячна лікар за це своїм колегам — сержантам медичної служби за контрактом: старшій операційній сестрі Наталії Ситник та медичній сестрі маніпуляційного кабінету Олені Угро.

Як фахівця вищої кваліфікації сьогодні її залучають до участі в семінарах, науково-практичних конференціях з проблем сучасних методів лікування захворювань очей. До речі, Ірина Федорівна — офіцер запасу і як старший викладач Української військово-медичної академії виступає перед її слухачами з лекціями, проводить спеціалізацію з офтальмології. Так, нещодавно дала вона путівку до самостійної праці за такою професією випускнику академії Юрію Максименку, який отримав направлення в Дніпропетровськ.

За словами моєї співрозмовниці, сьогодні в клініці офтальмології столичного госпіталю виконують операції на рівні кращих світових стандартів. Цьому сприяють сучасне діагностичне і лікувальне обладнання, високий професіоналізм медичного персоналу. У клініці завдяки організаторським здібностям її начальника полковника медичної служби Богдана Жупана, турботі про людей здійснено євроремонт, створено такі побутові умови, які теж позитивно впливають на хід лікування пацієнтів.

Усе подобається в клініці Ірині Федорівні. Улюблена робота, команда однодумців, повага в колективі, вдячність людей за повернуту можливість бачити. Але, як справжній професіонал, вона живе майбутнім своєї професії. Сьогодні навіть кращі спеціалісти не всесильні у випадках, коли, приміром, у людини відмерли нервові клітини ока. Але водночас вона переконана (Ірина Семенова постійно цікавиться і вивчає все нове в офтальмології), що у недалекому майбутньому відбудеться прорив у запровадженні нових методик повернення людям зору. За її словами, вже на підході технології імплантації комп'ютерних систем в око. Вони здатні перетворити відображення на електронні імпульси, на які наш мозок відповість відтворенням картин побаченого звичайним людським оком.

— Я не лише мрію про такі операції, а впевнена, що незабаром і у нашій клініці опанують таку методику, коли практично всім хворим повернуть радість бачити світ, — поділилася Ірина Семенова.

І я перейнявся цією її вірою. Адже попереду у Ірини Федорівни ще довга стежина життя і професійного зростання.

Володимир ЧІКАЛІН, «Народна армія»

Фото автора

Майор медичної служби Валентин МЕДЗИН лікує військовослужбовця, пораненого у бою під Волновахою

них працівників у військових підрозділах, — переконаний Валентин Ігорович.

Загалом у ході роботи медична кваліфікована бригада, у складі якої в якості хірурга перебував майор медичної служби Валентин Медзин, надала медичну допомогу більше півтисячі військовослужбовцям. Добре, що ця допомога була терапевтичного характеру. Втім у разі потреби військові медики були готовими до всього.

Майор медичної служби Валентин Медзин служить у ВМКЦ Західного регіону з 2006 року. З того часу за плечима військового ортопеда-травматолога — близько півтори тисячі операцій. Він був причетний свого часу і до порятунку двох жінок, яких збив автомобіль, і до транспортування поранених військовослужбовців з полігона, і до пересадки шкіри пацієнту з опіками. Спільно з начальником клініки майором медичної служби Дмитром Лосем впроваджував нову методику з аутопластики передньої схрещеної зв'язки. Ця операція, до речі, тривала майже сім годин! Він, як і його інші колеги, часто не шкодуючи сил, робить усе для того, аби подарувати іншим здоров'я, а то і життя.

— Найкращою нагородою для нас — лікарів — завжди є одужання людини. Тоді відчуваєш сенс життя, те, що ти потрібен, — підсумовує майор медичної служби Валентин Медзин.

Він, як і його товариші по відрядженню у район проведення АТО начальник клініки невідкладної медичної допомоги полковник медичної служби Юрій Скуратівський та ординатор кардіологічного відділення капітан медичної служби Сергій Павлишин, готовий знову їхати на Схід країни, аби лікувати і рятувати людей — це його місія, місія військового лікаря!

Віталій СТЕЧИШИН,
«Народна армія»

●ВЕТЕРАНИ У СТРОЮ

ОДИН ІЗ ПЕРШИХ НА «МЕДИЧНІЙ» ПЕРЕДОВІЙ

Поруч із нами працюють унікальні люди, та часто монотонність буднів не дає оцінити їхню діяльність гідно. Однак трапляються дати, які просто примушують зупинитися й здивуватися, а ще привітати та щиро порадіти за колегу.

Одна з таких непересічних особистостей працює у Головному військово-клінічному центрі «ГВКГ» МО України. Це — Валерій Григорович Ляшенко. У нього ювілей — 75 років. Попри шанований вік ветеран увесь час на службі й відповідально та якісно виконує свої обов'язки. Донині полковник медичної служби запасу, лікар вищої категорії обіймає посаду начальника відділення. А ще у військовій медицині він добре відомий як ініціатор створення служби ГБО (гіпербаричної оксигенації) та провідний лікар-анестезіолог.

Валерій Григорович родом з Хабаровська. Після закінчення Ставропольського медичного інституту був призваний до лав радянської армії. Служив на Далекому Сході у місті Білогірську хірургом медсанбату повітрянодесантної дивізії. У 1968 році його зараховано слухачем на факультет вдосконалення лікарів ВМА ім. Кірова на дворічний цикл з анестезіології. По закінченні вишу очолив відділення анестезіології Дніпропетровського гарнізонного госпіталю. З 1 червня 1971 року — на посаді ординатора нейрохірургічного відділення 408-го ОВГ, а згодом — старшого лікаря-спеціаліста відділення анестезіології.

На той час тільки розпочинався розвиток гіпербаричної медицини. За ініціативою ведучого хірурга госпіталю полковника медичної служби В'ячеслава Бонацького та ординатора відділення невідкладної хірургії майора медичної служби Октавія Калініна була досягнута домовленість

зі світилом вітчизняної медицини професором Миколаєм Амосовим про передачу госпіталю виготовленої Київським авіаційним заводом по індивідуальному проекту одномісної лікувальної кисневої барокамери. Вона була встановлена у відділенні анестезіології та реанімації й передбачалася для надання невідкладної допомоги по життєвим показникам хворим з гострими отруєннями (чадним газом, барбітуратами тощо), а також хворим з тяжкою хірургічною інфекцією (анаеробна інфекція, тяжкі перитоніти з порушенням моторної функції кишок тощо). Втіленню у життя методу ГБО у військовій медицині ми зобов'язані Валерію Ляшенку.

Перший сеанс цього прогресивного методу лікування здійснив саме він. Це сталося 26 вересня 1971 року, коли Валерій Ляшенко був призначений ординатором відділення анестезіології та реанімації. Хворий з тяжкою анаеробною флегмоною передньої черевної порожнини вже незабаром відчув себе значно краще. Повторна діагностика підтвердила позитивний результат. Це був перший справжній успіх, що став стимулом для подальшого втілення методу ГБО у лікувальну практику.

— Спочатку це було моїм хобі, а згодом — основною професією. Використання барокамери особливо у важкої категорії хворих дозволило легше впоратися з важкими станами і зменшити кількість ускладнень, підвищити якість лікування, — пояснює медик у погонах.

Валерій Ляшенко завжди був одним із перших на «медичній» передовій. Так, за його плечима місія в Ефіопію, де за зразкове виконання своїх службових обов'язків військовий медик був нагороджений бойовим орденом Червоної Зірки. Згодом —ліквідація наслідків на Чорнобильській АЕС.

З 1986 року Валерій Григорович очолював відділення інтенсивної терапії гіпербаричної оксигенації. Через шість років полковник медичної служби вийшов у відставку. Здавалося б, час відпочивати, та тільки не з вдачею Ляшенка. Він продовжує керувати відділенням. А в 1995 році на здивування колег на півтора року відправляється працювати до Лівії! Після повернення знову очолює рідне відділення ГБО.

Набутий Валерієм Григоровичем досвід роботи за методом ГБО дав можливість використовувати його як компонент інтенсивної терапії хворим не лише хірургічного, а й неврологічного та інфекційного профілів. У підсумку обсяг роботи збільшився в рази — до 4,5 тисячі лікувальних сеансів. Кваліфіковану допомогу тут отримують до 550 хворих на рік.

Загалом Валерій Ляшенко лікує хворих гіпербаричним киснем 43 роки, знає все про цей метод та готовий у будь-який час прийти на допомогу. Тепер він — один з найдосвідченіших спеціалістів у своїй сфері. Й навіть у 75 років продовжує успішно працювати у відділенні, консультує пацієнтів та навчає слухачів військово-медичної академії.

Численні учні та колеги щиро вітають ювіляра та бажають йому щастя, здоров'я та активного довголіття! І це є щирою винагородою за його подвижницьку діяльність, результатом якої стають значні надбання вітчизняної медицини.

Наталія ТКАЧУК,
«Народна армія»

●ФАХІВЕЦЬ СВОЄЇ СПРАВИ

ЇЙ ДОВІРЯЮТЬ... СЕРЦЯ

Начальник кардіологічного відділення клініки кардіології Військово-медичного клінічного центру Центрального регіону капітан медичної служби Лілія Чорна — одна з тих, хто присвятив себе боротьбі з серцево-судинними захворюваннями. Адже відомо, що вони є найпоширенішою причиною смертності в Україні. Щороку від хвороб серця помирає понад 160 тисяч осіб. Знаючи про це, люди намагаються уникнути такої долі й звертаються за допомогою до лікарів.

От і біля кабінету Лілії Миколаївни завжди багатолюдно. Її пацієнти добре знають, що вона — професіонал своєї справи, чуйна та душевна людина. Кардіолог від Бога — так про неї кажуть хворі, які прибули на прийом до військового медика.

Лілія з дитинства мріяла стати лікарем. У 2004 році закінчила Буковинську державну медичну академію. Протягом п'яти років працювала лікарем-кардіологом, потів обіймала посаду старшого ординатора терапевтичного відділення військового госпіталю. А з 2010 року очолює відділення у головному військовому лікувальному закладі Центрального регіону.

Лілія Миколаївна сповідує принцип: військовий лікар — це покликання, а не просто професія. Тому пацієнти довіряють свої серця справжньому фахівцю. Вони впевнені, що вона вилікує їх та поверне додому здоровими. Сприяє цьому не лише високий професіоналізм, а й та атмосфера, яку створила у «серцевому» відділенні капітан медичної служби Лілія Чорна. Тут немов усе по-домашньому: затишно і світло. А всі лікарі виявляють доброзичливість, чуйність, увічливість, уважне ставлення до хворих.

Як справжній професіонал Лілія Миколаївна постійно поглиблює свої знання у багатьох галузях медицини, намагається запроваджувати новітні методи лікування. Наприклад, ультразвукову діагностику внутрішніх органів та ехокардіографію. Це дозволяє керівнику відділення використовувати найбільш ефективні методи у лікуванні хворих, підбираючи їх індивідуально в кожному конкретному випадку.

Звісно, що в неї, як і в кожного фахівця своєї справи, є мрії. Одна з них пов'язана з появою на «озброєнні» таких сучасних засобів лікування хвороб серця як коронограф. Великі надії покладає на впровадження інтервенційних методів лікування серцево-судинних захворювань.

До речі, нині капітан медичної служби Лілія Чорна перебуває у складі мобільного госпіталю на сході країни. Там вона надає невідкладну та кваліфіковану медичну допомогу військовослужбовцям, які виконують завдання антитерористичної операції у визначених районах нашої держави.

Руслан ЛІННИК,
Вінниця

Народна армія
10–14 червня 2014 року

КОНФЛІКТНИЙ РЕГІОН

МАНЕВРУВАННЯ В УМОВАХ ЗМІНЕНОГО БАЛАНСУ СИЛ

Поки остаточно викристалізовується ситуація після інавгурації Президента України, геополітична гра на Сході нашої країни продовжується. Чимало експертів ще не наважуються дати конкретні прогнози щодо подальшого розв'язання ситуації у кризовому регіоні, адже очікують нагальних дій насамперед української влади.

Проте стає очевидним, що припинення збройного протистояння на Донбасі у найкоротші терміни стане головним та найскладнішим завданням вищого керівництва нашої держави.

Перші кроки до мирного врегулювання кризи

Під час зустрічі у Нормандії Президенти України і Росії Петро Порошенко та Володимир Путін провели 15-хвилинну зустріч, що була ініційована президентом Франції Франсуа Олландом та канцлером Німеччини Ангелою Меркель. За результатами їхньої розмови були досягнуті домовленості про перші кроки до мирного врегулювання кризи навколо України. Зокрема, Київ очікує скасування рішення Ради Федерації про використання збройних сил РФ на території України.

У своїй інавгураційній промові Петро Порошенко пообіцяв амністію сепаратистам, заявив про готовність підписати економічну частину Угоди про асоціацію з ЄС, а також чітко висловився стосовно того, що Крим повинен бути українським. Крім того, президент запропонував свій план стабілізації ситуації на Донбасі та заявив про необхідність дострокових парламентських виборів.

Поки фахівці міркують над термінами припинення протистояння на Донбасі, на геополітичній арені триває маневрування в межах зміненого балансу сил. На думку експертів, на глобальному рівні в цій грі головними акторами виступають США, Росія та Євросоюз. На регіональному — Україна, Польща і Туреччина. При цьому всі учасники маневрують для виходу з цієї складної ситуації з бажанням мати для себе найкращу конфігурацію певних вигод. Утім фінальна стадія розв'язання цієї кризи ще далеко попереду. Навіть якщо головні актори домовляться, це радше буде проміжним пунктом на тернистому шляху обрання пріоритетних дій у цьому конфліктному регіоні.

На думку експертів, ресурси держави на сьогодні вичерпані, а нові знаходяться в площині переформатування та остаточного знищення тих корупційних схем, що протягом тривалого часу висмоктували з держави всі соки.

— Поки не почнеться такий злам, у державі залишатиметься все менше ресурсної бази, що в умовах конфлікту буде ще швидше зжиратися, створюючи залежність від зовнішніх кредитів та фінансів, зовнішніх джерел сировини, що формуватиме небезпечну для країни залежність, — розповідає директор Центру політичного аналізу «Стратагема» Юрій Романенко. — Головне розуміти, що навіть у випадку отримання мільярдних кредитів від західних країн-партнерів без проведення належних реформ вони просто проїдатимуться. Саме це може погіршити становище України, адже наростання кредитного тиску при стагнації економічних процесів не дозволить економіці вийти на той рівень, який дозволить віддавати кредити та взагалі бути ефективною. Тож на сьогодні експертне коло очікує на першочергові дії новообраного Президента України, наскільки вони будуть правильні та відповідатимуть настроям мас.

Як допомагатиме НАТО

На сьогодні в НАТО працюють над ґрунтовним пакетом допомоги Україні, який обговорюватиметься міністрами закордонних справ країн НАТО під час їхньої зустрічі наприкінці червня. Про це після перемовин з представниками РФ у Брюсселі заявив Генсек НАТО Андерс Фог Расмуссен.

«Я передбачаю, що ми збільшимо партнерську діяльність з Україною в найближчі місяці й роки», — заявив Расмуссен. За його словами, НАТО буде допомагати Україні в реформуванні її оборонної галузі, розбудові потужностей українських Збройних Сил, їхній загальній модернізації. «У нас є неабиякий досвід у цих питаннях. Ми також будемо запрошувати Україну до участі в навчаннях. Загалом ви побачите посилення партнерства між Україною і НАТО в найближчі роки», — запевнив генсек НАТО.

Зі свого боку представники Генерального штабу ЗС України зазначають, що в цьому контексті важливу роль відіграватимуть обсяги матеріально-технічної та форми методично-дорадчої допомоги з боку Альянсу. Відповідну роботу вже розпочато. Українськими фахівцями спільно з експертами НАТО проведено низку робочих зустрічей, в ході яких попередньо визначені перелік, обсяги та алгоритми отримання такої допомоги.

Матеріальні засоби, що Альянс планує надати Збройним Силам України, включають індивідуальні засоби захисту і спорядження, зв'язку, паливно-мастильні матеріали та майно невідкладної медичної допомоги. Вважається, що їхнє отримання значно посилить бойові спроможності підрозділів нашого війська, як у перспективі, так і сьогодні, під час спільних дій з іншими військовими формуваннями в ході наведення конституційного ладу в східних регіонах країни.

Щоб вистояти в цій боротьбі

Проте деякі експерти радять Україні все ж таки покладатися на власні сили. При цьому необхідно спиратися на двосторонні союзи з Польщею, а головне — із США. Саме Америка як єдиний глобальний суб'єкт, здатний швидко приймати рішення та діяти, може стати нашою основною опорою на глобальному рівні. При цьому на регіональному рівні Україна повинна спиратися на Польщу та Туреччину, оскільки вони зав'язані на США та мають власні інтереси, які співпадають з нашими.

— Зараз ми повинні вибудовувати саме таку тріаду, в перспективі до неї може долучитися Білорусь, — розповідає Юрій Романенко. — Поки що Україна повинна укріплюватися самотужки, практично починаючи все з нуля. При цьому необхідно кинути залишки ресурсів на підйом ВПК, щоб вистояти в цій боротьбі та, набувши необхідний організаційний та воєнний досвід, створити нову державу. Спирання на США в цьому випадку є дуже правильним, адже саме вони мають певну мотивацію відносно протидії тій політиці, яку проводить Росія.

На сьогодні в Америки виникли певні проблеми із західними союзниками, насамперед з Німеччиною та Францією, які під різними відмовками уникають будь-яких конфронтацій з Росією. При цьому США необхідний новий пост союзників, який знаходитиметься насамперед на Сході. І в цьому випадку зв'язка Україна-Польща зможе відіграти важливу роль, адже їхній сукупний потенціал достатньо великий, він змушуватиме з ним рахуватися.

У цій ситуації Україні необхідно та чітко розуміти в чому її інтерес, чого від неї очікують країни-партнери, які ресурси необхідні задля того, щоб вистояти в цій кризі та згодом швидко піднятися за підтримки США. У цьому разі Україна матиме дуже хороші перспективи.

При цьому, на думку експертів, внутрішньополітична ситуація в самій Росії буде поступово розхитуватися, адже Путін втягнув свою країну в авантюру, яка має закінчитися дестабілізацією. Він просто не може зупинитися, адже став заручником юрби, настрої якої розпалив власноруч. Свого часу невдала політика Миколи II втягнула царську Росію в Першу світову війну, що призвело до революції. Зараз Росія так само увійшла в цю гру абсолютно не підготовленою, економічно розбалансованою та зіпсованою величезною корупцією. Вона не претендує на Донбас, адже їй потрібна вся Україна, якою можна закритися від західного блоку. Тому Україні слід шукати власні варіанти виходу із кризи та робити правильні кроки, використовуючи наявний внутрішній ресурс.

Вадим КОВАЛЬОВ, «Народна армія»

ЕКСПЕРТНА ДУМКА

Володимир Фесенко, керівник Центру прикладних політичних досліджень «Пента»:

— Треба розуміти, що НАТО — це військово-політична організація, яка фактично є органом координації. Пряму військову допомогу нам можуть надавати лише окремі її члени, у першу чергу США, можливо, деякі країни ЄС. Щодо самої допомоги, тут скоріше йдеться насамперед про співпрацю та певну координацію дій. Також, можливо, йдеться про підписання у перспективі угоди між Україною та Альянсом, в якій можна було б сформулювати певні гарантії безпеки для України.

Щодо припинення вогню на Сході України. Зміст перемовин, що там відбуваються, широкому загалу поки невідомий. Але я переконаний, що припинення вогню можливе з початком виведення російських бойовиків з нашої території і в разі узгодження певних контрольних процедур. Я не впевнений, що це можна зробити швидко, але думаю, що переговори стосуються саме того, на яких умовах та яким чином це можна буде реалізувати.

УКРАЇНА-ЄС

НЕЗАКОННА АНЕКСІЯ КРИМУ: ПРАВОВІ НАСЛІДКИ

У Брюсселі українська делегація на чолі з першим заступником Міністра закордонних справ України Наталією Галібаренко провела двосторонні консультації з представниками Європейської служби зовнішньої діяльності та Європейської Комісії з метою вироблення узгоджених підходів до питань, які виникають у зв'язку із незаконною анексією Криму Росією. До складу української делегації увійшли також представники відповідних міністерств та відомств, включаючи Міністерство юстиції та Міністерство економічного розвитку і торгівлі України.

Сторони узгодили спільні кроки, спрямовані на врегулювання проблеми Криму відповідно до норм міжнародного права на основі принципів територіальної цілісності та непорушності кордонів.

Консультації відбулися у розвиток домовленостей, досягнутих за результатами спільного засідання Кабінету Міністрів України та колегії Європейської Комісії, що відбулося у травні поточного року, повідомляє прес-служба МЗС.

УКРАЇНА-США

ДОДАТКОВА ДОПОМОГА ДЛЯ СТАБІЛІЗАЦІЇ

На посилення обороноздатності, економічну стабілізацію, проведення конституційної реформи США виділяють Україні ще $48 млн додаткової допомоги. Про це повідомила заступник державного секретаря США Вікторія Нуланд на прес-конференції в Києві.

— Як сказав віце-президент США Джо Байден, у нас є додаткові $48 млн, які ми даємо на підтримку України, по-перше, в сфері економічної стабілізації та відновлення економіки. Я думаю, що у нас будуть цільові програми на Східній Україні. Антикорупційні заходи — також ключові заходи для США і для народу України. А ще — підтримка політичних і конституційних реформ, особливо децентралізації. Четверте — це енергобезпека і ефективність. Останнє і дуже важливе — це сфера безпеки, — зауважила Нуланд.

За її словами, вона обговорила механізми координації цієї підтримки з урядом. «США раді підтримувати народ України в той момент, коли ви починаєте новий період», — наголосила Нуланд.

●СЛОВО ФАХІВЦЯМ

КОЛИ ВОРОГ ПРИКРИВАЄТЬСЯ «ЖИВИМ ЩИТОМ»

Зовсім нещодавно Збройні Сили України зіткнулися з багатьма нехарактерними для війни способами ведення бойових дій. Один із них — блокування військових частин у місцях постійної дислокації або на марші «живим щитом» з цивільного населення. Основною перевагою використання такої тактики для ворога є те, що навіть вороже налаштовані люди все одно залишаються громадянами, яких армії належить захищати.

«Живий щит» на шляху колони військової техніки

Війна триває не надто довго, а досвід незбройного протистояння вже достатній для того, щоб можна було не лише робити певні висновки, а й формувати методичні рекомендації для тих, хто потрапляє в такі неоднозначні ситуації. Особливо багатий досвід мають військовики, яким «пощастило» служити цього року в Криму. Саме їхній досвід ліг в основу методичних рекомендацій, які підготували фахівці воєнно-наукового управління Генерального штабу ЗС України для командирів всіх рівнів, у чиї обов'язки входить організація підготовки військ для набуття ними бойових спроможностей за певними напрямками.

Головне — ефективна протидія

Основою ефективного запобігання блокуванню військових частин чи підрозділів у пунктах постійної дислокації (ППД) або базових таборах є проведення завчасних заходів протидії за можливими варіантами блокування з командирами та особовим складом. Тобто на кожен варіант має бути свій алгоритм дій командира та посадових осіб управління військової частини, має чітко визначений для різних умов обстановки, в яких може здійснюватись блокування. Крім цього, командир частини (підрозділу) повинен проводити цільову психологічну підготовку військовослужбовців.

При надходженні інформації про можливе блокування цивільним населенням військової частини командиру належить:

оперативно з'ясувати обстановку і доповісти про подію старшому начальнику та сповістити органи СБУ, внутрішніх справ МВС, підрозділи ВСП ЗС України, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування;

віддати розпорядження на виконання заходів щодо посилення охорони військової частини;

організувати (посилити) спостереження за районом подій, де можливе блокування військової частини, та за іншими небезпечними районами (напрямками). Для ефективного спостереження мають використовуватись завчасно обладнані та замасковані спостережні пости (місця спостереження), з широким використанням наявних технічних засобів;

оцінити обстановку, зробити прогноз щодо її розвитку та за потреби (можливості) провести рекогносцировку;

прийняти рішення про деблокування військової частини, доповісти та отримати дозвіл старшого начальника. Організувати (за потреби) взаємодію з органами місцевого самоврядування, внутрішніх справ і СБУ з питань деблокування військової частини;

поставити завдання на деблокування визначеним силам і засобам;

передбачити застосування заходів щодо введення блокувальників у оману за рахунок активної демонстрації руху техніки та підрозділів, встановлення фальшивих мінно-вибухових загороджень по периметру військової частини;

здійснити розподіл між підрозділами військової частини території, зовнішнього периметру та прилеглої до огорожі території на сектори їхньої відповідальності (для ведення спостереження, відбиття нападу тощо);

збільшити межі постів варти, створити тимчасові варти для охорони та оборони військових містечок та прилеглої території з внесенням змін у відповідні накази та обладнанням території, зокрема й прилеглої до огорожі військової частини (підрозділу), згідно з вимогами статуту, межі постів позначити додатковими покажчиками;

здійснити посилення в'їздів до військової частини додатковими засобами (залізобетонні та металеві конструкції);

підготувати запасні виходи з ППД (через раптово відкриті проломи в огорожі) на неочікуваних напрямках;

організувати управління, взаємодію, всебічне забезпечення виконання завдання щодо можливого деблокування військової частини;

здійснити контроль підготовки визначених сил і засобів до виконання завдань щодо деблокування військової частини;

особисто керувати заходами щодо недопущення блокування військової частини та доповідати про результати його здійснення старшому начальнику.

Якщо не можна запобігти

З початком дій із блокування цивільним населенням військової частини або підрозділу належить:

розпочати відео- та фотофіксацію із підготовлених місць (КПП, вікна будівель, постові вишки тощо);

через гучномовні засоби сповіщати цивільне населення про право військових застосовувати зброю, протиправний характер і кримінальну відповідальність тих, хто блокує частину, попереджати, що військова частина (підрозділ) ЗС України є режимним об'єктом, територія якого, включаючи прилеглу, перебуває під охороною озброєної варти;

встановити візуальне спостереження та чергування резервних груп за всім зовнішнім периметром військової частини (підрозділу) та прилеглою до огорожі територією відповідними командирами підрозділів згідно з розподілом її на сектори відповідальності;

сповістити органи МВС, СБУ та керівників органів виконавчої влади, місцевого самоуправління, у разі їхньої бездіяльності вжити заходів щодо самостійного деблокування військової частини (підрозділу).

Деблокування

Вихід із заблокованої території — дуже відповідальний момент. Річ у тім, що будь-яка конфронтація з блокувальниками може стати тим сірником, який підпалить усю вибухонебезпечну ситуацію. Утім, як свідчить досвід, сидіти склавши руки теж не можна. Тому, йдучи на прорив, треба передбачити максимальну кількість імовірних ситуацій та їхній розвиток. Аби зменшити імовірність виходу ситуації з-під контролю, варто попередити натовп про вихід техніки і особового складу за межі частини, наявність спеціальних засобів і озброєння в них та законність можливого його застосування в разі перешкоджання;

коректно відтіснити людей від воріт військової частини діями особового складу, озброєння та військової техніки, діючи при цьому в колонах або кутом вперед, розділяючи натовп на частини та створюючи коридор для виходу особового складу і військової техніки;

через тильні (запасні) КПП (ворота) або підготовлені раптові проходи у парканах здійснити швидкий вихід особового складу і військової техніки для подальшого зосередження у визначеному районі;

в умовах агресивно налаштованого цивільного населення для здійснення деблокування власними силами особового складу військової частини (підрозділу), відтиснення цивільного населення і створення коридору для виходу особового складу та військової техніки можна застосовувати пожежні автомобілі (гідранти, рукави) як водомети;

деблокування технікою (вантажними автомобілями, БТР, БМП) за підтримки особового складу військової частини (підрозділу) здійснювати через ворота КПП або проломи в паркані (з незаблокованої частини периметру), зроблені шляхом повільного руху техніки заднім ходом (кормовою частиною) до натовпу (психологічний аспект) з одночасним просуванням особового складу військової частини (підрозділу) з обох боків техніки з вогнегасниками напоготові на випадок використання натовпом запалювальних засобів, розділяючи натовп на частини, при цьому може створюватись група гасіння пожеж у складі пожежного автомобіля (пожежних розрахунків) для ліквідації вогнищ;

у разі створення тимчасової варти позначити межі її постів для охорони та оборони військового містечка та прилеглої до паркану території, сповістити тих, хто блокує, про законність застосування зброї вартою під час нападу на об'єкт, що охороняється.

Командирам частин (підрозділів) варто пам'ятати, що у відповідності до ст.ст. 20–22 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України (військовослужбовці мають право застосувати спеціальні засоби, засоби фізичного впливу та зброю особисто та у складі підрозділу… якщо іншими способами і засобами неможливо захистити… припинити…) Вказані раніше заходи відносити до категорії «інші способи і засоби», тому якщо вони не призвели до успіху застосувати зброю відповідно до вимог Статутів.

Віталій БІДНИЙ,
полковник

Народна армія
10–14 червня 2014 року

ПЕРЕРВАНИЙ ПОЛІТ

ВОНИ ЗАГИНУЛИ ЗА УКРАЇНУ

«…Присягаю Українському народові завжди бути йому вірним і відданим, обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканність, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок…» — ці рядки з Військової присяги урочисто зачитує кожен, хто обрав у своєму житті непростий шлях служіння Батьківщині. Військовослужбовці, які загинули під час виконання бойового завдання на сході України, сповна виконали свій військовий обов'язок і віддали в ім'я Вітчизни найцінніше, що є в людини, — своє життя.

то автора

Про загиблих авіаторів їхні побратими кажуть, що вони не повернулися з польоту. Саме один із таких польотів нещодавно перервався у небі над українським містом Слов'янськ, яке сьогодні без перебільшення називають вітчизняною «гарячою» точкою.

Вирушаючи на завдання, екіпаж літака однієї з військових частин, яка дислокується у Борисполі, що на Київщині, навіть і гадки не мав, що доля підготувала для них трагічний кінець. 6 червня о 18:12 терористи збили з новітнього переносного зенітно-ракетного комплексу український військовий літак, який виконував завдання у заданому районі. Саме у цей час ракета, випущена людьми, що прийшли на мирну українську землю з війною, розпочала відлік останніх хвилин життя військових пілотів. Ракета влучила у двигун, літак втратив керованість, але вмілими діями військових авіаторів його ще вдавалося втримувати у рівновазі. Проте недовго…

Усвідомлюючи смертельну небезпеку для містян, пілоти робили все, аби відвести машину від житлових кварталів. Тримаючи її у рівному положенні, пілоти ціною власного життя дали можливість вистрибнути з парашутом трьом іншим членам екіпажу. Якби штурвал відпустили бодай на мить — літак увійшов би у не керований штопор, що призвело б до ще більших втрат людських життів. І все це відбувалось за лічені секунди, доки крилата машина стрімко втрачала висоту. П'ятеро авіаторів — синів, батьків та військовослужбовців — загинули у тій страшній катастрофі, що спричинили люди, яких і людьми назвати важко.

За кілька днів тіла трьох з п'яти загиблих доправили до Борисполя, звідки ще кілька днів тому їх проводжали у відрядження. У той спекотний день особовий склад частини, стримуючи сльози, із жалем споглядав, як повільно опускалася апарель транспортника, за якою виднілися три труни. Приймаючи загиблих підлеглих, вже після церемонії прощання командир частини зізнається, що в його професійній кар'єрі він вперше замість доповідей екіпажу приймає сумнозвісний «вантаж 200». І у той момент він особливо відчував, що позаду нього вся частина затамувала подих, матері загиблих вкотре втрачали свідомість, і лише маленькі діти тихенько плакали та не розуміли, чому замість того, аби зустрітись із батьком, їх ведуть до великих чорних трун.

Того дня провести в останню путь героїв зібралися сотні людей. Серед яких були як і представники оборонного відомства, так і прості знайомі, сусіди, чи просто небайдужі.

— Ми проводжаємо в останню путь наших бойових побратимів, чиї життя обірвалися так раптово. Однак ми ніколи не забудемо подвиг, який вони здійснили, відвівши багатотонну палаючи машину від житлових кварталів, — стримуючи хвилювання, зазначив заступник міністра оборони України Петро Мехед. — Ми завжди пам'ятатимемо цих хлопців.

УСВІДОМЛЮЮЧИ СМЕРТЕЛЬНУ НЕБЕЗПЕКУ ДЛЯ МІСТЯН, ПІЛОТИ РОБИЛИ ВСЕ, АБИ ВІДВЕСТИ МАШИНУ ВІД ЖИТЛОВИХ КВАРТАЛІВ

Водночас у своїй промові командир частини полковник Дмитро Ф., також хвилюючись, поіменно називаючи імена загиблих підлеглих, резюмував: «Мене часто зараз запитують: чому, для чого, як та навіщо? Однак моя відповідь проста — вони захищали свою Батьківщину та виконували свій обов'язок. Сьогодні ми прощаємось із бортовим оператором, заступником командира ескадрильї «Блакитна стежа» по роботі з особовим складом майором Сергієм Камінським, старшим бортовим механіком авіаційного загону транспортної авіаційної ескадрильї «Блакитна стежа» прапорщиком Олексієм Потапенком та старшим повітряним радистом авіаційного загону транспортної авіаційної ескадрильї «Блакитна стежа» прапорщиком Володимиром Момотом. Ми ніколи їх не забудемо, як і не забудемо їхній подвиг».

Небагатослівність командування частини зрозуміла, адже ці дні стали чорною сторінкою в літописі з'єднання. І проведена церемонія прощання повториться ще раз, коли будуть ідентифіковані рештки двох інших членів екіпажу. Точніше проведена експертиза ДНК, яка має підтвердити особу командира літака — командира авіаційної ескадрильї «Блакитна стежа» підполковника Костянтина Могилка, який пілотував літак, та бортового техніка Павла Дришлюка.

У загибель своїх товаришів не можуть повірити і їхні товариші по службі.

— На жаль, у небі назавжди залишилися наші друзі, які водночас були одним з кращих екіпажів частини. Разом ми проводили багато часу, але, на жаль, сталася трагедія, яка позбавила матерів їхніх дітей, а синів та дочок — їхніх батьків, — підсумував командир авіаційного загону транспортної авіаційної ескадрильї «Блакитна стежа» майор Володимир Репліков.

Не стримували сліз і інші товариші по зброї, які вже після церемонії зізнались, що за кілька тижнів до трагедії вони весело та щасливо відзначали день народження одного із загиблих. А те, що їхні колеги повернуться із завдання у цинкових трунах, навіть і уявити не могли. Проте сувора буденність змушує повірити їх у те, що із п'ятьма членами їхнього великого «бориспільського» екіпажу вони вже ніколи не зустрінуться та не побачать їхні усміхнені обличчя.

Нам часто хочеться сісти у машину часу та повернути втрачені можливості, рідних та близьких друзів. Однак це неможливо. Так само неможливо повернути загиблих авіаторів, двох з яких у той же день після цивільної панахиди поховали на місцевому Бориспільському кладовищі, а третього — у містечку Макарів-1, що неподалік столиці.

Прощаючись із загиблими над Слов'янськом, авіатори чи не щораз наголошували, що їхні побратими — справжні герої, патріоти, професіонали та люди, яких завжди буде не вистачати у колективі. А злощасний політ, який не завершився, стане прикладом мужності та самопожертви для всього колективу військової частини. Символічно, що прощання із загиблими товаришами відбувалося під акомпанемент гулу злітаючих цивільних літаків. Вони наче прощались зі своїми військовими колегами, підтверджуючи вислів, що авіатори не гинуть, а залишаються у небі, продовжуючи виконувати свій перерваний політ.

Максим ХОРОШУНОВ, «Народна армія»

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ

майор КАМІНСЬКИЙ Сергій Васильович

Заступник командира транспортної авіаційної ескадрильї «Блакитна стежа» з виховної роботи бригади транспортної авіації. 30.04.1975 р.н., українець. Одружений. Дві доньки (2000 р.н. і 2012 р.н.).

Загинув 06.06.2014.

прапорщик МОМОТ Володимир Миколайович

Старший повітряний радист авіаційного загону транспортної авіаційної ескадрильї «Блакитна стежа» бригади транспортної авіації. Народився 21.07.1974 р. у м Бориспіль Київської обл., українець. Одружений. Син, 1999 р.н., дві доньки 2008 р.н.

Загинув 06.06.2014.

прапорщик ПОТАПЕНКО Олексій Володимирович

Старший бортовий механік авіаційного загону транспортної авіаційної ескадрильї «Блакитна стежа». Народився 31.01.1978 р. у м. Чорнобиль, Київської обл., українець. Одружений. Син, 2003 р.н.

Загинув 06.06.2014.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ…

ЖИТТЯ ЗАРАДИ НОВОЇ УКРАЇНИ

«…Люди, молоді та не дуже, йдучи на бій з темною силою, втрачали життя. Перший упав, другий, третій — їхні серця зупинялися від куль. Але побачили люди, що герої не вмирають, що насправді їхні душі у світлі сходять у небо в золотих, сяючих обладунках, стаючи небесними ангелами, воїнами добра. Цілий загін ангелів, ціла небесна сотня постала перед райськими ворітьми. І Бог забрав їх до себе, всіх до одного, героїв із чистими душами, та наказав берегти свій народ, боронити від лихого. Відтоді наші ангели-охоронці ось такі — вродливі, сміливі, загартовані у бою воїни. І це вони бережуть нас від усього на світі зла…»

Ці рядки із оповідання, яке досі поширюється серед мільйонів людей. Його, як і безліч віршів та пісень, написали звичайні українці після кривавих подій на Майдані в пам'ять про загиблих.

Ким були люди, які ціною власного життя змінили історію України? «Народна армія» вирішила написати історію про кожного з них. Наш проект називається «Небесна сотня». Ми хочемо показати нашим читачам, що активісти, які полягли на Майдані, були з різних куточків України, різних національностей, різного віку й віросповідання, різних професій. Але їх назавжди об'єднали любов до України та прагнення змінити життя кожного українця на краще.

Хто вони — герої Майдану? Це київські студенти, які першими вийшли на акції у листопаді 2013 року, що стало початком Євромайдану. Це лікарі, які працювали в медичних пунктах на Майдані. Це воїни-афганці, які знають про війну не з чуток. Це тисячі волонтерів, які несли службу і в патрулі, і на кухні. Це священики, які завжди були на передовій, закликали до миру та припинення насильства. До кінця протистоянь в Києві вони надавали майданівцям психологічну підтримку. Це підприємці малого та середнього бізнесу, які були основним джерелом допомоги Євромайдану. Це митці, які неодноразово ставали опорою для багатьох акцій ненасильницького спротиву.

24 лютого Верховна Рада України присвоїла загиблим активістам Майдану звання Героїв України. Також Парламент розширив список вшанування учасників збройних конфліктів в Україні та надав звання «Герой України» всім загиблим від смертельних поранень і після 1 березня 2014 року.

У «Небесній сотні» на сьогодні 126 загиблих протестувальників.

Це Герої України, посмертно зараховані до «Небесної сотні». Сотні, яка піднялася у небо в ім'я свободи та справедливості. Сотні, яка навіки записана в історію України. Сотні титанів духу, які зайняли гідне місце в пантеоні великих героїв минулого.

Ми великою ціною виграли революцію, сотні сердець згоріли за перемогу і запалили ще мільйони сердець. Слава Україні! І вічна пам'ять героям!

Роман ГУРИК

Роман Ігорович, 19-річний герой Євромайдану з Івано-Франківська. Навчався в Прикарпатському національному університеті імені Василя Стефаника. Був дуже допитливим, розумним і чуйним. Захоплювався психологією, філософією, астрофізикою. Мав хист конструктора. Талановитому студентові пророкували кар'єру вченого. Роман був оптимістом по життю, а за характером — бунтарем. На Майдані хлопець мріяв виборoти кращу долю для своєї Батьківщини. 19 лютого він закрив собою дівчину-медика, яка тягнула пораненого. Куля снайпера влучила у скроню, обірвала життя і мрії Романа.

Ігор ДМИТРІВ

Ігор Федорович, 30-річний захисник Майдану з Івано-Франківщини. Закінчив Одеську юридичну академію. Мріяв жити у вільній країні, де діють справедливі закони, тому всіма способами підтримував Євромайдан. Вперше приїхав до Києва на початку лютого. Був увесь час на передовій. Вдруге поїхав разом з друзями 18 лютого. Ігор одним з перших загинув під час контратаки на вул. Інститутській.

Богдан ВАЙДА

Богдан Іванович, 48-річний учасник Євромайдану з Львівщини. Нащадок українських переселенців із Польщі. Останні роки жив у с. Летня Дрогобицького району, у дерев'яній хаті, без великих статків. Був ревним християнином, патріотом України, активним учасником національного відродження 90-х років. 1990 року брав участь у Живому ланцюгу Соборності. Чоловік вірив у перемогу Майдану. Приїхав до Києва у грудні 2013 року, вступив у Самооборону. Був у 12-й сотні. 20 лютого загинув від кулі снайпера.

Давід КІПІАНІ

Давід Кіпіані, 33-річний громадянин Грузії, активіст Євромайдану. Після парламентських виборів і поразки Михаїла Саакашвілі у Грузії з дружиною приїхав до Києва в пошуках роботи. На Майдані перебував від самого початку. Екс-президент Грузії Саакашвілі так сказав про Давіда: «У Києві убитий Дато Кіпіані… Багато хто питає, що роблять грузини в Україні? Кажуть, що це не наша боротьба. А насправді на Майдані вирішується і доля Грузії…» 20 лютого чоловік загинув від вогнепальних поранень. Залишив дружину і півторарічного сина. Дато, син Грузії, поліг за свободу України…

Анатолій КОРНЄЄВ

Анатолій Петрович, 53-річний активіст Євромайдану з Хмельниччини. Закінчив Кам'янець-Подільське військове училище, офіцер запасу. Служив у Групі радянських військ у Німеччині та на Далекому Сході. В 2010 році став сільським головою в с. Руда Хмельницької області. Хазяйновитий Анатолій щиро дбав про громаду. Регулярно приїздив на Майдан, привозив харчі. Мав нестримне бажання змінити країну, забезпечити майбутнє. Але 20 лютого прямий постріл у серце обірвав життя Анатолія на вул. Інститутській. Без чоловіка залишилися дружина Людмила, а без батька — син і донька.

Віталій КОЦЮБА

Віталій Миколайович, 31-річний євромайданівець зі Львівщини. Мешкав у м. Новояворівськ. Був дуже добрим, спокійним, врівноваженим. Працював на будівництві, а дружина їздила на заробітки за кордон. Віталій мріяв бачити молодих українців щасливими на рідній землі, а не наймитами на закордонних заробітках. Приїздив у Київ на Майдан чотири рази. Готовий був до всього. Щоразу, як виїжджав у столицю, йшов сповідатися. Востаннє поїхав 19 лютого. Наступного дня загинув від пострілу снайпера в шию. Віталій залишив батьків, дружину Наталію та двох діток 10-річного Назарчика та 5-річну Василинку.

Сергій БОНДАРЄВ

Сергій Анатолійович, 32-річний учасник Євромайдану родом із Краматорська. Змалечку захоплювався історією нашої країни, мріяв стати архіваріусом. Але навчався в Донбаській державній машинобудівній академії. Жив у Одесі. Останні кілька років працював програмістом у Києві. Був дуже веселим, любив подорожувати. Сергій будував барикади. Він не мав ані бронежилета, ані шолома. 18 лютого куля снайпера обірвала життя Сергія. У нього залишилась донька та дружина, яка на початку квітня народила маля, котре ніколи не побачить свого тата…

Матеріали сторінки підготувала Марина ХЛІБКО, «Народна армія»

ДОЛІ ЛЮДСЬКІ

Шановні читачі!

Напишемо книгу про учасників бойових дій!

Як уже повідомляла газета «Народна армія», Центральний друкований орган Міністерства оборони України започаткував редакційну акцію з написання книги про учасників бойових дій. Вона присвячена проведенню в 2014 році Року учасників бойових дій.

Редакція звертається з проханням надіслати свої спогади про пережите на тих війнах, приклади бойового братерства, відваги і мужності при виконанні військового обов'язку, особисті фотографії.

На матеріалах, надісланих до газети «Народна армія», зробіть позначку «Редакційна акція: «Напишемо книгу про учасників бойових дій».

Наша адреса: 04655, м. Київ, вул. Мельникова, 24. E-mail: n_army@army.kiev.ua

Були часи, коли вибір життєвого шляху робили за загальноприйнятими нормами. Тоді казали: пішов стопами батька. За таким принципом створювалися династії військових, лікарів, інженерів, робітників. А от у Анатолія Іваштенка з цим не склалося. Серед найближчих родичів професійних військовослужбовців не було.

Майор Анатолій ІВАШТЕНКО (ліворуч) та підполковник Сергій КОЗЛОВ після виконання бойового завдання з розгрому каравану моджахедів. Кандагар, 1983 р.

«ГАРЯЧІ» ТОЧКИ В СЛУЖБІ АНАТОЛІЯ ІВАШТЕНКА

Попри таку прогалину в родоводі, Анатолій вирішив стати офіцером. До самісінького вступу у військове училище нікому, навіть батькам, не розповідав про свій намір. А коли реалізував його, поставив їх перед фактом. Так виявилася риса характеру — самостійність.

Перше випробування війною

З дипломом спеціаліста зі спецзв'язку лейтенант Іваштенко прибув до однієї з частин Закавказького військового округу. Очолив вузол зв'язку із зовсім не південною назвою «Арктика». А потім, як у калейдоскопі, змінювалися назви пунктів, куди заносила військова служба. Одинадцять точок на географічній карті змінив офіцер. Одна з них — у Єгипті. Тут він значився «спеціалістом з будівництва каналів», а фактично брав участь у бойових діях, забезпечуючи відбиття повітряних атак іноземних літаків. Одне слово, офіцер вдосталь у тому відрядженні пройшов випробування війною, складними умовами життя й побуту радянських військових спеціалістів. Повернувшись додому, гадав, що нарешті надовго зачепиться за постійне місце служби.

Але доля розпорядилася інакше. Виклик до генерала Івана Волошка був терміновим, а розмова — короткою. «В Афганістані — війна. Обстановка там складна. Треба, Анатолію Олексійовичу, їхати. Бойове стажування в Єгипті пройшли, ви досвідчений та добре підготовлений політпрацівник», — підсумував розмову генерал...

Пекельні дні і ночі Кандагару

Кандагар зустрів майора Іваштенка палючим сонцем. У мареві гарячого повітря проглядалося далеке передгір'я. Офіцер обійняв посаду заступника начальника політвідділу змішаного авіаційного полку. До його складу входили льотчики-винищувачі, вертолітники, авіаційні інженери і техніки. Всі вони, кажучи мовою моряків, перебували у стані «на товсь!» На той час Кандагар був однією з найгарячіших точок Афганістану. З Пакистану сюди прямували каравани зі зброєю, загони бойовиків. Не було такого дня, коли б авіаторів не піднімали в небо на виконання бойових завдань. Особливо велике навантаження припадало на екіпажі гвинтокрилих машин. Вони доправляли до важкодоступних районів боєприпаси, пальне, продукти, пошту, медикаменти.

Утім найчастіше вертольоти виконували роль повітряних бійців. Влучним та смертоносним вогнем знищували душманів, проводили розвідку, вивозили з поля бою поранених. Неодноразово поверталися на базу зі слідами від куль великокаліберних кулеметів та вибухів ракет. Душмани полювали не лише на радянські повітряні машини, а й на судна своєї цивільної авіаційної агенції. Навіть траплялися випадки, коли бандити вдягали форму радянських воїнів і знищували мирних жителів, місцевих активістів. Таким чином «духи» мули Ахмада холоднокровно розстріляли всіх мешканців одного з кишлаків, а потім возили трупи по населених пунктах і розповідали, що цих людей вбили «шураві».

Не злічити, скільки вилетів здійснив на борту крилатих машин майор Іваштенко. Причому не пасажиром, адже всі офіцери політвідділу були фахівцями військової справи. Так, начальник цього політоргану підполковник Степанов як льотчик 1-го класу при десантуванні міг посадити вертоліт на такому майданчику, на який відважиться сісти не кожен орел-ягнятник. За прикладом свого начальника всі політвідділці знаходилися там, де виконувалися бойові завдання. Саме за таким принципом завжди діяв майор Іваштенко.

...Того дня він вилетів на борту вертольота, екіпаж якого очолював командир полку льотчик 1-го класу підполковник Сергій Козлов. Гвинтокрила машина різко заклала віраж. Саме в цей момент Іваштенко побачив караван душманів. Частина з них почала тікати. А хтось відкрив вогонь з великокаліберного кулемета. Попри таку загрозу, командир екіпажу відповів потужним ударом реактивних снарядів, а потім «пригостив» уцілілих ворогів кулеметними чергами.

Під час перебування на війні в Афганістані «кістлява з косою» кілька разів дихала в обличчя Анатолія Іваштенка. Якось підполковник Степанов і майор Іваштенко відбули до Кабула для виконання термінового завдання. На кандагарському летовищі підготували два Ан-24 — наш і афганський. В останній момент начальник політвідділу полку вирішив розміститися в кабіні радянського літака. Вслід за ним почав набирати висоту і афганський, і в цей момент потужний вибух розірвав повітряну машину на шматки...

Був ще такий випадок. Радянські десантники потрапили в оточення. На допомогу вилетіли «вертушки». На борту однієї з них перебував Анатолій Іваштенко. «Духів» тоді добряче «причесали». Як страшенно стомлені птахи, вертольоти повернулися на свій аеродром. Майор здав зброю, карту і направився до місця відпочинку. Ще у штабі почув віддалені вибухи, схожі на мінометний обстріл. Але не надав значення стрілянині. Відчинивши двері приміщення, Анатолій побачив на ліжку конверти з рідними почерками. Радісно взяв до рук перший лист, аж раптом поруч почали вибухати міни. Ударною хвилею вибило шибку, полетіли уламки скла. Один вибух, другий, третій... Вирішив сховатись під ліжком. Обстріл тривав щось із десять хвилин. А потім раптом запанувала тиша. Коли офіцер вибрався з-під ліжка, побачив у руках лист від доньки...

Анатолію Олексійовичу пощастило й на цій війні. Без поранень, живий і здоровий, з орденами Червоної Зірки та «За службу Батьківщині в Збройних Силах СРСР» повернувся додому. Літак м'яко приземлився і підкотив до аеровокзалу. Подали трап. Ступивши на рідну землю, майор Іваштенко відчув непереборне бажання впасти, притулитися та обняти її... І нічого тоді йому не хотілося: ні квітів, ні міцних обіймів, ні високих слів при зустрічі. Бо найголовніша радість полягала в тім, що він бачить сонце, мирне небо над головою, що, як страшний сон, закінчилося все, що довелося пережити на війні в Афганістані.

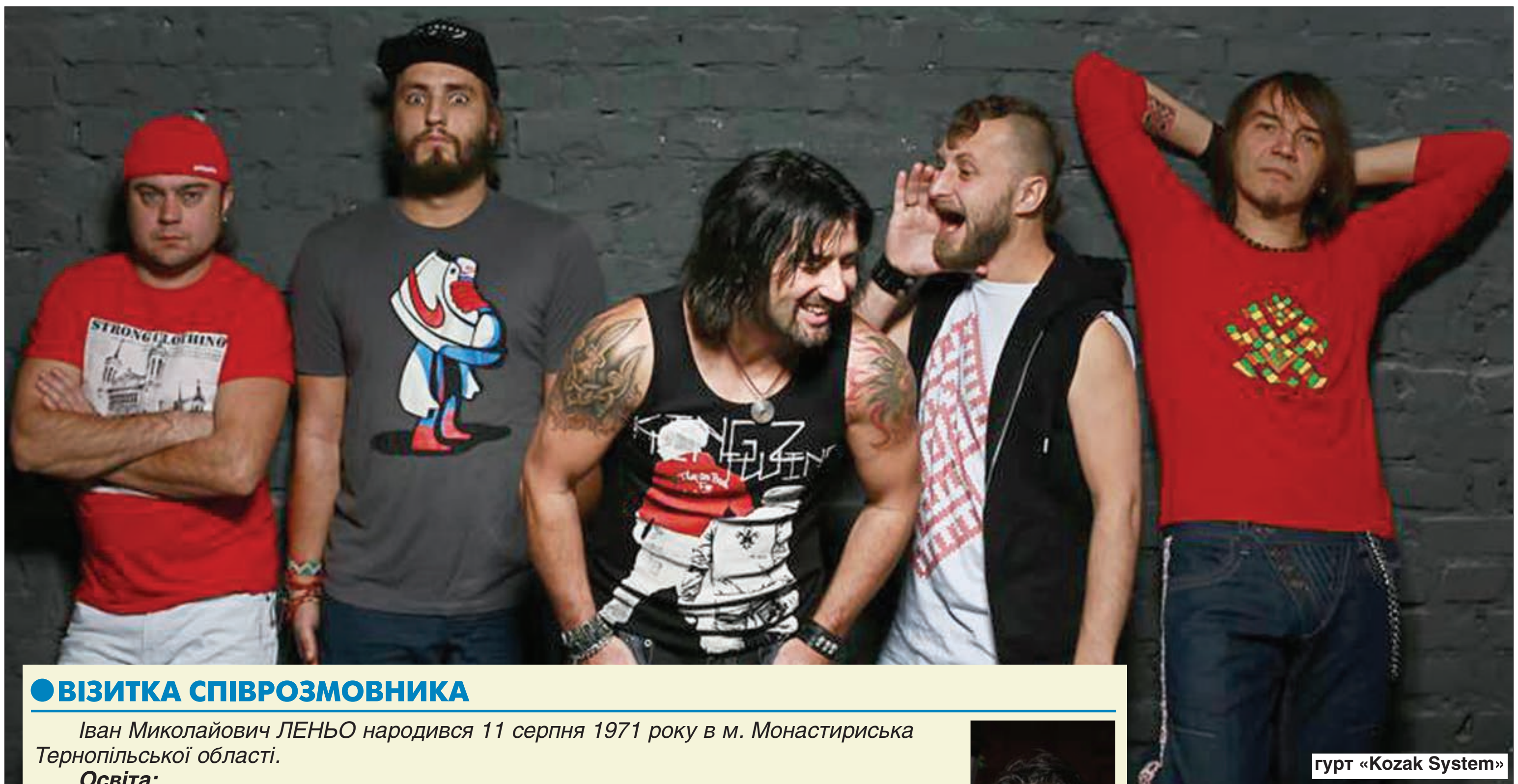
По-різному склалися подальші долі воїнів-афганців. Одні пішли вже з життя і, як співається, з неба оглядають все, що залишили на землі. Інші стали частими гостями госпіталів і лікарень. Анатолій Іваштенко й дотепер живе тими почуттями, що заповнили серце і душу, коли літак доставив його додому з тієї вже далекої війни в Афганістані...

Леонід ЮДІН,
Київ

●БРАТ ЗА БРАТА

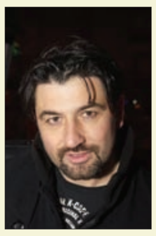
«В УКРАЇНСЬКІЙ АРМІЇ ЧОЛОВІКИ СИЛЬНІ ФІЗИЧНО І ДУХОВНО. ЦЕ ВОЇНИ СВІТЛА В УСІХ СЕНСАХ ЦЬОГО СЛОВА»

Іван Леньо — учасник гурту «Kozak System». З ним наші дороги перетиналися лише кілька разів, але я впевнена: якщо потребуватиму допомоги, Іван знайде будь-яку можливість, щоб її надати. Адже він з власного досвіду знає, як можна опинитися на дні, а потім знову зійти до вершин.

гурт «Kozak System»

●ВІЗИТКА СПІВРОЗМОВНИКА

Іван Миколайович ЛЕНЬО народився 11 серпня 1971 року в м. Монастириська Тернопільської області.

Освіта:

Уманське державне музичне училище імені П.Д. Ревуцького;
Воронезька консерваторія (Росія);
Національна музична академія України імені П.І. Чайковського (Київська консерваторія), аспірантура.

Творча діяльність:

Фронтмен гурту «Kozak System» (з 2012 року), співзасновник гурту «Гайдамаки» (1996–2012 рр.); напрямок — вокал, акордеон, клавішні.

Захоплення:

Гравець футбольного клубу «Маестро»; подорожі, спорт, плавання, поїздки на велосипеді, мотоспорт на вірному «залізному коні» Suzuki DRZ 400.

Улюблена музика: українська автентична музика, етнічна музика країн світу (особливо, інструментальна балканська), сучасна експериментальна альтернатива.

Іван розповів нашим читачам про патріотизм у крові, українських воїнів світла та поділився планами на майбутнє.

«Власним розумом, власними силами щастя своє збудувати зможемо...»

— Раніше ти виступав у складі гурту «Гайдамаки». А зараз — один із учасників «Kozak System». Розкажи, як утворився гурт?

— Історія досить проста. На початку 2012 року через деякі непорозуміння з колишнім вокалістом ми з хлопцями вирішили продовжити творчість вже без нього і перезватися з «Гайдамаків» на «Kozak System».

— Звідки виникла назва гурту? Чому саме «Kozak System»?

— Це складно пояснити, не втративши містичності образу цієї назви. Пам'ятаєте, які риси характеру цінувались козаками на Січі? Це справедливість, честь, мужність, вірність, готовність прийти на захист… От щось схоже ми плекаємо в наших відносинах у гурті…

— Ти вже багато років в українському шоу-бізнесі. За цей час для тебе музика стала роботою чи все ж таки залишилася творчістю?

— Це комплексний процес. Для мене це не робота у звичному розумінні цього слова, але й не відпочинок також… Це радше стан. Стан душі в її багатовимірних проявах. Як сказав один мудрий чоловік: «Якщо колись ти вибрав собі професію до душі, то тобі ніколи не доведеться працювати».

— Отже, щоб гурт був успішним, потрібно одночасно бути і митцем, і бізнесменом?

— Звичайно, тільки гроші не на першому місці… Є дещо важливіше за гроші. Я вірю, що творчі союзи, як і подружжя, формуються на небесах. У кожного колективу, як і сімейної пари, є свій янгол-охоронець, котрий веде творчою стежиною, оберігає від невдач. «Kozak System» пощастило. Ми завжди відчуваємо своїх ангелів поруч. Вони нам допомагають. Ми за 2 роки існування з новим іменем випустили альбом «Шабля», зняли кілька кліпів, щомісяця граємо багато концертів, беремо участь у фестивалях, клубному русі. Виступаємо в Україні, Польщі, Канаді, Сполучених Штатах. Незабаром має вийти наш альбом у співпраці із Тарасом Чубаєм. Готуємо спільні пісні з Мар'яною Садовською, Оксаною Мухою та кримськотатарською співачкою Ельвірою Саріхалїл.

— У вас досить щільний графік. Де найближчим часом можна буде послухати гурт «Kozak System»?

— Влітку в нас багато виступів в Україні та Польщі. Наприклад, 7 червня ми співали на найбільшому польському 51-му телевізійному фестивалі «Opole-2014». Разом з фантастичною Марилею Родович ми виконали пісню «Warto czekac'?» («Варто чекати!»), присвячену Україні. А вже 28 червня плануємо бути в Києві на концерті «Шевченко проROK». До речі, кошти від нього підуть на закінчення реконструкцій шевченківських об'єктів на Черкащині.

— Напевно, складно весь час бути в дорозі? Як це позначається на твоєму житті?

— Я звик вести доволі активний спосіб життя. Часто буваю з концертами в різних країнах. Вважаю себе щасливою людиною, бо ніде не зупиняюся надовго. Постійні переїзди стали частиною мого буття. Незалежно від того, де я є, щоранку бігаю три кілометри, підтягуюся на турніку, віджимаюся на брусах. Це звичка, яку я не змінюю вже багато років.

«В єдності — сила! — відома істина!»

— Наскільки мені відомо, «Kozak System» активно підтримував Євромайдан…

— Коли почалися події в листопаді минулого року, гурт фактично припинив свою концертну діяльність. Ми не могли нічого іншого робити, окрім як щодня приходити на Майдан. Допомагали всіма можливими способами: привозили теплі речі, бронежилети, каски, намети, спальні мішки… За кілька місяців протистояння дали на Майдані 8 концертів.

— Пісня вашого гурту «Брат за брата» стала неофіційним гімном Євромайдану. Як вам вдалося організувати такий проект?

— Ми прагнули зробити щось грандіозне для зміцнення духу українців. Тому в мене виникла ідея — об'єднати людей на Майдані піснею «Брат за брата». Це пісня із нашого першого альбому. Слова до неї написав Сашко Положинський з гурту «Тартак», музика наша. Рішення записати пісню і змонтувати кліп прийняли за 5 хвилин. Це було в ніч на 1 грудня, коли «Беркут» вперше побив майданівців. Я з друзями почав телефонувати знайомим, хто був на той час в Україні. Погодилися заспівати і знятись у відео всі! Ми без підготовки і репетицій записали пісню. Не буду перелічувати всю плеяду українських зірок, їх можна побачити в кліпі, який допомогли зняти у себе в студії Антін Мухарський і команда «ТВі» у позаробочий час.

«Для початку визначись — хто ти і що для тебе твоя Вітчизна!»

— Під час Євромайдану побільшало патріотично налаштованих громадян. А що для тебе означає бути патріотом?

— Я не думаю, що знайдеться людина, яка зможе чітко пояснити, як виховуються національні почуття чи як стають патріотами. Звичайно, є певні фундаментальні основи патріотизму. Це результат багаторічної історичної практики і досвіду українського народу. Кожен із нас є патріотом. Просто у всіх різний рівень цього патріотизму в крові. Я народився на Західній Україні, тому він у мене не на рівні ДНК. Бути патріотом на Тернопільщині набагато легше, ніж у Маріуполі. Тому мені більше подобаються прояви патріотизму в жителів Східної України. Наприклад, Сергій Жадан. Народився на Луганщині, живе в Харкові, але який рівень національної свідомості та почуття гідності! Я щиро поважаю таких людей, як він.

— Коли, на твою думку, Україна все ж таки досягне головної мети миру для всіх громадян?

— Я не можу прогнозувати такі процеси. Як сказав мудрець: «Насолоджуйтесь війною — мир буде жахливим»… Але коли мене запитують: «Як буде?», то я завжди відповідаю: «Буде так, як я захочу». Я частина України. Хоча ні. Я є Україна. І таких, як я, більше 45 мільйонів. Тому буде так, як ми захочемо. Тим більше, я впевнений, що в Українській армії чоловіки сильні фізично і духовно. Це воїни світла в усіх сенсах цього слова.

— Що ти хочеш побажати читачам «Народної армії»?

— Насамперед поважати одне одного. Не нарікати на життя, не звинувачувати інших у своїх проблемах, ніколи не виправдовуватися. Професійно виконувати свою роботу. А якщо робота не подобається, то змінити її. Й головне — бути справжніми українцями!

P.S. В інтерв'ю використані рядки із пісні «Брат за брата» гурту «Kozak System».

Бесіду вела Марина ХЛІБКО, «Народна армія»

Народна армія
10–14 червня 2014 року

●ЧЕМПІОНАТ СВІТУ З ФУТБОЛУ

БРАЗИЛЬСЬКИЙ МУНДІАЛЬ

Чинні чемпіони світу — іспанці — сповненні рішучості повторити свій успіх 2010 року

Офіційна емблема турніру була представлена 8 червня 2010 року. Вона має назву «Натхнення» і нагадує собою Кубок світу з футболу. Художник взяв за основу його контур, додавши в зображення три руки, кольори яких відповідають кольорам прапора Бразилії.

FIFA WORLD CUP Brasil

Цього тижня стартувала першість чемпіонату світу з футболу. На жаль, серед учасників Мундіалю немає збірної України, яка в серії плей-оф програла своє право на участь збірній Франції. Але не будемо згадувати ті не зовсім приємні для наших вболівальників події, а краще зазирнемо за лаштунки футбольного свята та познайомимося з його історією, нагородами та рекордами.

Отже, цього року ми спостерігатимемо за перебігом фінальної частини двадцятої першості світу з футболу. Приймає її, без перебільшення, «найфутбольніша» країна планети — Бразилія. До речі, фінальні стадії чемпіонату світу з футболу за кількістю вболівальників можуть посперечатися навіть з літніми Олімпійськими іграми. А починалося все в далекому 1930 році, коли Уругвай завдяки перемогам на двох поспіль Олімпійських іграх став місцем проведення першого офіційного чемпіонату світу під егідою ФІФА. Спочатку претендентів на проведення першого чемпіонату світу було п'ять — Італія, Іспанія, Швеція, Нідерланди і Уругвай. Більшість проголосували за Уругвай, футбольна федерація якого пообіцяла виконати всі фінансові умови ФІФА.

Проте вибір на користь Уругваю містив неабияку проблему: подорож до цієї країни з Європи була дорогим і тривалим задоволенням, тому за два місяці до початку турніру жодна європейська федерація не планувала направляти на чемпіонат свою команду. Грандіозними зусиллями організаторам вдалося схилити до участі в турнірі чотири європейські команди: збірні Франції, Бельгії, Румунії і Югославії. Загалом у турнірі взяло участь лише 13 команд — 7 з Південної Америки, 4 з Європи і 2 з Північної Америки. Це найменша кількість учасників чемпіонату світу в його історії (стільки ж було у фінальному турнірі чемпіонату світу 1950 року) і єдиний раз в історії розіграшів, коли не було потреби у відбірному турнірі. Слід додати, що у 1942 та 1946 роках першості не відбулися через Другу світову війну.

У фіналі першого турніру, як і очікувалося, зустрілися дві південноамериканські команди: у присутності 93 тисяч уболівальників на стадіоні «Сентенаріо» (який було введено в експлуатацію лише на шостий день турніру) в Монтевідео збірна Уругваю стала першим чемпіоном світу, обігравши Аргентину з рахунком 4:2.

Відтоді минуло 84 роки. Футбол вже давно перетворився на гру мільйонів, в якій здійснюються мільярдні оборудки. Фінальний турнір чемпіонату світу приймали в себе 16 країн, чотири з них — Мексика, Італія, Франція і ФРН — двічі. Лише одного разу, в 2002 році, Кубок світу проводився на території двох країн — Японії і Південної Кореї.

Бразилія вдруге після 1950 року прийматиме в себе фінал світової першості. За 31 омріяну путівку боролися 203 національні збірні планети. До речі, це рекордна кількість команд. Збірна Бразилії як господар чемпіонату потрапила у фінальну частину автоматично.

Призовий фонд турніру у порівнянні з першістю 2010 року виріс на 37% і становить $576 млн. Переможець чемпіонату отримає $35 млн, срібний призер $25 млн, а володар «бронзи» — $22 млн. Збірна, яка посяде четверте місце, втішатиметься $20 млн. Учасники чвертьфінальної стадії отримають по $14 млн, а команди, які зупиняться на стадії 1/8 фіналу — по $9 млн. Не залишаться без призових і команди, що завершать боротьбу на груповій стадії. Вони поповнять свої бюджети на $8 млн кожна.

Слід додати, що у фінальну стадію бразильського Мундіалю пробилися всі команди, які колись здобували титули чемпіонів світу. До речі, абсолютним рекордсменом за кількістю титулів є господарі турніру — бразильці. «Чарівники м'яча» мають неофіційну назву — «пентакампеони», адже ця команда п'ять разів здобувала титул найсильнішої — в 1958, 1962, 1970, 1994 та 2002 роках. Чотири рази чемпіоном світу ставали футболісти збірної Італії (1934, 1938, 1982, 2006), тричі найкращими були німці (1954, 1974, 1990), по два рази — Уругвай (1930, 1950) та Аргентина (1978, 1986). По одному разу першість світу вигравали англійці (1966) та французи (1998). У цьому ж переліку чинний чемпіон світу — збірна Іспанії, яка перемогла на минулій першості у ПАР.

Капітан якої команди підніме над головою такий омріяний Кубок світу, стане відомо 13 липня. Господарі чемпіонату — бразильці сповнені рішучості зробити це вшосте, з ними можуть посперечатися сусіди — аргентинці на чолі з нестримним Мессі. Зрозуміло, що й чинні чемпіони світу — іспанці не збираються без бою віддавати цей титул. Серед претендентів також англійці, голландці та наші кривдники — французи. Традиційно сповнена чемпіонських амбіцій й німецька команда. А поки що найкращим збірним планети доведеться подолати складну дистанцію. Отже, у вболівальників попереду гарячий футбольний місяць, сповнений драматизму боротьби та емоцій.

Андрій ЗАДУБІННИЙ, «Народна армія»

Офіційний м'яч чемпіонату Adidas Brazuca став результатом еволюції футбольних м'ячів чемпіонатів світу, починаючи від TELSTAR 1970 року в Мексиці. Незвичайна назва Brazuca співзвучна зі словами Бразилія і Базука, що передає його дизайн — яскравий і динамічний, також цим словом характеризують бразильський спосіб життя. При його проектуванні були взяті до уваги побажання і зауваження Зінедіна Зідана, Ліонеля Мессі й ще 600 зірок світового футболу з кращих клубів планети. Судячи з перших тестів, Brazuca чудовий як на газоні, так і в повітрі. М'яч отримав яскраві і життєрадісні кольори, щоб нагадати про ставлення Бразилії до футболу загалом, її флюїди, веселощі й задоволення від гри.

На початку 1970-х років ФІФА представила новий варіант кубка чемпіонату світу з футболу. Перший кубок, що спочатку мав назву «Перемога», а згодом був перейменований на честь колишнього президента ФІФА Жюля Ріме, виготовили з позолоченого срібла 925-ї проби і лазуриту у вигляді Ніки, давньогрецької богині перемоги. У 1970 році збірна Бразилії втретє стала чемпіоном світу, що дозволило їй забрати трофей у вічне володіння. З 53 запропонованих варіантів було обрано дизайн Сільвіо Гадзаніджі. Сучасний кубок являє собою композицію з двох людських фігур, які підтримують на піднятих руках земну кулю. Висота трофея становить 36,8 см, вага — 6,175 кг. Нагорода виконана з 18 каратів чистого золота. Нижня частина кубка оброблена двошаровим малахітом, а на його підставці вигравіруваний рік і назва країни-переможця чемпіонату світу ФІФА, починаючи з 1974 року.

РЕКОРДИ ЧЕМПІОНАТІВ СВІТУ

Найбільша перемога: Угорщина — Південна Корея 9:0, 1954; Югославія — Заїр 9:0, 1974; Угорщина — Сальвадор 10:1, 1982.
Найшвидший гол: Хакан Шукюр, 10.8 секунди, Туреччина — Південна Корея 3:2, 2002 рік.
Найбільша кількість участей у ЧС: Антоніо Карбахал (Мексика, 1950–1966) і Лотар Маттеус (Німеччина, 1982–1998), по 5 разів.
Найбільша кількість ігор на ЧС: Лотар Маттеус — 25.
Кращий бомбардир: Роналдо (Бразилія 1998–2006), 15.
Найбільше голів в одному турнірі 1958 року забив француз Жюст Фонтен — 13.
Найбільше голів в одному матчі забив Олег Саленко — 5, у матчі Росія — Камерун 6:1, 1994 рік.
Найстарший гравець і автор забитого м'яча: Роже Мілла (Камерун), 42 роки і 39 днів.
Найбільша кількість виграних ЧС як гравець: Пеле (Бразилія), 3-разовий чемпіон світу (1958, 1962, 1970).
Найбільша колекція золотих медалей ЧС: Маріо Загалло (Бразилія) — як гравець (1958, 1962), головний тренер (1970) і другий тренер (1994).
Повний комплект медалей (золото-срібло-бронза) у п'яти гравців збірної ФРН: Маєра, Беккенбауера, Грабовськи, Хеттгеса, Оверата (золото — 1974, срібло — 1966, бронза — 1970), а також у гравця збірної Італії Франко Барезі (золото — 1982, срібло — 1994, бронза — 1990).
Воротар, який не пропустив жодного м'яча в серії післяматчевих пенальті — Олександр Шовковський (Україна), у матчі Україна — Швейцарія на чемпіонаті 2006 року.

Група A					РМ	О	М
Бразилія							
Хорватія							
Мексика							
Камерун							

Група B					РМ	О	М
Іспанія							
Нідерланди							
Чилі							
Австралія							

Група C					РМ	О	М
Колумбія							
Греція							
Кот-д'Івуар							
Японія							

Група D					РМ	О	М
Уругвай							
Коста-Ріка							
Англія							
Італія							

Група E					РМ	О	М
Швейцарія							
Еквадор							
Франція							
Гондурас							

Група F					РМ	О	М
Аргентина							
Боснія і Герцеговина							
Іран							
Нігерія							

Група G					РМ	О	М
Німеччина							
Португалія							
Гана							
США							

Група H					РМ	О	М
Бельгія							
Алжир							
Росія							
Півд. Корея							

1/8 ФІНАЛУ

переможець групи A
друге місце групи B

переможець групи C
друге місце групи D

переможець групи E
друге місце групи F

переможець групи G
друге місце групи H

переможець групи B
друге місце групи A

переможець групи D
друге місце групи C

переможець групи F
друге місце групи E

переможець групи H
друге місце групи G

1/4 ФІНАЛУ

4 липня

4 липня

5 липня

5 липня

1/2 ФІНАЛУ

8 липня

9 липня

ФІНАЛ

13 липня

переможець матчу 8 липня
переможець матчу 9 липня

МАТЧ ЗА ТРЕТЄ МІСЦЕ

12 липня

команда, що програла в матчі 8 липня
команда, що програла в матчі 9 липня

Brasil 2014

понеділок, 16 червня

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

06.00 Шустер LIVE
06.50 Спорт
07.00 Новини
07.15 Спорт
07.25 Ера бізнесу
07.30 На слуху
08.00 Новини
08.15 Спорт
08.35 Корисні поради
09.15 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Швейцарія – Еквадор
11.20 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Франція – Гондурас
13.40 Хто в домі хазяїн?
14.00 Вікно в Америку
14.40 Euronews
14.55 Діловий світ
15.00 Новини
15.10 Брифінг Кабміну України
15.20 Час-Ч
16.00 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Аргентина – Боснія і Герцеговина
18.00 Футбольна самба
18.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Німеччина – Португалія
21.00 Підсумки дня
21.40 Діловий світ
21.50 Д/ф «Вівальді. Феномен «Пір року»
22.55 Трійка, Кено, Секунда удачі
23.00 Підсумки
23.30 На слуху
00.00 Підсумки
00.20 Від першої особи
00.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Гана – США
02.55 ТелеАкадемія
03.55 Українського роду
04.15 Хто в домі хазяїн?
04.40 Т/с «Відчиніть, міліція» 6 с.
05.25 Підсумки дня

1+1

06.45 «Сніданок з 1+1»
07.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
07.10 «Сніданок з 1+1»
08.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
08.05 «Сніданок з 1+1»
09.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
09.10 «Сніданок з 1+1»
10.00 М/ф «Алладін»
10.25 Х/ф «Афоня»
12.20 Х/ф «Хочу заміж»
14.15 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
16.45 «ТСН. Особливе»
17.10 Х/ф «1+1». «Фатмагюль»
19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
20.30 Т/с «1+1». «Поцілуймося»
21.30 Т/с «1+1». «Поцілуймося»
22.30 «Гроші»
23.45 ТСН: «Телевізійна служба новин»
00.05 Т/с «Атлантида»
01.05 Х/ф «Куди поділися Моргани?»
02.50 «ТСН. Особливе»
03.20 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
05.10 «Служба розшуку дітей»
05.15 «Телемагазин»
05.45 ТСН: «Телевізійна служба новин»

05.30 Т/с «Повернення Мухтара-2»
07.00 Новини
07.15 «Ранок з ІНТЕРом»
07.30 Новини
07.35 «Ранок з ІНТЕРом»
08.00 Новини
08.10 «Ранок з ІНТЕРом»
08.30 Новини
08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.00 Новини
09.20 «Ранок з ІНТЕРом»
10.00 Т/с «Танці маріонеток»
12.00 Новини
12.25 Т/с «Танці маріонеток»
14.00 Новини
14.20 «Сімейний суд»
15.20 «Жди меня»
17.45 Новини
18.05 Ток-шоу «Стосується кожного»
19.00 Т/с «Поки станиця спить»
20.00 «Подробиці»
20.40 Т/с «Віра. Надія. Любов»
23.35 Т/с «Скандал-2»
00.30 Х/ф «Обличчя терору»
02.15 «Подробиці»
02.55 Д/ф «Анатомія катастроф»
03.40 Мультфільми
04.45 Т/с «Скандал-2»

УКРАЇНА

06.30 Срібний апельсин
07.00 Події
07.15 Ранок з Україною
09.00 Події
09.10 Т/с «Слід»
10.00 Т/с «Квиток на двох»
14.00 Т/с «Слід»
15.00 Події
15.20 Т/с «Слід»
17.10 Т/с «Слід»
18.00 Т/с «Врятувати боса»
19.00 Події
19.40 Ток-шоу «Говорить Україна»
20.50 Т/с «Країна 03» 1, 2 с.
23.00 Події дня
23.30 Х/ф «Мерзла земля»
01.30 Т/с «Право на правду» 25, 26 с.
03.00 Події
03.40 Х/ф «Як знайти ідеал»

ICTV

04.45 Служба розшуку дітей
04.50 Світанок
05.50 Надзвичайні новини. Підсумки з Костянтином Стогнієм
06.35 Факти тижня з Оксаною Соколовою (повтор)
07.45 Факти. Ранок
08.15 Факти тижня з Оксаною Соколовою (продовження)
08.45 Факти. Ранок
09.15 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
10.00 Т/с «Прокурорська перевірка»
11.55 Х/ф «Вторгнення»
12.45 Факти. День
13.25 Х/ф «Вторгнення»
14.20 Х/ф «Лузери»
15.45 Факти. День
16.15 Х/ф «Лузери»
16.40 Х/ф «Хлопчаки-нальотчики»
18.45 Факти. Вечір
19.25 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
20.30 Дістало!
21.20 Свобода слова з Андрієм Куликовим
00.15 Х/ф «Коломбіана»
02.05 Х/ф «Обсесія»
03.50 Т/с «Дружини футболістів. Додатковий час-2»

05.25 Kids' Time
05.30 М/с «Роги та копита»
06.10 Kids' Time
06.15 М/с «Роги та копита»
06.35 Т/с «Вороніни»
07.00 Підйом
08.40 Т/с «Вороніни»
11.40 Х/ф «Скубі Ду»
13.15 Х/ф «Скубі Ду-2»
15.15 Х/ф «П'ятий елемент»
18.00 Репортер
18.20 Абзац!
19.00 Т/с «Вороніни»
20.00 Ревізор
22.40 Ревізор постшоу
00.00 Педан-Притула шоу
01.30 Репортер
01.35 Служба розшуку дітей
01.40 Зона ночі
01.45 Де ти, Україна?
02.35 Зона ночі
02.40 Тб про ТБ
03.10 Митрополит Дмитро Могила
03.40 Зона ночі
03.45 Хто гоїв рани козакам?
04.00 Портрет, написаний глибиною
04.20 Зона ночі
04.25 25-й кадр
04.45 Абзац!

СТБ

05.55 «У пошуках істини. Сонька-Золота Ручка: смерть чирвової королеви»
06.35 «Усе буде добре!»
08.30 «Неймовірна правда про зірок»
09.45 «Зіркове життя. Смертельні розваги»
10.40 Х/ф «Пригоди Шерлока Холмса і доктора Ватсона»
13.35 «Слідство ведуть екстрасенси»
14.40 «Битва екстрасенсів»
16.00 «Усе буде добре!»
18.00 «Вікна-Новини»
18.30 «Неймовірна правда про зірок»
20.00 «Слідство ведуть екстрасенси»
20.55 Т/с «Метод Фрейда»
22.00 «Вікна-Новини»
22.35 «Вагітна у 16»
23.30 «Доньки-матері»
00.25 «Один за всіх»
01.45 Х/ф «Пригоди Шерлока Холмса і доктора Ватсона»
04.11 Нічний ефір

НТН

05.20 Т/с «Людина війни»
08.30 «Правда життя. Професія лікар»
09.00 «Агенти впливу»
09.50 Х/ф «За останньою межею»
11.45 Т/с «Я йому вірю»
15.15 Т/с «Павутиння-3»
19.00 «Свідок»
19.30 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів-12»
21.40 «Свідок»
22.00 Х/ф «Елементарно-2»
23.45 Т/с «Закон і порядок. Відділ особливих справ – 12»
00.45 Т/с «CSI: Лас-Вегас-9»
02.05 «Свідок»
02.35 Х/ф «Ізоляція»
04.05 «Свідок»

вівторок, 17 червня

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

06.00 Шустер LIVE
06.50 Спорт
07.00 Новини
07.15 Спорт
07.25 Ера будівництва
07.30 Ера бізнесу
07.35 На слуху
08.00 Новини
08.15 Спорт
08.25 Паспортний сервіс
08.35 Корисні поради
09.15 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Гана – США
11.20 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Іран – Нігерія
13.40 Не вір худому кухарю
14.05 Як це?
14.45 Euronews
14.55 Діловий світ
15.00 Новини
15.10 Брифінг Кабміну України
15.20 Час-Ч
16.00 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Німеччина – Португалія
18.00 Футбольна самба
18.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Бельгія – Алжир
21.00 Підсумки дня
21.40 Діловий світ
21.50 Д/ф «У майстерні Мондріана»
22.55 Трійка, Кено, Максима
23.00 Підсумки
23.30 На слуху
00.00 Підсумки
00.20 Від першої особи
01.00 Підсумки
01.20 Концертна програма «Крок у майбутнє»
02.20 ТелеАкадемія
03.20 Д/ф «Володимир Івасюк. Щоб народитися знову»
04.20 Світ навколо нас
04.40 Т/с «Відчиніть, міліція» 7 с.
05.25 Підсумки дня

1+1

06.45 «Сніданок з 1+1»
07.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
07.10 «Сніданок з 1+1»
08.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
08.05 «Сніданок з 1+1»
09.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
09.10 «Сніданок з 1+1»
10.00 М/ф «Алладін»
10.35 М/ф «Алладін»
11.00 Х/ф «Татусі»
12.05 «Сімейні мелодрами-3»
13.05 «Сімейні мелодрами-3»
14.05 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
16.45 «ТСН. Особливе»
17.10 Х/ф «1+1». «Фатмагюль»
19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
20.30 Т/с «1+1». «Поцілуймося»
21.30 Т/с «1+1». «Поцілуймося»
22.30 «Міняю жінку-9»
00.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
00.20 Т/с «Атлантида»
01.20 Х/ф «Спасибі за любов»
03.10 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
05.10 «Служба розшуку дітей»
05.15 «Телемагазин»
05.45 ТСН: «Телевізійна служба новин»

05.25 Т/с «Повернення Мухтара-2»
07.00 Новини
07.15 «Ранок з ІНТЕРом»
07.30 Новини
07.35 «Ранок з ІНТЕРом»
08.00 Новини
08.10 «Ранок з ІНТЕРом»
08.30 Новини
08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.00 Новини
09.20 «Ранок з ІНТЕРом»
10.00 Т/с «Повернення Мухтара-2»
12.00 Новини
12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
14.00 Новини
14.20 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
14.50 «Судові справи»
15.45 «Сімейний суд»
17.45 Новини
18.05 Ток-шоу «Стосується кожного»
19.00 Т/с «Поки станиця спить»
20.00 «Подробиці»
20.40 Т/с «Віра. Надія. Любов»
23.35 Т/с «Скандал-2»
00.30 Х/ф «Іноземець 2: Чорний світанок»
02.10 «Подробиці»
02.50 Д/ф «Прокляття Че Гевари»
03.40 Мультфільми
04.40 Т/с «Скандал-2»

УКРАЇНА

05.00 Ток-шоу «Нехай говорять. Блудний тато»
05.50 Срібний апельсин
06.15 Т/с «ОСА»
07.00 Події
07.15 Ранок з Україною
09.00 Події
09.15 Т/с «Слід»
10.00 Т/с «Просте життя» 9, 10 с.
12.00 Ток-шоу «Говорить Україна»
13.10 Т/с «ОСА»
14.00 Т/с «Слід»
15.00 Події
15.20 Т/с «Слід»
17.10 Т/с «Слід»
18.00 Т/с «Врятувати боса»
19.00 Події
19.40 Ток-шоу «Говорить Україна»
20.50 Т/с «Країна 03» 3 с.
21.55 Футбол. ЧС- 2014 р. Бразилія – Мексика
00.00 Великий футбол
00.55 Футбол. ЧС- 2014 р. Росія – Південна Корея
03.00 Події
03.45 Х/ф «Мерзла земля»

ICTV

04.05 Факти
04.45 Світанок
05.45 Свобода слова з Андрієм Куликовим (повтор)
07.45 Факти. Ранок
08.15 Свобода слова з Андрієм Куликовим (продовження)
08.45 Факти. Ранок
09.15 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
10.00 Т/с «Опери»
11.50 Т/с «Прокурорська перевірка»
12.45 Факти. День
13.15 Дістало!
14.15 Т/с «Платина»
15.45 Факти. День
16.15 Т/с «Платина»
16.45 Т/с «Опери»
18.45 Факти. Вечір
19.25 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
20.15 Т/с «Дізнавач-2»
22.15 Т/с «Прокурорська перевірка»
23.20 Х/ф «Пункт призначення»
01.10 Т/с «Послідовники»
02.00 Х/ф «Ніндзя-убивця»
03.30 Т/с «Дружини футболістів. Додатковий час-2»

05.25 Kids' Time
05.30 М/с «Роги та копита»
06.10 Kids' Time
06.15 М/с «Роги та копита»
06.35 Т/с «Вороніни»
07.00 Підйом
08.40 Т/с «Вороніни»
09.00 Т/с «Не родись вродлива»
11.00 Т/с «Щасливі разом»
15.00 Т/с «Молодіжка»
16.05 Т/с «Не родись вродлива»
18.00 Репортер
18.20 Абзац!
19.00 Т/с «Вороніни»
22.00 Т/с «Молодіжка»
23.00 Абзац!
23.55 Х/ф «Перстень мушкетерів»
01.40 Репортер
01.45 Т/с «Крок за кроком»
02.30 Зона ночі
02.35 С. Параджанов. Відкладена прем'єра
02.50 Діалоги В. Сільвестров
03.45 Зона ночі
03.50 Чорний колір порятунку
04.20 Під знаком лиха
04.55 Зона ночі
05.00 25-й кадр

СТБ

06.00 «У пошуках істини. Микола Павленко: топ-менеджер епохи НКВС»
06.45 «Усе буде добре!»
08.40 «Неймовірна правда про зірок»
10.00 «Зіркове життя. Допитися до слави»
10.55 Х/ф «Неймовірні пригоди італійців в Росії»
12.50 «Слідство ведуть екстрасенси»
13.45 «Зважені та щасливі-2»
16.00 «Усе буде добре!»
18.00 «Вікна-Новини»
18.30 «Неймовірна правда про зірок»
19.55 «Слідство ведуть екстрасенси»
20.55 Т/с «Метод Фрейда»
22.00 «Вікна-Новини»
22.35 «Кохана, ми вбиваємо дітей»
00.25 «Зважені та щасливі-2»
02.35 Нічний ефір

НТН

04.35 Х/ф «Кидали у грі»
06.05 Х/ф «Невловима четвірка»
08.30 Ранковий «Свідок»
09.00 «Випадковий свідок»
10.00 Т/с «Коломбо»
12.00 «Свідок»
12.30 Т/с «Детективи»
13.05 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів-12»
15.00 «Свідок»
15.15 Т/с «Таємниці слідства – 11»
19.00 «Свідок»
19.30 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів-12»
21.40 «Свідок»
22.00 Т/с «Шах і мат»
23.45 Т/с «Закон і порядок. Відділ особливих справ – 12»
00.45 Т/с «CSI: Лас-Вегас-9»
02.10 «Свідок»
02.40 «Речовий доказ»
03.05 Т/с «Детективи»
03.30 «Свідок»
04.00 «Випадковий свідок»

середа, 18 червня

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

06.00 Шустер LIVE
06.50 Спорт
07.00 Новини
07.15 Спорт
07.25 Ера бізнесу
07.30 На слуху
08.00 Новини
08.15 Спорт
08.25 Паспортний сервіс
08.35 Корисні поради
09.10 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Бельгія – Алжир
10.00 У ПЕРЕРВІ: Включення з Кабміну України
11.20 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Росія – Корея
13.40 Як Ваше здоров'я?
14.45 Euronews
14.55 Діловий світ
15.00 Новини
15.10 Брифінг Кабміну України
15.20 Час-Ч
16.00 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Бразилія – Мексика
18.00 Футбольна самба
18.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Австралія – Нідерланди
21.00 Підсумки дня
21.40 Діловий світ
21.45 Слідство. Інфо
22.10 Д/ф «Красоти Тулоу»
22.50 Мегалот
22.55 Суперлото, Трійка, Кено
23.00 Підсумки
23.30 На слуху
00.00 Підсумки
00.20 Від першої особи
00.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Камерун – Хорватія
02.55 ТелеАкадемія
03.55 Як це?
04.20 Світ навколо нас
04.40 Т/с «Відчиніть, міліція» 8 с.
05.25 Підсумки дня

1+1

06.45 «Сніданок з 1+1»
07.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
07.10 «Сніданок з 1+1»
08.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
08.05 «Сніданок з 1+1»
09.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
09.10 «Сніданок з 1+1»
10.00 М/ф «Алладін»
10.35 М/ф «Алладін»
10.55 «Шість кадрів»
11.10 Х/ф «Татусі»
12.15 «Сімейні мелодрами-3»
13.15 «Сімейні мелодрами-3»
14.15 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
16.45 «ТСН. Особливе»
17.10 Х/ф «1+1». «Фатмагюль»
19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
20.30 Т/с «1+1». «Поцілуймося»
21.30 Т/с «1+1». «Поцілуймося»
22.30 «Чотири весілля-3»
23.55 ТСН: «Телевізійна служба новин»
00.20 Т/с «Атлантида»
01.20 Х/ф «Покоління П»
03.15 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
05.10 «Служба розшуку дітей»
05.15 «Телемагазин»
05.45 ТСН: «Телевізійна служба новин»

05.25 Т/с «Повернення Мухтара-2»
07.00 Новини
07.15 «Ранок з ІНТЕРом»
07.30 Новини
07.35 «Ранок з ІНТЕРом»
08.00 Новини
08.10 «Ранок з ІНТЕРом»
08.30 Новини
08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.00 Новини
09.20 «Ранок з ІНТЕРом»
10.00 Т/с «Повернення Мухтара-2»
12.00 Новини
12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
14.00 Новини
14.20 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
14.50 «Судові справи»
15.45 «Сімейний суд»
17.45 Новини
18.05 Ток-шоу «Стосується кожного»
19.00 Т/с «Поки станиця спить»
20.00 «Подробиці»
20.40 Т/с «Віра. Надія. Любов»
23.35 Т/с «Скандал-2»
00.30 Х/ф «Пастка»
02.05 «Подробиці»
02.45 Д/ф «Історії з кладовища»
03.35 Мультфільми
04.45 Т/с «Скандал-2»

УКРАЇНА

05.20 Ток-шоу «Нехай говорять. Канікули в Маямі»
06.15 Т/с «ОСА»
07.00 Події
07.15 Ранок з Україною
09.00 Події
09.15 Т/с «Слід»
10.00 Т/с «Просте життя» 11, 12 с.
12.00 Ток-шоу «Говорить Україна»
13.10 Т/с «ОСА»
14.00 Т/с «Слід»
15.00 Події
15.20 Т/с «Слід»
17.10 Т/с «Слід»
18.00 Т/с «Врятувати боса»
19.00 Події
19.40 Ток-шоу «Говорить Україна»
20.50 Т/с «Країна 03» 4 с.
21.55 Футбол. ЧС-2014 р. Іспанія – Чилі
00.00 Великий футбол
01.15 Т/с «Право на правду» 27, 28 с.
02.45 Події
03.30 Щиросерде ізнання
04.00 Т/с «Врятувати боса»

ICTV

04.30 Служба розшуку дітей
04.35 Факти
05.20 Світанок
06.20 Т/с «Таксі»
06.50 Т/с «Леся+Рома»
07.45 Факти. Ранок
08.00 Зірка YouTube
08.45 Факти. Ранок
09.15 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
09.50 Т/с «Опери»
11.50 Т/с «Прокурорська перевірка»
12.45 Факти. День
13.25 Т/с «Прокурорська перевірка»
14.05 Т/с «Платина»
15.45 Факти. День
16.15 Т/с «Платина»
16.40 Т/с «Опери»
17.35 Т/с «Убивча сила»
18.45 Факти. Вечір
19.25 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
20.15 Т/с «Дізнавач-2»
22.15 Т/с «Прокурорська перевірка»
23.20 Х/ф «Пункт призначення-2»
01.05 Т/с «Послідовники»
01.50 Х/ф «Пункт призначення»
03.20 Т/с «Дружини футболістів. Додатковий час-2»

05.25 Kids' Time
05.30 М/с «Роги та копита»
06.10 Kids' Time
06.15 М/с «Роги та копита»
06.35 Т/с «Вороніни»
07.00 Підйом
08.40 Т/с «Вороніни»
09.00 Т/с «Не родись вродлива»
10.55 Т/с «Вороніни»
15.00 Т/с «Молодіжка»
16.05 Т/с «Не родись вродлива»
18.00 Репортер
18.20 Абзац!
19.00 Т/с «Вороніни»
22.00 Т/с «Молодіжка»
23.00 Абзац!
23.55 Х/ф «Мерехтливий»
01.40 Репортер
01.45 Служба розшуку дітей
01.50 Т/с «Крок за кроком»
02.40 Зона ночі
02.45 Страсті навколо символіки
03.00 Дві Долі
03.30 Зона ночі
03.35 Зима надії
04.00 Останні лицарі
04.15 Перші кроки криміналістики
04.30 Зона ночі
04.35 Рідні стіни
04.45 Він врятував нас від чуми
04.55 Зона ночі
05.00 25-й кадр

СТБ

06.15 «У пошуках істини. Мішка Япончик: смерть короля»
07.00 «Усе буде добре!»
08.55 «Неймовірна правда про зірок»
10.15 «Зіркове життя. У полоні батьківської слави»
11.10 Х/ф «Домробітниця»
13.00 «Слідство ведуть екстрасенси»
13.55 «Зважені та щасливі-2»
16.00 «Усе буде добре!»
18.00 «Вікна-Новини»
18.30 «Неймовірна правда про зірок»
19.55 «Слідство ведуть екстрасенси»
20.55 Т/с «Метод Фрейда»
22.00 «Вікна-Новини»
22.35 «Хата на тата»
00.25 «Зважені та щасливі-2»
02.25 Нічний ефір

НТН

04.40 «Телеклініка доктора Болена»
05.05 Т/с «Таємниці слідства – 11»
08.30 Ранковий «Свідок»
09.00 «Випадковий свідок»
10.00 Т/с «Коломбо»
12.00 «Свідок»
12.30 Т/с «Детективи»
13.05 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів-12»
15.00 «Свідок»
15.15 Т/с «Таємниці слідства – 11»
19.00 «Свідок»
19.30 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів-12»
21.40 «Свідок»
22.00 Т/с «Тіло як доказ-3»
23.45 Т/с «Закон і порядок. Відділ особливих справ – 12»
00.45 Т/с «CSI: Лас-Вегас-9»
02.15 «Свідок»
02.45 «Речовий доказ»
03.10 Т/с «Детективи»
03.35 «Свідок»
04.05 «Випадковий свідок»

четвер, 19 червня

ПЕРШИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ

06.00 Шустер LIVE
06.50 Спорт
07.00 Новини
07.15 Спорт
07.25 Ера будівництва
07.30 Ера бізнесу
07.35 На слуху
08.00 Новини
08.15 Спорт
08.25 Паспортний сервіс
08.35 Корисні поради
09.15 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Австралія – Нідерланди
11.20 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Камерун – Хорватія
13.40 «Надвечір'я» з Т. Щербатюк
14.45 Euronews
14.55 Діловий світ
15.00 Новини
15.10 Брифінг Кабміну України
15.20 Час-Ч
16.00 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Іспанія – Чилі
18.00 Футбольна самба
18.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Колумбія-Кот-д'Івуар
21.00 Підсумки дня
21.40 Діловий світ
21.50 Книга.ua
22.15 Д/ф «Київська старовина. Світ мистецтва»
22.55 Трійка, Кено, Максима
23.00 Підсумки
23.30 На слуху
00.00 Підсумки
00.20 Від першої особи
01.00 Підсумки
01.20 Не вір худому кухарю
01.45 Як Ваше здоров'я?
02.35 ТелеАкадемія
03.35 Віра. Надія. Любов
04.25 Світ навколо нас
04.40 Алхімія любові 1 с.
05.25 Підсумки дня

1+1

06.45 «Сніданок з 1+1»
07.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
07.10 «Сніданок з 1+1»
08.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
08.05 «Сніданок з 1+1»
09.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
09.10 «Сніданок з 1+1»
10.00 М/ф «Алладін»
10.35 М/ф «Алладін»
10.55 «Шість кадрів»
11.10 Х/ф «Татусі»
12.15 «Сімейні мелодрами-3»
13.15 «Сімейні мелодрами-3»
14.15 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
16.45 «ТСН. Особливе»
17.10 Х/ф «1+1». «Фатмагюль»
19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
20.30 Т/с «1+1». «Поцілуймося»
21.30 Т/с «1+1». «Поцілуймося»
22.30 «Територія обману» – «Сучасний ремонт і матеріали»
23.50 ТСН: «Телевізійна служба новин»
00.10 Т/с «Атлантида»
01.10 Елена Яковлева в драме Петра Тодоровского «Інтердівчинка»
03.35 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
05.15 «Телемагазин»
05.45 ТСН: «Телевізійна служба новин»

05.25 Т/с «Повернення Мухтара-2»
07.00 Новини
07.15 «Ранок з ІНТЕРом»
07.30 Новини
07.35 «Ранок з ІНТЕРом»
08.00 Новини
08.10 «Ранок з ІНТЕРом»
08.30 Новини
08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.00 Новини
09.20 «Ранок з ІНТЕРом»
10.00 Т/с «Повернення Мухтара-2»
12.00 Новини
12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
14.00 Новини
14.20 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
14.50 «Судові справи»
15.45 «Сімейний суд»
17.45 Новини
18.05 Ток-шоу «Стосується кожного»
19.00 Т/с «Поки станиця спить»
20.00 «Подробиці»
20.40 Т/с «Віра. Надія. Любов»
23.35 Т/с «Скандал-2»
00.30 Х/ф «Пограбування по-італійськи»
02.25 «Подробиці»
03.05 Д/ф «Секти. Контроль свідомості»
03.55 Мультфільми
04.45 Т/с «Скандал-2»

УКРАЇНА

05.25 Ток-шоу «Нехай говорять. Вихід один на один»
06.15 Т/с «ОСА»
07.00 Події
07.15 Ранок з Україною
09.00 Події
09.15 Т/с «Слід»
10.00 Т/с «Просте життя» 13, 14 с.
12.00 Ток-шоу «Говорить Україна»
13.10 Т/с «ОСА»
14.00 Т/с «Слід»
15.00 Події
15.20 Т/с «Слід»
17.10 Т/с «Слід»
18.00 Т/с «Врятувати боса»
19.00 Події
19.40 Ток-шоу «Говорить Україна»
20.50 Т/с «Країна 03» 5 с.
21.55 Футбол. ЧС- 2014 р. Уругвай – Англія
00.00 Великий футбол
00.55 Футбол. ЧС- 2014 р. Японія – Греція
03.00 Події
03.45 Т/с «Врятувати боса»

ICTV

04.30 Факти
05.15 Світанок
06.15 Т/с «Таксі»
06.40 Т/с «Леся+Рома»
07.45 Факти. Ранок
08.00 Зірка YouTube
08.45 Факти. Ранок
09.15 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
09.55 Т/с «Опери»
10.50 Т/с «Убивча сила»
11.50 Т/с «Прокурорська перевірка»
12.45 Факти. Ранок
13.25 Дивитись усім!
14.10 Т/с «Платина»
15.45 Факти. День
16.15 Т/с «Платина»
16.40 Т/с «Убивча сила»
18.45 Факти. Вечір
19.25 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
20.15 Т/с «Дізнавач-2»
22.15 Т/с «Прокурорська перевірка»
23.20 Х/ф «Пункт призначення-3»
01.05 Т/с «Послідовники»
01.50 Х/ф «Пункт призначення-2»
03.15 Т/с «Дружини футболістів. Додатковий час-2»

05.25 Kids' Time
05.30 М/с «Роги та копита»
06.10 Kids' Time
06.15 М/с «Роги та копита»
06.35 Т/с «Вороніни»
07.00 Підйом
08.40 Т/с «Вороніни»
09.00 Т/с «Не родись вродлива»
11.00 Т/с «Щасливі разом»
15.00 Т/с «Молодіжка»
16.05 Т/с «Не родись вродлива»
18.00 Репортер
18.20 Абзац!
19.00 Т/с «Вороніни»
22.00 Т/с «Молодіжка»
23.00 Абзац!
23.55 Х/ф «У зоні смертельної небезпеки»
01.45 Репортер
01.50 Служба розшуку дітей
01.55 Т/с «Крок за кроком»
02.45 Зона ночі
02.50 Драй Хмара: останні сторінки
03.15 Асканія-Нова. про що кличуть журавлі...
03.50 Зона ночі
03.55 Українці. Віра 1 ч.
04.35 Зона ночі
04.40 Скіфи (свідчення і версії)
04.55 Зона ночі
05.00 25-й кадр

СТБ

06.00 «У пошуках істини. Піонери-герої: правда про міф»
06.45 «Усе буде добре!»
08.40 «Неймовірна правда про зірок»
09.55 «Зіркове життя. Дружина на мільйон»
10.55 Х/ф «Торкнутися неба»
12.45 «Слідство ведуть екстрасенси»
13.45 «Зважені та щасливі-2»
16.00 «Усе буде добре!»
18.00 «Вікна-Новини»
18.30 «Неймовірна правда про зірок»
19.50 «Слідство ведуть екстрасенси»
20.50 Т/с «Метод Фрейда»
22.00 «Вікна-Новини»
22.35 «Давай поговоримо про секс»
00.25 «Зважені та щасливі-2»
02.35 Нічний ефір

НТН

04.40 «Телеклініка доктора Болена»
05.05 Т/с «Таємниці слідства-11»
08.30 Ранковий «Свідок»
09.00 «Випадковий свідок»
10.00 Т/с «Коломбо»
12.00 «Свідок»
12.30 Т/с «Детективи»
13.05 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів-12»
15.00 «Свідок»
15.15 Т/с «Таємниці слідства-11»
19.00 «Свідок»
19.30 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів-12»
21.40 «Свідок»
22.00 Т/с «Лютер-3»
00.00 Т/с «Закон і порядок. Відділ особливих справ-12»
00.50 Т/с «CSI: Лас-Вегас-12»
02.30 «Свідок»
03.05 «Речовий доказ»
03.30 Т/с «Детективи»
03.55 «Свідок»
04.25 «Випадковий свідок»

п'ятниця, 20 червня

ПЕРШИЙ національний

06.00 Шустер LIVE
06.50 Спорт
07.00 Новини
07.15 Спорт
07.25 Ера бізнесу
07.30 На слуху
08.00 Новини
08.15 Спорт
08.25 Паспортний сервіс
08.35 Корисні поради
09.15 Футбол.Чемпіонат світу- 2014 м. Колумбія – Кот-д'Івуар
11.20 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Уругвай – Англія
13.40 Музична академія. Євробачення
14.45 Euronews
14.55 Діловий світ
15.00 Новини
15.10 Брифінг Кабміну України
15.20 Час-Ч
16.00 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Японія – Греція
18.00 Футбольна самба
18.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Італія – Коста-Ріка
21.00 Підсумки дня
21.25 Шустер LIVE
00.00 Підсумки
00.30 На слуху
00.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Гондурас – Еквадор
02.55 Трійка, Кено, Секунда удачі
03.00 Слідство. Інфо
03.25 Хіт-парад «Національна двадцятка»
04.35 Світ навколо нас
04.50 Т/с «Алхімія любові» 2 с.
05.35 Підсумки дня

1+1

06.45 «Сніданок з 1+1»
07.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
07.10 «Сніданок з 1+1»
08.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
08.05 «Сніданок з 1+1»
09.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
09.10 «Сніданок з 1+1»
10.00 М/ф «Алладін»
10.35 М/ф «Алладін»
10.55 «Шість кадрів»
11.05 Х/ф «Татусі»
12.10 «Сімейні мелодрами-3»
13.10 «Сімейні мелодрами-3»
14.10 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
16.45 «ТСН. Особливе»
17.10 Х/ф «1+1». «Фатмагюль»
19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
20.30 «Сказочная Русь»
21.15 «Вечірній Київ-2014»
23.10 «Світське життя»
00.15 Х/ф «Підпільна імперія». «Казино»
03.15 Х/ф «Величне століття. Роксолана-2»
04.55 Х/ф «Татусі»
05.45 «Телемагазин»

i

05.25 Т/с «Повернення Мухтара-2»
07.00 Новини
07.15 «Ранок з ІНТЕРом»
07.30 Новини
07.35 «Ранок з ІНТЕРом»
08.00 Новини
08.10 «Ранок з ІНТЕРом»
08.30 Новини
08.35 «Ранок з ІНТЕРом»
09.00 Новини
09.20 «Ранок з ІНТЕРом»
10.00 Т/с «Повернення Мухтара-2»
12.00 Новини
12.25 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
14.00 Новини
14.20 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»
14.50 «Судові справи»
15.45 «Сімейний суд»
17.45 Новини
18.05 Ток-шоу «Стосується кожного»
19.00 Т/с «Поки станиця спить»
20.00 «Подробиці»
20.40 Т/с «Всупереч усьому»
00.40 Х/ф «Коханню всі віки...»
02.20 «Подробиці»
03.00 Д/ф «Продавці мрій»
03.45 Мультфільми
04.20 Д/с «Слідство вели... з Леонідом Каневським»

УКРАЇНА

05.20 Ток-шоу «Нехай говорять. 50 років без матері»
06.15 Т/с «ОСА»
07.00 Події
07.15 Ранок з Україною
09.00 Події
09.15 Т/с «Слід»
10.00 Т/с «Просте життя»
12.00 Ток-шоу «Говорить Україна»
13.10 Т/с «ОСА»
14.00 Т/с «Слід»
15.00 Події
15.20 Т/с «Слід»
17.10 Т/с «Слід»
18.00 Т/с «Врятувати боса»
19.00 Події
19.40 Ток-шоу «Говорить Україна»
20.50 Т/с «Країна 03» 6 с.
21.55 Футбол. ЧС- 2014 р. Швейцарія – Франція
00.00 Великий футбол
01.15 Т/с «Право на правду» 29, 30 с.
02.45 Події
03.30 Т/с «Право на правду»

ICTV

04.30 Служба розшуку дітей
04.35 Факти
05.15 Світанок
06.15 Т/с «Таксі»
06.45 Т/с «Леся+Рома»
07.45 Факти. Ранок
08.00 Зірка YouTube
08.45 Факти. Ранок
09.15 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
09.55 Т/с «Убивча сила»
11.55 Т/с «Прокурорська перевірка»
12.45 Факти. День
13.25 Дивитись усім!
14.05 Т/с «Надзвичайна ситуація»
15.45 Факти. День
16.15 Т/с «Надзвичайна ситуація»
16.40 Т/с «Убивча сила»
18.45 Факти. Вечір
19.25 Надзвичайні новини з Костянтином Стогнієм
20.15 Т/с «Дізнавач-2»
22.15 Т/с «Прокурорська перевірка»
23.20 Х/ф «Пункт призначення-4»
00.55 Т/с «Послідовники»
01.40 Х/ф «Пункт призначення-3»
03.05 Т/с «Карадай»

Н

05.20 Служба розшуку дітей
05.25 Kids' Time
05.30 М/с «Роги та копита»
06.10 Kids' Time
06.15 М/с «Роги та копита»
06.35 Т/с «Вороніни»
07.00 Підйом
08.40 Т/с «Вороніни»
09.00 Т/с «Не родись вродлива»
11.00 Т/с «Вороніни»
15.00 Т/с «Молодіжка»
16.05 Т/с «Не родись вродлива»
18.00 Репортер
18.20 Абзац!
19.00 Т/с «Вороніни»
22.00 Т/с «Молодіжка»
23.00 Х/ф «21 і більше»
00.55 Х/ф «Удар по невинності»
02.20 Репортер
02.25 Зона ночі
02.30 Українці. Віра 2 ч.
03.20 Зона ночі
03.25 Українці. Надія 2 ч.
04.15 Жар-птиця
04.40 Зона ночі
04.45 25-й кадр
05.00 Абзац!

СТБ

06.10 Х/ф «Усе починається з дороги»
07.45 Х/ф «Змієлов»
09.35 «Неймовірна правда про зірок»
10.50 Х/ф «Кохання та розлука»
18.00 «Вікна-Новини»
18.55 «Неймовірна правда про зірок»
19.55 Х/ф «Час щастя»
22.00 «Вікна-Новини»
22.35 Х/ф «Час щастя-2»
00.25 Х/ф «Золоте теля»
03.20 Нічний ефір

НТН

04.35 «Телеклініка доктора Болена»
05.00 Т/с «Таємниці слідства-11»
08.30 Ранковий «Свідок»
09.00 Т/с «Детективи Т.Устинової. «Розлучення та дівоче прізвище»
13.00 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів-12»
15.00 «Свідок»
15.15 Т/с «Таємниці слідства-12»
19.00 «Свідок»
19.30 Х/ф «Закоханий і беззбройний»
21.15 Х/ф «Знайомство з Факерами»
23.30 Х/ф «Ніч над Манхеттеном»
01.30 Т/с «Закон і порядок. Відділ особливих справ-11»
03.00 «Речовий доказ»
03.25 «Випадковий свідок»
04.10 Т/с «Таємниці слідства-12»

субота, 21 червня

ПЕРШИЙ національний

06.05 Шустер LIVE
09.15 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Італія – Коста-Ріка
11.20 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Швейцарія – Франція
13.25 У гостях у Д. Гордона
14.40 Музична академія. Євробачення
16.00 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Гондурас – Еквадор
18.00 Футбольна самба
18.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Аргентина – Іран
21.00 Підсумки дня
21.45 Концертна програма
22.50 Мегалот
22.55 Суперлото, Трійка, Кено
23.00 Від першої особи
23.35 Гумористичний клуб «Золотий гусак»
00.00 Ток-шоу «Дружина»
01.20 Підсумки дня
01.50 Музична академія. Євробачення
02.45 Книга.ua
03.10 Д/ф «Київська старовина. Світ мистецтва»
03.40 «Надвечір'я» з Т. Щербатюк
04.30 Т/с «Алхімія любові» 3 с.
05.15 Нехай вам буде кольорово!

1+1

06.00 ТСН: «Телевізійна служба новин»
07.00 Квартирна лотерея «Хто там?»
08.10 Дісней! «Гуфі та його команда»
08.35 Дісней! «Гуфі та його команда»
09.00 «Світське життя»
10.00 Х/ф «Непутяща невістка»
13.50 «Сказочная Русь»
14.20 «Вечірній Київ-2014»
16.20 «Вечірній квартал»
18.30 «Розсміши коміка-5»
19.30 ТСН: «Телевізійна служба новин»
20.15 «Українські сенсації. Они обокрали Украину»
21.20 «Вечірній квартал у Туреччині»
23.25 Х/ф «Карате-пацан»
02.05 ТСН: «Телевізійна служба новин»
02.50 Х/ф «Казино»
05.40 «Телемагазин»

i

05.00 Х/ф «Зигзаг удачі»
06.25 Х/ф «Коханню всі віки...»
08.00 «Школа доктора Комаровського»
08.35 Д/ф «Форпост»
09.30 «Новини»
10.00 Х/ф «Любові цілюща сила»
12.00 Т/с «Всупереч усьому»
16.00 «Міжнародний фестиваль гумору «Юрмала 2013»
18.00 Х/ф «Чоловік на годину»
20.00 «Подробиці»
21.00 Х/ф «Чоловік на годину»
22.55 «Великий бокс. Макс Бурсак – Мартін Маррей»
00.00 Т/с «Сліди апостолів»
03.30 «Подробиці»
04.15 Т/с «Сліди апостолів»

УКРАЇНА

05.00 Ток-шоу «Нехай говорять. Блискавичний удар»
05.50 Срібний апельсин
07.00 Події
07.10 Т/с «Інтерни» 84, 85 с.
09.00 Т/с «Інтерни» 189, 190 с.
09.50 Прем'єра! Один за сто годин
10.50 Х/ф «Любов до запитання»
12.50 Х/ф «Мама виходить заміж»
14.50 Т/с «Лист очікування» 3, 4 с.
19.00 Події
19.40 Т/с «Лист очікування» 5, 6 с.
21.55 Футбол. ЧС- 2014 г. Німеччина – Гана
00.00 Великий футбол
00.55 Футбол. ЧС- 2014 г. Нігерія – Боснія
03.00 Події
03.40 Т/с «Право на правду» 20, 23 с.

ICTV

04.40 Т/с «Дружини футболістів. Додатковий час-2»
05.00 Факти
05.40 Світанок
06.35 Х/ф «Мортал Комбат. Винищення»
08.00 Зірка YouTube
09.10 Квартирне питання
10.05 Дача
10.30 Х/ф «Бермудський трикутник»
12.25 Т/с «Дізнавач-2»
12.45 Факти. День
13.15 Т/с «Дізнавач-2»
18.45 Факти. Вечір
19.15 Надзвичайні новини. Підсумки з Костянтином Стогнієм
20.05 Т/с «Дізнавач-2»
22.05 Х/ф «Біла імла»
23.55 Х/ф «Химера»
01.50 Х/ф «Імла»
03.45 Т/с «Карадай»

Н

05.40 М/с «Мисливці за привидами»
06.25 М/с «Том і Джеррі»
07.30 Ревізор
10.00 Ревізор
12.40 Ревізор постшоу
14.00 Хто зверху-2
15.50 Т/с «Вороніни»
18.10 Х/ф «Острів»
20.40 Х/ф «Суддя Дредд 3Д»
22.50 Хто зверху-2
00.45 Х/ф «21 і більше»
02.25 Зона ночі
02.30 Іван Франко
03.20 Зона ночі
03.25 Катерина Білокур Послання
04.20 Зона ночі
04.25 Становлення українського німого кіно
05.10 Зона ночі
05.15 25-й кадр

СТБ

06.25 Х/ф «Балада про відважного лицаря Айвенго»
08.05 «Караоке на Майдані»
09.00 «Усе буде смачно!»
10.10 «Хата на тата»
12.05 «Кохана, ми вбиваємо дітей»
14.00 Х/ф «Час щастя»
16.05 Х/ф «Час щастя-2»
17.55 Х/ф «Тато напрокат»
22.00 «Вагітна у 16»
22.55 «Доньки-матері»
23.55 «Давай поговоримо про секс»
01.40 Х/ф «Балада про відважного лицаря Айвенго»
03.10 Нічний ефір

НТН

07.30 Т/с «Детективи Т. Устинової. «Розлучення та дівоче прізвище»
11.30 «Речовий доказ». Фіаско бензинового короля
12.00 «Головний свідок»
12.55 «Випадковий свідок»
13.35 «Правда життя. Професія театральний актор»
14.05 «Круті 90-ті»
15.00 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів»
19.00 Т/с «Каменська-4»
22.30 Т/с «Людина війни»
02.00 Х/ф «Ніч над Манхеттеном»
02.50 «Речовий доказ»
03.15 «Випадковий свідок»
04.25 Т/с «Вулиці розбитих ліхтарів»

неділя, 22 червня

ПЕРШИЙ національний

06.05 Світ православ'я
06.40 Спорт
06.50 Д/ф «На Його території...»
07.20 Спорт
07.30 Ток-шоу «Дружина»
08.40 Спорт
09.15 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Аргентина- Іран
11.20 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Нігерія – Боснія і Герцеговина
13.25 В гостях у Д. Гордона
14.25 Д/ф «Останній напис»
15.20 Діловий світ. Тиждень
16.00 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Німеччина – Гана
18.00 Футбольна самба
18.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. Бельгія – Росія
21.00 Підсумки дня
21.30 Х/ф «Два бійці»
22.55 Трійка, Кено, Максима
23.00 Ера бізнесу. Підсумки
23.35 Х/ф «Син полку»
00.55 Футбол. Чемпіонат світу- 2014 р. США – Португалія
02.55 Підсумки дня
03.15 Музична академія. Євробачення
04.10 Світ навколо нас
04.30 Т/с «Алхімія любові» 4 с.
05.15 Нехай вам буде кольорово!

1+1

06.00 Х/ф «Змієлов»
07.35 Марійчин кінозал. Мультфільм
08.10 Дісней! «Гуфі та його команда»
08.35 Дісней! «Гуфі та його команда»
09.00 Лотерея «Лото-забава»
10.10 ТСН: «Телевізійна служба новин»
11.00 «Світ навиворіт-5: Індонезія»
12.05 М/ф «Маша і ведмідь»
14.55 «Міняю жінку-9»
16.25 Х/ф «Рідна кровиночка»
18.25 «Українські сенсації. Они обокрали Украину»
19.30 «ТСН-Тиждень»
21.00 «Мій малюк зможе»
22.10 Х/ф «Улюблена дочка тата Карло»
00.15 Х/ф «Квітка зла»
02.05 Х/ф «Непутяща невістка»
04.55 «Телемагазин»
05.25 «ТСН-Тиждень»

i

06.00 Т/с «Сліди апостолів»
07.50 «Великий бокс. Макс Бурсак – Мартін Маррей»
08.55 «Школа доктора Комаровського. Невідкладна допомога»
09.30 «Недільні новини»
10.00 Т/с «Гидке каченя»
14.00 Х/ф «Чоловік на годину»
18.00 Х/ф «Не в хлопцях щастя»
20.00 «Подробиці тижня»
21.45 Т/с «Без права на вибір»
02.05 «Подробиці тижня»
03.35 Д/ф «Леонід Биков. Зустрічна смуга»
04.15 Т/с «Гидке каченя»

УКРАЇНА

06.10 Срібний апельсин
06.20 Події
07.00 Прем'єра! Таємниці зірок
07.55 Х/ф «Мама виходить заміж»
09.50 Т/с «Країна 03»
15.00 Т/с «Лист очікування» 9, 10 с.
19.00 Події тижня
20.30 Т/с «Лист очікування»
23.00 Х/ф «Любов до запитання»
01.00 Д/ф «1941»
04.50 Події тижня

ICTV

05.15 Факти
05.45 Світанок
06.20 Квартирне питання
07.05 Х/ф «Втікачі»
08.50 Х/ф «Американський ніндзя-4. Повне винищення»
10.50 Т/с «Платина»
12.45 Факти. День
13.15 Т/с «Платина»
18.45 Факти тижня з Оксаною Соколовою
20.20 Х/ф «Законослухняний громадянин»
22.20 Х/ф «Пункт призначення-5»
00.05 Х/ф «Пункт призначення-4»
01.30 Х/ф «Химера»
03.10 Т/с «Карадай»

Н

05.50 М/с «Мисливці за привидами»
06.50 М/ф «Фантазія»
09.00 М/ф «Замбезія»
10.40 М/ф «Том і Джеррі: фільм»
12.15 Файна Украйна
14.20 Хто зверху-2
16.15 Т/с «Вороніни»
18.15 Х/ф «Руйнівник»
20.40 Х/ф «Фахівець»
23.00 Х/ф «В облозі-2»
01.05 Х/ф «Сестри»
02.40 Зона ночі
02.45 Леопольд, або втеча від волі
03.10 Червона Земля (Terra Vermelha)
03.40 Зона ночі
03.45 Десята муза в Україні (Фільм Третій)
04.40 Зона ночі
04.45 Моя адреса – Соловки Навіщо перекладати Вергілія
05.00 Зона ночі
05.05 25-й кадр

СТБ

05.40 Х/ф «Повернення «Святого Луки»
07.10 Х/ф «Чорний принц»
09.00 «Усе буде смачно!»
10.30 Т/с «Метод Фрейда»
14.50 Х/ф «Тато напрокат»
19.00 «Битва екстрасенсів»
20.30 Х/ф «Лабіринти кохання»
22.05 Х/ф «Торкнутися неба»
23.55 Х/ф «Інтердівчина»
02.35 Нічний ефір

НТН

08.05 Т/с «Каменська-4»
11.30 «Легенди карного розшуку». Війна «невидимок»
12.00 «Агенти впливу»
12.50 Х/ф «Дніпровський рубіж»
15.20 Т/с «Я йому вірю»
19.00 Т/с «Павутиння-4»
22.45 «Випадковий свідок»
23.30 «Rise As One». Перемир'я у Світовій війні
00.00 Х/ф «Абсолютне зло»
01.35 Х/ф «Знайомство з Факерами»
03.30 «Речовий доказ»
04.10 «Легенди бандитської Одеси»

Шановні телеглядачі!

Кого цікавлять актуальні питання життєдіяльності війська, хід реформування Збройних Сил, як вирішуються пріоритетні питання розвитку вітчизняного війська тощо, дивіться програми Центральної телерадіостудії Міністерства оборони України:

«Військова рада» – щонеділі об 11.00 на Парламентському телеканалі «РАДА».

«Служу Україні!» – щосуботи о 10.40 на ТРК «УТР».

«АРМІЯ» — щосуботи на Першому Національному.

«Захисник Вітчизни — Рятувальник» — протягом тижня на регіональних телеканалах!

«Час–Ч» — дивіться на Першому Національному.

ОГОЛОШЕННЯ

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення тимчасово вивільненої посади державного службовця (на час перебування основного працівника у відпустці по догляду за дитиною):

— спеціаліст 1 категорії відділу технічного нагляду за виконанням ремонтних робіт на військових об'єктах.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного спрямування. Стаж роботи на посаді спеціаліста 2 категорії — 2 роки, спеціаліста — 3 роки, в інших сферах управління не менше 5 років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. За довідковою інформацією звертатися за телефоном 242-08-51.

***

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить добір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця:

— спеціаліста 2 категорії відділу обліку та оформлення правовстановлюючих документів земель оборони.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного спрямування. Стаж роботи на посаді спеціаліста — 1 рік.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії протягом 30 днів з дня опублікування оголошення. За додатковою інформацією звертатися за телефоном 242-08-51.

***

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка згідно з вимогами наказу Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 20.08.2001 № 285/602 оголошує конкурс на заміщення вакантних посад наукових працівників науково-дослідного центру Військового інституту.

1. Науково-дослідний центр

Відділ наукових досліджень військово-технічних розробок:

старший науковий співробітник (0,5 ставки);
старший науковий співробітник (0,5 ставки).

Науково-дослідний відділ проблем військового та міжнародного гуманітарного права:

науковий співробітник (0,25 ставки).

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів:

Старший науковий співробітник — особи, які мають науковий ступінь або вчене звання. В окремих випадках зазначену посаду можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, які мають повну вищу освіту та досвід керівної (науково-дослідної) роботи не менше двох років.

Науковий співробітник — особи, які мають науковий ступінь або вчене звання. В окремих випадках зазначену посаду можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військ, військових навчальних закладів (установ, організацій) без наукового ступеня або вченого звання, які мають повну вищу освіту та досвід керівної (науково-дослідної) роботи не менше двох років.

Останній день прийому документів кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад командування Військового інституту — 08.07.2014.

Для участі в конкурсі подаються документи:

заява;
автобіографія;
копії документів державного зразка про освіту та кваліфікацію;
службова характеристика;
копія паспорта;
копія довідки про присвоєння реєстраційного номера облікової картки платника податків (ідентифікаційного номера);
копія трудової книжки;
копії документів державного зразка про науковий ступінь, учене звання;
список наукових праць (винаходів) — за наявності.

Документи подавати за адресою: 03680, м. Київ, вул. Ломоносова, буд. 81.

МИТЬ РОЗРЯДКИ

Вранці відповісти на телефонний дзвінок таким голосом, наче ти вже встав — це велике мистецтво.

***

— У спортзал по понеділках не ходжу.
— А чому?
— Розумієш, багато людей по понеділках починають нове життя, тому я приходжу у вівторок — нове життя у них вже закінчилося і в залі порожньо.

***

Пити горілку, пиво, коньяк, каву і курити в один день — це нормально. А от воду в чайник потрібно обов'язково фільтрувати, бо для здоров'я погано!

***

Сьогодні чув, як дівчина, переходячи дорогу, кричала світлофору:
— Почекай, я на підборах!

***

Совість — як хом'як. Або спить або гризе.

***

Життя стало б набагато простіше, якби в моду увійшли ті зачіски, з якими ми прокидаємося вранці.

***

На ринку вже продають чорницю!
Дивлячись на ціну, зір сам відновлюється.

***

— Найважчу роботу я завжди роблю зранку.
— Це яку ж?
— Встаю з ліжка!

Народна армія
10–14 червня 2014 року

ДУШПАСТИРСТВО

«НЕМАЄ АРМІЇ — НЕМАЄ ДЕРЖАВИ... НЕМАЄ ЦЕРКВИ — НЕМАЄ ДУХОВНОГО ПОТЕНЦІАЛУ...»

Напередодні Дня Святої Трійці Головне управління розвідки Міністерства оборони України відвідав Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

Його Святість, оглянувши церкву Святого Миколая Мірлікійського Чудотворця, музей історії воєнної розвідки та об'єкти інфраструктури ГУР МО України, зустрівся зі співробітниками управління.

— Сьогодні Україна опинилася у складній ситуації. Ми — жертва агресії. Підступний ворог намагається захопити Схід України. Перед народом постає питання — хто переможе? Переможемо ми! Ми стоїмо на шляху правди, а вона завжди перемагає. Господь ніколи не буде з неправдою. Зло і Бог — несумісні. Але треба не просто вірити, а бути переконаними, що Господь нам допоможе, — зазначив Святійший Патріарх.

Водночас він наголосив, що Українська церква завжди була, є та буде з народом і з армією.

— Кожного дня церква на богослужіннях підносить молитву за воїнство. Але ми не тільки молимося, церква допомагає армії практично. Це означає, що церква благословляє військових та весь народ на захист Батьківщини. Адже, якщо немає армії — немає держави. Немає мови — немає нації. Немає церкви — немає духовного потенціалу держави. Тож ми повинні бути сильними духом, а дух наш залежить від віри в Бога. Ми віримо, що наша армія зможе захистити нашу державу. Запорукою цього є Бог. З нами правда! Ми переможемо! Коли ми побачимо, як агресор буде переможений — наша віра укріпиться, — переконаний Філарет.

Користуючись унікальною можливістю, співробітники управління ставили Настоятелю Київського Патріархату наболілі питання, на які вони отримували відповідь, як кажуть, з перших уст.

На завершення зустрічі начальник ГУР МО України генерал-майор Юрій Павлов щиро подякував Святійшому Патріарху за надання всебічної допомоги розвідникам та нагородив його почесною відзнакою Головного управління розвідки Міністерства оборони України, а також вручив фігурку сови — як символ мудрості, пильності та уваги.

Інф. «НА»

У ВІЙСЬКОВИХ ЗАКЛАДАХ КУЛЬТУРИ

«ЛЕВЕНЯ» — У ФІНАЛІ КОНКУРСУ ВІРСЬКОГО

Раз на три роки в нашій державі проводиться Всеукраїнський фестиваль-конкурс народної хореографії імені Героя України Павла Вірського, засновником якого є Національна хореографічна спілка України.

Фестиваль має статус державного проекту та проводиться за підтримки Міністерства культури України. І приємно зазначити, що у фіналі фестивалю за перемогу боротиметься дитячий театр танцю «Левеня» 58-го Будинку офіцерів. До речі, єдиний колектив, що представляє на цьому мистецькому форумі народного танцю військові заклади культури.

Як розповів начальник 58-го Будинку офіцерів полковник запасу Віталій Провозін, IV Всеукраїнський фестиваль-конкурс народної хореографії імені Павла Вірського стартував у всіх регіонах країни в листопаді 2013 року. Через місяць у Львові відбувся обласний етап, в якому взяли участь 120 професійних та аматорських колективів. З них тільки 24 вибороли право пройти до наступного етапу, серед них і театр танцю «Левеня».

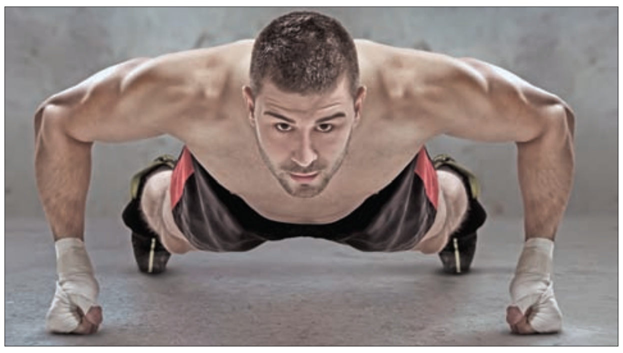
Дитячий театр танцю «Левеня» 58-го Будинку офіцерів — фіналісти конкурсу Вірського

Колектив з 58-го Будинку офіцерів увійшов до п'ятірки кращих, що представлятимуть Львівщину у заключному турі! Це свідчить про високий професіоналізм і рівень підготовки театру танцю «Левеня».

— Насамперед приємно усвідомлювати, що наші діти, серед яких чимало з сімей військовослужбовців, долучаються до збереження і розвитку народних традицій хореографії, скарбів танцювального мистецтва України, розвивають себе духовно і фізично і доносять культуру українського народу до широкого загалу, — зауважила художній керівник та балетмейстер цього знаного у Львові колективу Наталя Бондарчук.

Віталій СТЕЧИШИН, «Народна армія»

НА ДОЗВІЛЛІ

НАКАЧУЄМО М'ЯЗИ ПРАВИЛЬНО

У сиву давнину учасники стародавніх олімпіад тренувалися, піднімаючи теля. Воно росло, вага його збільшувалася, разом із тим збільшувалося навантаження на м'язи учасника. Цей принцип поступового збільшення навантаження залишається актуальним і сьогодні.

Отже, почнемо з підтягувань. Вис на перекладині, долоні на ширині плечей, розгорнуті до себе. Важливо правильно дихати (не тільки виконуючи цю вправу): піднімаємося — вдих, опускаємося — видих. Для початку потрібно зробити 3 підтягування і поміняти положення рук на «пальці зверху», підтягнутися ще 3 рази. Важливо виконувати вправи без ривків, дуже плавно, рівномірно розподіляючи навантаження. А через 2–3 дні збільшити ширину хвату.

Віджимання ще називають кращим способом швидкої накачки м'язів рук. По можливості виконуйте цю вправу на стиснутих кулаках.

Займемося м'язами преса. Це самі легкодоступні м'язи, тому вправ багато. Знайдіть, об що впертися ногами, і зігніть їх в колінах під прямим кутом. Щоб не боліла шия, потрібно знайти на стелі будь-яку точку і при підйомі корпусу дивитися на неї, не змінюючи положення голови і шиї. Для початку можна виконати вправу 8–10 разів, потім трохи її змініти. При підйомі корпуса, чергуючи, повертайте його вліво, потім вправо, щоб навантажити і косі м'язи, також треба повторити 8–10 разів. Не забувайте про дихання! Виконуючи ці нескладні вправи, ви можете правильно накачати м'язи преса.

Тепер присідання. Ми не повинні забувати і про те, як правильно накачати м'язи ніг. Для кращого результату візьмемо в руки гантелі (якщо їх немає — пластикові пляшки, наповнені мокрим піском). Гантелі (або пляшки) тримаємо на витягнутих перед собою руках. Спина пряма, ноги на ширині плечей. Присідати і вставати треба повільно.

Не забувайте про дихання. Цією вправою ви зможете правильно накачати м'язи спини.

Щоб правильно накачати м'язи плечей, необхідно виконати невеликий комплекс вправ. Сидячи на стільці, тримайте руки з гантелями над головою, потім їх треба розвести в сторони і зігнути в ліктях. Далі встаньте біля стіни і по черзі піднімайте руки з гантелями перед собою, потім у сторони. Після тренування перепочиньте — можна полежати, але не засинати.

Підготував Роман ВУС, «Народна армія»

ВІТАЄМО!

Свій день народження відзначив командир 8-го ордена Червоного Прапора армійського корпусу генерал-лейтенант **ЛИТВИН Петро Михайлович**

Прийміть наші найщиріші вітання з днем народження!

Вшановуємо Вас як вмілого керівника, справжнього професіонала та чуйну людину.

Із честю виконуючи поставлені перед військовим колективом завдання, Ви заслужили глибоку повагу підлеглих, ділячись з ними не тільки своїми знаннями та досвідом, а й теплом своєї душі. Ми пишаємося тим, що нам випала можливість служити з Вами та досягати разом професійних висот.

У цей святковий день зичимо, щоб у Вашому житті завжди було багато щастя та здоров'я, успіхів та оптимізму, щирих та добрих друзів, надійних помічників. Нехай тепло та затишок родинної оселі надійно захищають Вас від життєвих негараздів.

Хай виповнюються всі Ваші мрії та сподівання, береже Вас доля, хай кожен день приносить тільки радість, життя Ваше буде щедрим і багатим на добро.

Колектив управління 8-го ордена Червоного Прапора армійського корпусу

ПРОГНОЗ ПОГОДИ ВІД ВІЙСЬКОВИХ МЕТЕОРОЛОГІВ

По Україні на 15 червня: *мінлива хмарність. Місцями короткочасні дощі, грози. Вітер північної чверті, 5-10 м/с, при грозах пориви 15-20 м/с. Температура повітря вночі +12...+17°С, на заході +9...+14°С; вдень +22...+27°С, у південній частині до +30°С, на заході та півночі +18...+23°С.*

По Києву та області на 15 червня: *мінлива хмарність. Місцями короткочасний дощ, гроза. Вітер північної чверті, 5-10 м/с, при грозі пориви 15-20 м/с. Температура повітря у Києві вночі +14...+16°С, вдень +19...+21°С; по області вночі +11...+16°С, вдень +18...+23°С.*

Прогноз погоди по Україні на тиждень: *серпанок, місцями короткочасні дощі, грози, в окремих районах град, лише 16 червня на заході, 17-18 червня на значній частині території, 19 червня на сході переважно без опадів. Температура повітря вночі +10...+15°С, на заході та півдні до +18°С; вдень +17...+22°С, в південній частині +23...+28°С.*

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Передплатний індекс – 68618

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега–Поліграф» (м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14).
Наклад 38428
Ціна вроздріб – договірна
Зам. №35625

Головний редактор Роман ДРАПАК
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Чергові по номеру — Сергій ВОРОНКОВ, Роман БАКУМЕНКО, Володимир КОРНІЯКА
Провідні літературні співробітники — Наталія ШАРОЙКО, Оксана МАРЧУК

Адреса редакції: вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655
e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.narodka.com.ua